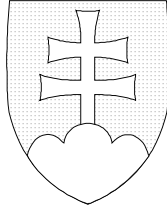

PROTIMONOPOLNÝ ÚRAD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ROZHODNUTIE

Číslo: 2026/NPI/POK/R/14

Bratislava 13. apríla 2026

Rada Protimonopolného úradu Slovenskej republiky v Bratislave, ako orgán príslušný na konanie podľa § 14 ods. 1 zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v správnom konaní č. SK/0030/OKT/2023, na základe rozkladu účastníka konania Websupport s. r. o., so sídlom Karadžičova 7608/12, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 421 928, zastúpený advokátskou kanceláriou Okenica & Co. s. r. o., so sídlom Pražská 11, 811 04 Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 36 866 512, proti rozhodnutiu Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru kartelov č. 2024/NPI/POK/1/41 z 01. októbra 2024, rozhodla tak, že:

mení

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov rozhodnutie Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru kartelov 2024/NPI/POK/1/41 z 01. októbra 2024, takto:

Bod 1. výrokovvej časti znie:

1. Podnikateľ **Websupport s. r. o.**, so sídlom Karadžičova 7608/12, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 421 928, porušil povinnosť podľa **§ 16 ods. 3** zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 29.2.2024 tým, že v lehote určenej úradom v žiadosti č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023 z 20.4.2023, ktorá uplynula dňom 2.5.2023, **poskytol neúplné podklady a informácie**, keď nepredložil podklady a informácie k bodom č. 1 a 4 žiadosti č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023 z 20.4.2023, doručenej podnikateľovi Websupport s. r. o., so sídlom Karadžičova 7608/12, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 421 928 dňa 20.4.2023, a to:

- logy k zmazaniu emailov požadované v bode 1 žiadosti č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023 z 20.4.2023 a
- kópie zmazaných emailov požadované v bode 4 žiadosti č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023 z 20.4.2023

Bod 2. Výrokovej časti znie:

2. Podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 29.02.2024 za konanie uvedené v bode 1 tohto rozhodnutia ukladá podnikateľovi Websupport s. r. o., so sídlom Karadžičova 7608/12, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 421 928, pokutu vo **výške 60 100 € (slovom šesťdesiat tisíc sto eur)**, ktorú je povinný uhradiť na účet Protimonopolného úradu Slovenskej republiky IBAN: SK52 8180 0000 0070 0006 0793, KS: 1118, VS: 2021165 vedený v Štátnej pokladnici v lehote **15 dní** odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Obsah

ROZHODNUTIE	1
1. Doterajšie konanie	4
2. Všeobecná časť	6
3. Aplikácia právnych predpisov	8
4. Účastník konania	11
5. Doterajší priebeh konania, skutkový stav a právne posúdenie	11
6. Námietky účastníka konania v podanom Rozklade	24
7. Vyjadrenie Rady úradu k námietkam	31
7.1. Námietky k výroku Rozhodnutia	31
7.2. Námietky k nesprávnemu právnemu posúdeniu, prekročenie právomoci úradu	35
8. Pokuta	60

1. Doterajšie konanie

1. Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor kartelov (ďalej len „úrad“ alebo „PMÚ“), doručeníím oznámenia o začatí správneho konania¹, začal dňa 1.12.2023 z vlastného podnetu podľa § 19 ods. 1 zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 29.2.2024 (ďalej len „zákon účinný do 29.2.2024“), ako aj § 18 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), správne konanie číslo SK/0030/OKT/2023, voči podnikateľovi Websupport s.r.o., IČO: 36 421 928, so sídlom Karadžičova 7608/12, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov (ďalej len „Websupport“ alebo „účastník konania“), vo veci možného porušenia povinnosti podľa § 16 ods. 3 zákona účinného do 29.2.2024 (ďalej len „správne konanie“) pri prešetrovaní podľa § 16 ods. 1 písm. b) zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ku ktorému došlo dňa 03.05.2023 predložením neúplných podkladov a informácií vyžiadaných úradom v žiadosti č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023 zo dňa 20.4.2023, konkrétne v bodoch 1 a 4 (nepredloženie logov k zmazaniu emailov a kópie zmazaných emailov).
2. Dňa 01. októbra 2024 vydal úrad, odbor kartelov, prvostupňové rozhodnutie č. 2024/NPI/POK/1/41, ktorým rozhodol tak, že:

1.

*podnikateľ Websupport s. r. o., so sídlom Karadžičova 7608/12, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 421 928, porušil **povinnosť podľa § 16 ods. 3** zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov tým, že v lehote určenej úradom v žiadosti č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023 z 20.4.2023, ktorá uplynula dňom 2.5.2023, poskytol neúplné podklady a informácie, keď nepredložil podklady a informácie k bodom č. 1 a 4 žiadosti č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023 z 20.4.2023, doručenej podnikateľovi Websupport s. r. o., so sídlom Karadžičova 7608/12, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 421 928 dňa 20.4.2023, a to:*

- *logy k zmazaniu emailov požadované v bode 1 žiadosti č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023 z 20.4.2023 a*
- *kópie zmazaných emailov požadované v bode 4 žiadosti č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023 z 20.4.2023,*

2.

*podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov tak, že za konanie uvedené v bode 1 tohto rozhodnutia ukladá podnikateľovi Websupport s. r. o., so sídlom Karadžičova 7608/12, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 421 928, pokutu vo výške **60 100 € (slovom šesťdesiat tisíc eur)**, ktorú je povinný uhradiť na účet Protimonopolného úradu Slovenskej republiky IBAN: SK52*

¹ Začatie správneho konania bolo účastníkovi konania oznámené listom PMU/56/2024/OKT-6238/2023 zo dňa 23.11.2023 a bolo mu doručené 1.12.2023; Poradové č. záznamu v spise správneho konania 1 (PMU/56/2024/OKT-6238/2023)

8180 0000 0070 0006 0793, KS: 1118, VS: 2021165 vedený v Štátnej pokladnici v lehote **15 dní** odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Proti rozhodnutiu č. 2024/NPI/POK/1/41 z 01. októbra 2024 (ďalej len „Rozhodnutie“ alebo „prvostupňové rozhodnutie“) podal účastník konania včas rozklad („Rozklad“).² Rozklad účastníka konania bol postúpený Rade úradu dňa 20.11.2024.
4. Rada úradu ako orgán rozhodujúci o rozklade podľa § 14 ods. 1 zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov preskúmala, na základe podaného rozkladu, prvostupňové rozhodnutie a spisový materiál s ním súvisiaci. Na základe § 26 v spojení s § 27 ods. 6 uvedeného zákona Rada úradu listom č. PMU/237/2025/ODK-7000/2025 zo dňa 17.12.2025 vyzvala účastníka konania, aby sa pred vydaním rozhodnutia vo veci, v lehote 20 pracovných dní od doručenia Výzvy pre vydaním rozhodnutia Rady úradu (ďalej len „**Výzva Rady**“) písomne vyjadril k podkladu pre rozhodnutie, spôsobu jeho zistenia, alebo aby navrhol jeho doplnenie. Rada úradu súčasne informovala o predbežných záveroch prešetrovania, ku ktorým na základe jej dostupných informácií a podkladov v danej fáze konania dospela. Rada úradu účastníka vo Výzve Rady poučila, že nie je povinná prihliadať na vyjadrenia, návrhy a dôkazy doručené po uplynutí lehoty určenej na vyjadrenie sa k výzve.
5. Účastník sa k Výzve Rady vyjadril listom zo dňa 06.02.2026.³ Rada úradu konštatuje, že **účastník konania zmeškal**, Radou úradu určenú lehotu na predloženie vyjadrenia a svoje vyjadrenie doručil po uplynutí lehoty (10 dní neskôr, dňa 06.02.2026 (ďalej len „**Vyjadrenie k Výzve Rady**“). Podľa § 26 zákona „**Úrad nie je povinný prihliadať na vyjadrenia, návrhy a dôkazy doručené po uplynutí lehoty určenej úradom na vyjadrenie sa k výzve.**“ Uvedené ustanovenia sa vzťahuje v súlade s § 27 ods. 6 zákona aj na konanie pred Radou úradu. Zákonodarca v § 26 zaviedol **koncentračnú zásadu**⁴; Rada úradu **nie je povinná** prihliadať na vyjadrenia doručené po uplynutí lehoty (okrem napr. situácia predĺženia lehoty na žiadosť účastníka konania, prípadne vydanie opakovanej výzvy alebo jej doplnenia – čomu v tomto prípade nedošlo).⁵
6. Účastníkovi konania bola Výzva Rady doručená dňa 25.12.2025, pričom lehota na vyjadrenie mu uplynula dňom 27.01.2026. Účastník konania dňa 27.01.2026 (t.j. v posledný deň lehoty) doručil žiadosť o predĺženie lehoty⁶ a to vo večerných hodinách (podľa potvrdenky o doručení v čase 19:43 hod.), pričom žiadal lehotu predĺžiť o 10 pracovných dní. Účastník doručil žiadosť v čase kedy už nemohol od Rady úradu očakávať vyhovieť jeho žiadosti do času uplynutia lehoty. Navyše v žiadosti absentoval akýkoľvek špecifický dôvod, pre ktorý by bolo nutné na takúto žiadosť, podanú v posledný deň lehoty na vyjadrenie, reflektovať, o čom Rada úradu účastníka konania informovala a vyzvala ho aby vyjadrenie predložil obratom, najneskôr 02.02.2026.⁷

² Poradové č. záznamu v spise správneho konania 37 (PMU/56/2024/OKT-5583/2024 doručený 22.10.2024)

³ Spis. por. č. 50, záznam 825/2026

⁴ Dôvodová správa k zákonu č. 187/2021, § 26 nrsr.sk/web/Dynamic/DocumentPreview.aspx?DocID=489766

⁵ Tamtiež

⁶ Spis por. č. 48, záznam č. 615/2026

⁷ Spis por. č. 49, list. PMU/285/2026/ODK-652/2026

7. Samotnú žiadosť o predĺženie lehoty teda poslal v čase, kedy už nemohol spravodlivo očakávať jej predĺženie do času uplynutia samotnej lehoty na vyjadrenie, odôvodnenú všeobecnými skutočnosťami (vianočné sviatky a rozsah textu) t.j. žiadnymi urgentnými skutočnosťami pre ktoré by bolo nutné na takúto žiadosť reflektovať v posledný deň lehoty. Navyše účastník konania **ani nemal záujem dozvedieť sa, či mu bola lehota predĺžená, nakoľko odpoveď na žiadosť o predĺženie lehoty neprevzal** a táto mu bola doručená až uplynutím úložnej lehoty, t.j. dňa 06.02.2026.⁸
8. Keďže prvostupňové Rozhodnutie bolo vydané dňa 01.10.2024, podľa účastníka, bolo namieste priznať mu dodatočnú lehotu. V tejto súvislosti Rada úradu uvádza, že neprislúcha účastníkovi konania svojvoľne si predlžovať lehoty, lebo si myslí, že by to bolo „na mieste“. Zároveň, v prípade existencie objektívnych okolností zakladajúcich dôvody na predĺženie lehoty, je na účastníkovi konania, aby tieto úradu komunikoval včas spôsobom umožňujúcim ich posúdenie a vyjadrenie sa. Rada úradu má za to, že určila primeranú lehotu, tak aby účastník konania mohol realizovať svoje právo na obhajobu.
9. Lehotu, ktorú správny orgán určí (§ 27 Správneho poriadku v spojení s § 50 zákona o ochrane hospodárskej súťaže) môže aj z ospravedlniteľných dôvodov predĺžiť. Účastník konania však **nemá právny nárok aby jeho žiadosti bolo vyhovené**. Účastníkovi konania lehota nebola predĺžená – Rada úradu ho poučila o následku, t.j. **že nie je povinná** na vyjadrenie po lehote prihliadať a vyzvala ho obratom, najneskôr do 02.02.2026 doručiť vyjadrenie. Účastník, ako už je vyššie uvedené, si však vyrozumienie k jeho žiadosti neprevzal a nechal uplynúť úložnú lehotu. Konanie účastníka teda možno považovať za obštrukčné, pričom **následkom takého konania je, že Rada úradu nebude prihliadať na jeho Vyjadrenie k Výzve Rady**. Rada úradu konštatuje, že účastník nepredložil ospravedlniteľné dôvody na predĺženie lehoty, Rada úradu ho informovala, že má obratom predložiť vyjadrenie (účastník si vyrozumienie ani neprevzal, nie je potom možné jeho dôvody akceptovať **a je nutné konštatovať zmeškanie lehoty**, čím účastník nevyužil možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia).
10. Zároveň inštitút odpustenia zmeškania lehoty podľa § 28 Správneho poriadku nie je možné v predmetnom prípade aplikovať – účastník zastúpený advokátom o odpustenie zmeškania lehoty **nepožiadal**.
11. Napriek tomu, že v súlade s vyššie uvedeným **Rada úradu nemá povinnosť prihliadať na vyjadrenie účastníka konania k výzve pred vydaním rozhodnutia Rady úradu**, tam kde to Rada úradu považuje za nevyhnutné, sa k jednotlivým námietkam, **nad rámec svojej povinnosti, stručne vyjadrí** (v relevantných častiach tohto rozhodnutia).

2. Všeobecná časť

12. K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces patrí tiež právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. Požiadavka odôvodnenia rozhodnutia musí byť pritom posudzovaná

⁸ Spis por. č. 49

v závislosti od okolností konkrétneho prípadu, najmä v závislosti od obsahu aktu, povahy uvádzaných dôvodov a záujmu, ktorý na jeho objasnení môžu mať osoby, ktorým je akt určený, alebo iné osoby, ktorých sa akt priamo a osobne týka. Nevyžaduje sa, aby v odôvodnení boli presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa zákonné predpoklady, sa má posudzovať nielen s ohľadom na znenie právneho predpisu, ale tiež s ohľadom na jeho kontext, ako aj s ohľadom na všetky právne predpisy upravujúce dotknuté odvetvie.⁹

13. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné teda uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva,¹⁰ ako aj z judikatúry Ústavného súdu SR¹¹ nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojvoľnosti). Tieto závery je možné podľa Rady úradu primerane aplikovať aj v správnom konaní.
14. Rada úradu v tejto súvislosti dopĺňa, že v prípade dostatočne a presvedčivo zdôvodneného prvostupňového rozhodnutia nie je odôvodnené opätovne sa podrobne zaoberať každou námietkou vznesenou v druhostupňovom konaní, najmä, keď tieto sú totožné alebo obsahovo obdobné ako boli námietky vznesené v prvostupňovom konaní. V opačnom prípade by dochádzalo k neodôvodnenému kopírovaniu vecne a právne správnych dôvodov a záverov už uvedených prvostupňovým orgánom. Prvostupňové a druhostupňové konanie tvoria jeden celok, a preto takýto postup je aj v súlade so zachovaním prehľadnosti a jasnosti prijatých záverov v správnom konaní.

⁹ Pozri rozsudok vo veci C-280/08 P, *Deutsche Telekom AG*, bod 7.

¹⁰ O. i. veci *García Ruiz* proti Španielsku, rozsudok zo dňa 21.1.1999 týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, *Ruiz Torija* proti Španielsku, rozsudok zo dňa 9.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, *Van de Hurk* proti Holandsku, rozsudok zo dňa 19.4.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90.

¹¹ Ústavný súd v náleze sp. zn. III. ÚS 341/07 z 1.7.2008 uviedol cit.: „Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu...Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona.“

V tejto súvislosti možno poukázať tiež na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky. Podľa uznesenia sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3.7.2003, cit.: „Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.“

Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16.3.2005, cit.: „Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 O.s.p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.“

Pozri tiež sp. zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12.5.2004, III. ÚS 209/04 zo dňa 23.6.2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 zo dňa 15.3.2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 zo dňa 23.8.2006, sp. zn. III. ÚS 36/2010 zo dňa 4.5.2010, sp. zn. I. ÚS 114/08 zo dňa 12.6.2008.

15. V súlade s uvedeným, Rada úradu tam, kde sa stotožnila s prvostupňovým orgánom iba zdôrazňuje určité závery už uvedené aj prvostupňovým orgánom, ktoré považuje za kľúčové pre posúdenie veci a nepovažuje za potrebné opakovať argumentáciu vyplývajúcu z textu prvostupňového rozhodnutia, keď tento považuje za dostatočný.

3. Aplikácia právnych predpisov

16. Úrad v prvostupňovom správnom konaní správne aplikoval hmotno-právne normy platné a účinné v čase spáchania správneho deliktu. V čase spáchania správneho deliktu (uplynutím lehoty na predloženie informácií, tzn. deň nasledujúci po uplynutí)¹² t.j. ku 03.05.2023 bol platný a účinný zákon č. 187/2021 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 29.02.2024 (ďalej len „zákon“ alebo „zákon č. 187/2021 Z.z.“). Správny bol postup prvostupňového orgánu aj pri aplikácii procesnoprávnych noriem – t.j. aplikoval procesné ustanovenia platné a účinné v príslušnom období t.j. do 29.02.2024 postupoval podľa zákona účinného do 29.02.2024, od 01.03.2024 do 14.05.2024 aplikoval ustanovenia zákona č. 187/2021 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 309/2023 Z.z.¹³, a od 15.05.2024 aplikoval procesnoprávne ustanovenia zákona č. 187/2021 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 93/2024 Z.z.¹⁴
17. Rada úradu rovnako ako úrad v správnom konaní hmotnoprávne posudzovala konanie účastníka podľa zákona č. 187/2021 Z.z. v znení účinnom do 29.02.2024 teda podľa zákona účinného v čase porušenia povinnosti. Procesnoprávne postupovala Rada podľa predpisu platného a účinného v čase konanie, t.j. podľa zákona v účinného od 15.05.2024.
18. Správny orgán ukladá sankciu podľa právneho predpisu účinného v čase, kedy bol správny delikt spáchaný. Úrad v prvostupňovom správnom konaní správne aplikoval zákon v znení účinnom do 29.02.2024, nakoľko správne vyhodnotil, že keďže nedošlo k vecnej zmene ustanovení upravujúcich sankciu za predloženie neúplných podkladov alebo informácií, resp. tieto nie sú priaznivejšie, nie je dôvod na aplikáciu novej právnej úpravy.
19. Rada úradu uvádza, že vzhľadom na to, že hmotnoprávne ako aj procesnoprávne ustanovenia zákona v znení účinnom do 29.02.2024, v znení účinnom od 1.3.2024 a v znení účinnom od 15.05.2024 aplikovateľné na toto správne konanie neboli novelami vecne menené, resp. zmeny nemali dopad na posúdenie veci, v ďalšom texte tohto rozhodnutia sa používa skratka „zákon“ alebo „zákon o ochrane

¹² Podnikateľ Websupport nepredložil úradu všetky požadované podklady a informácie v lehote určenej v žiadosti o poskytnutie podkladov a informácií - záznam č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023 zo dňa 20.4.2023, ktorá márne uplynula dňa 2.5.2023, pričom za čas spáchania deliktu je potrebné považovať deň nasledujúci po dni, kedy došlo k uplynutiu lehoty na poskytnutie podkladov a informácií, t. j. dňa 3.5.2023.

¹³ Zákon č. 309/2023 Z. z. o premenách obchodných spoločností a družstiev a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinný od 01.03.2024

¹⁴ Zákon č. 93/2024 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 309/2023 Z. z. a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 368/2021 Z. z. o mechanizme na podporu obnovy a odolnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, účinný od 15.05.2024

hospodárskej súťaže“/ „**ZOHS**“ bez ohľadu na časovú verziu tohto právneho predpisu.

20. Aplikácia právnych predpisov nebola účastníkom konania spochybnená. Ako však Rada úradu uvádza nižšie v texte, napriek tomu, že prvostupňový správny orgán správne aplikoval právny predpis, ako to vyplýva aj z jeho odôvodnenia, nereflektoval vo výroku rozhodnutia správnu časovú verziu, preto Rada úradu uvedený rozpor medzi výrokom a odôvodnením prvostupňového rozhodnutia považuje za potrebné odstrániť. Zmena v ustanovení § 16 ods. 3 zákona v znení účinnom do 29.02.2024 a po novele 93/2024 účinná od 15.05.2024 spočívala v zmene jednotného čísla „osobitného predpisu“ za „osobitných predpisov“.¹⁵ Vo vzťahu k ukladaniu sankcií, nereflektovanie správnej časovej verzie vo výroku Rozhodnutia taktiež nemalo dopad na vecné posúdenie konania podnikateľa, nakoľko tieto ustanovenia sa novelami nemenili.
21. Podľa § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti správnejmu orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a rozhodnutie, pokiaľ je to vhodnejšie najmä z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti. Zároveň, Rada úradu PMÚ, ako orgán rozhodujúci o rozklade, nie je viazaná návrhmi odvolateľa. Naopak zákon jej ukladá povinnosť, zrušiť, resp. zmeniť každé nezákonné rozhodnutie, a to aj mimo rámca dôvodov odvolania. (R 33/2004, obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR č.k. 7SŽ/110/2002 z 10.12.2002).
22. V zmysle uvedeného, v správnom konaní sa uplatňuje tzv. apelačný princíp, ktorý umožňuje, že orgán, ktorý rozhoduje o odvolaní, môže sám napraviť rozhodnutie a sám môže rozhodnúť vo veci samej. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že odvolacie konanie je práve na naprávanie určitých pochybení správnych orgánov prvého stupňa, či už pri zisťovaní skutkového stavu alebo pri právnom posúdení veci.¹⁶
23. Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo.

¹⁵ Zákon č. 93/2024 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 309/2023 Z. z. a ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 368/2021 Z. z. o mechanizme na podporu obnovy a odolnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov Čl. I, bod 8. „V § 16 ods. 3 a 4 a § 17 ods. 1 sa slová „osobitného predpisu1)“ nahrádzajú slovami „osobitných predpisov14a).“

Poznámka pod čiarou k odkazu 14a znie: „^{14a)} Nariadenie (ES) č. 1/2003 v platnom znení. Nariadenie (ES) č. 139/2004. Nariadenie (EÚ) 2022/1925. Nariadenie (EÚ) 2022/2560.“

¹⁶ Rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu sp.zn. 8SŽk/52/2020 „**V správnom konaní sa uplatňuje tzv. apelačný princíp, ktorý umožňuje, že orgán, ktorý rozhoduje o odvolaní, môže sám napraviť rozhodnutie a sám môže rozhodnúť vo veci samej. Prítom sa môže odchyliť od skutkového stavu zisteného prvostupňovým orgánom. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že odvolacie konanie je práve na naprávanie určitých pochybení správnych orgánov prvého stupňa, či už pri zisťovaní skutkového stavu alebo pri právnom posúdení veci. Odvolací orgán prítom nie je v žiadnom smere viazaný závermi prvostupňového orgánu. Samostatne hodnotí vec zo skutkovej a právnej stránky. Odvolací orgán môže rozhodnúť aj v neprospech odvolateľa. (...)**“ (Obdobne NSS 1SŽk/17/2021)

24. Rada úradu dospela k záveru, že výrok prvostupňového rozhodnutia je v rozpore s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia, nakoľko podľa odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia v bode 5. a 8. (aplikácia právnych predpisov) úrad konanie hmotnoprávne posúdil a pokutu uložil podľa ustanovení zákon č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 29.2.2024. Z výroku rozhodnutia však vyplýva, že rozhodnutie bolo vydané a sankcia bola uložená podľa právneho predpisu v znení účinnom ku dňu vydania rozhodnutia, t.j. 1. októbra 2024 (Bod 1. výroku „porušil povinnosť podľa § 16 ods. 3 zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,“ a bod 2. Výroku „podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov“).
25. Rada úradu po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, dospela k záveru, že prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia správne aplikoval zákon v znení účinnom do 29.02.2024 (viď vyššie). Keďže správny delikt sa posudzuje, ako aj sankciu je potrebné uložiť podľa právneho predpisu účinného v čase spáchania správneho deliktu a prvostupňový orgán výrokom rozhodol o porušení zákona a o uložení sankcie podľa zákona účinného v čase vydania rozhodnutia (nie spáchania správneho deliktu), dospela Rada úradu k záveru, že je potrebné rozhodnutie, v časti výroku bod. 1 a bod. 2. v tomto smere zmeniť a to uvedením správnej časovej verzie právneho predpisu.¹⁷
26. Účastník konania vo Vyjadrení k Výzve Rady namieta, že Rada úradu nemôže uvedenú vadu odstrániť zmenou rozhodnutia, keďže ide o zásadný rozpor medzi výrokom a odôvodnením, čo spôsobuje zmatečnosť rozhodnutia, nepreskúmateľnosť, nezrozumiteľnosť a spôsobuje nezákonnosť, pričom apelačný princíp sa neuplatňuje v správnom trestaní. Správny orgán tak správne kvalifikoval konanie až v odvolacom konaní čím porušil zásadu dvojinstančnosti.
27. **Nad rámec povinnosti vyjadriť sa k námietkam uplatneným vo Vyjadrení k Výzve Rady**, Rada úradu na tomto mieste uvádza, že v správnom trestaní sa uplatňuje apelačný princíp (čo o.i. je zreteľné i z Nálezu Ústavného súdu I. US 505/2015-55 z 13. januára 2016), Rada úradu je povinná napraviť každé nezákonné rozhodnutie, vrátenie veci by malo prichádzať do úvahy až ako posledná možnosť.¹⁸

¹⁷ Výsledkom preskúmania rozhodnutia odvolacím orgánom v správnom konaní je vydanie rozhodnutia, ktorým sa daná vec rieši konečným spôsobom. Ak druhostupňový správny orgán zistí, že rozhodnutie je v rozpore so zákonom alebo je inak nesprávne, odvolaniu vyhovie a rozhodnutie zmení. K zmene rozhodnutia dôjde spravidla vtedy, ak bol skutkový základ zistený správne, ale prvostupňový orgán nesprávne aplikoval hmotnoprávny predpis, prípadne ak rozsah došetrenia nepresahuje možnosti druhostupňového orgánu. Pri zmene rozhodnutia môže ísť buď o čiastočnú zmenu, alebo o úplnú zmenu (v tomto prípade odvolací orgán svojím rozhodnutím prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu nahradí svojím rozhodnutím). Pri zmene rozhodnutia môže odvolací orgán zmeniť nielen výrokovú časť, ale aj odôvodnenie, prípadne ich časti. V zmysle ustálenej judikatúry, „pod zmenou rozhodnutia treba rozumieť stav, keď vec, ktorá je predmetom konania, odvolací orgán rozhodne inak ako orgán prvého stupňa. Reformačný výrok odvolacieho orgánu sa stáva nezávislým od výroku rozhodnutia prvého stupňa, je novým vyriešením predmetu veci, a to spôsobom, ako vo výroku svojho rozhodnutia uvedie odvolací orgán“ (R 89/2002). (Rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Sžo/16/2016 z 7. marca 2017).

¹⁸ Pozri rozhodnutie Nejvyššího správného soudu v rozsudku zo dňa 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018-34, č. 3837/2019 Sb. NSS, kde uviedol, že „zrušení rozhodnutí a vrácení věci odvolacím orgánem zpět na první stupeň je až krajní možností, jak řešit vady prvostupňového rozhodnutí zjištěné v odvolacím řízení. Pokud je možné napadené rozhodnutí změnit, a tím vzniklou nezákonnost či nesprávnost odstranit, je odvolací orgán povinen tak v zájmu ekonomie řízení učinit. Za tímto účelem je oprávněn provést v odvolacím řízení potřebné důkazy a doplnit další nezbytné podklady, musí s nimi ovšem seznámit účastníky řízení a umožnit jim se k nim vyjádřit. Stejně tak je odvolací správní orgán oprávněn zaujmout jiný právní názor a posoudit zjištěný skutkový stav po právní stránce odlišně než prvostupňový

Rada úradu nie je viazaná právnou kvalifikáciou skutku,¹⁹ nakoľko samostatne hodnotí vec zo skutkovej aj právnej stránky. Rada úradu preto rozhodla tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a zmenila prvostupňové Rozhodnutie tak, že nahradila výrok 1. a 2. svojím rozhodnutím, v ktorom uvádza správny právny predpis, čím uviedla do súladu odôvodnenie s výrokovou časťou. Uvedené námietky vzťahujúce sa k nemožnosti Rady napraviť vadu spočívajúcu v nesprávnej „časovej“ verzii právneho predpisu preto treba odmietnuť. Nie je zrejmé z čoho účastník vychádza keď tvrdí, že v správnom trestaní sa apelačný princíp neuplatňuje. Právne postavenie účastníka sa nijako nezmenilo. Už vo Výzve prvostupňového rozhodnutia úrad uviedol „zákon účinný do 29.2.2024“, nie je teda pravdou ani tvrdenie, že sa účastník konania prvýkrát o takejto kvalifikácii dozvedel až v druhostupňovom konaní. Účastník bol o uvedenom postupe upovedomený vo Výzve Rady, jeho obhajoba sa v dôsledku tejto skutočnosti, po vecnej stránke, nijako nezmenila a uvedená zmena nemá dopad na situáciu účastníka konania. Uvedené námietky je preto potrebné odmietnuť.

4. Účastník konania

28. Úrad v správnom konaní správne určil ako účastníka konania spoločnosť Websupport podľa § 20 ods. 1 písm. e) zákona (body 52-55 prvostupňového rozhodnutia). Tento je účastníkom aj v konaní o rozklade.

5. Doterajší priebeh konania, skutkový stav a právne posúdenie

29. Rada úradu poznamenáva, že skutkový stav nebol účastníkom konania napádaný v jeho Rozklade a tento nie je ani sporný. Rada úradu po preskúmaní skutkového stavu zisteného prvostupňovým orgánom dospela k záveru, že tento riadne zistil skutkový stav. Skutkový stav je podrobne zhrnutý v bodoch 10 až 51 prvostupňového rozhodnutia. Nižšie Rada úradu uvádza podstatné skutočnosti, tam kde to považovala za potrebné doplniť skutkový stav, tento uvádza.

30. Úrad vykonáva prešetrovanie podľa § 16 ods. 1 písm. b) zákona za účelom zistenia, či je dôvod na začatie konania vo veci novej dohody obmedzujúcej hospodársku súťaž zakázanej podľa článku 101 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ako aj § 4 ods. 1 zákona, ktorej cieľom alebo následkom bolo alebo mohlo byť obmedzenie súťaže priamym alebo nepriamym určením cien tovarov, rozdelenie trhu, ako aj koordinácia podnikateľov vo verejnom obstarávaní, v obchodnej verejnej súťaži alebo v inej obdobnej súťaži a výmena citlivých obchodných informácií medzi niektorými podnikateľmi pôsobiacimi na trhu nakladania s odpadom zo zdravotnej starostlivosti („Prešetrovanie“).

správný orgán. I zde ovšem musí účastníky řízení na možný odlišný právní náhled na věc předem upozornit a dát jim možnost se k němu vyjádřit, pokud by pro ně nové právní posouzení bylo být s ohledem na dosavadní průběh řízení překvapivé.“ Nejvyšší správní soud v rozsudku zo dňa 19. 3. 2014, č. j. 6 As 151/2013-27, tiež konštatoval, že „přehnanou přísností při hodnocení změn správních rozhodnutí v odvolacím řízení – zejména tam, kde pro takovou úzkostlivost nejsou dány skutkové předpoklady, jako je tomu v tomto případě – by správní soudy nutily odvolací orgány, aby prvostupňové rozhodnutí při shledání jakýchkoliv chyb raději zrušily, než aby se pokoušely o jeho precizaci. Takový postup, je-li aplikován šablonovitě, vede k nežádoucímu jevu, označovanému někdy lidově jako ‚kolotoč opravných prostředků‘ či ‚úřednický ping-pong‘, kdy rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je opakovaně rušeno, řízení jako celek není stále pravomocně uzavřeno a opakovaná ‚vyhovující‘ rozhodnutí odvolacího orgánu nejsou soudně napadnutelná.“

¹⁹ **NSS 8SŽk/52/2020** z 30.03.2022 „Odvolací orgán pritom nie je v žiadnom smere viazaný závermi prvostupňového orgánu. Samostatne hodnotí vec zo skutkovej a právnej stránky. Odvolací orgán môže rozhodnúť aj v neprospech odvolateľa.“

31. V rámci uvedeného Prešetrovania, dňa 14.03.2023 vykonal úrad inšpekciu podľa § 17 zákona u podnikateľa [názov1.....] **DI**²⁰ v jeho priestoroch na adrese [.....] **DI**. V priebehu inšpekcie podnikateľ [názov1...] **DI** uviedol, že webové stránky mu spravuje podnikateľ iMprove GROUP, s.r.o., IČO: 45 350 108, so sídlom Idanská 39, 040 11 Košice (ďalej len „iMprove GROUP“), ktorý zároveň pre [názov1...] **DI** sprostredkúva správu jeho emailových schránok. Samotnú správu emailových schránok podnikateľa [názov1...] **DI** vykonáva podnikateľ Websupport, ktorý je poskytovateľom služieb elektronického obchodu - doménových, serverových, webhostingových a mailhostingových služieb, okrem iných aj vo vzťahu k emailovým schránkam podnikateľa [názov1...] **DI**, ktoré boli predmetom prešetrovania zo strany úradu počas inšpekcie u tohto podnikateľa:

[e-mailová schránka 1

e-mailová schránka 2

e-mailová schránka 3...] **DI** a **OÚ**²¹

(ďalej spolu aj ako „emailové schránky [názov1...] **DI**“).

32. Počas inšpekcie bolo zistené, že vo všetkých troch emailových schránkach [názov1...] **DI** sa nachádzala len komunikácia datovaná od 10.3.2023, t.j. len za 4 dni pred inšpekciou, pričom PC zariadenie podnikateľa [názov1...] **DI**, ktoré používala zamestnankyňa podnikateľa [názov1...] **DI**, malo byť vymenené z dôvodu chyby hard disku a dôvodom, prečo boli v emailových schránkach [názov1...] **DI** najstaršie emaily iba zo dňa 10.3.2023, mala byť skutočnosť, že v tomto PC používanom zamestnankyňou podnikateľa [názov1...] **DI** bol nedávno zistený vírus.²²

33. Listom č. PMU/486/2023/OKT - 1667/2023 zo dňa 27.3.2023 (ďalej len „Žiadosť 1“)²³ sa úrad obrátil na účastníka konania, ako poskytovateľa služieb vo vzťahu k predmetným emailovým schránkam [názov1...] **DI** o poskytnutie podkladov a informácií podľa § 16 ods. 3 zákona, konkrétne či je možné obnoviť emailovú komunikáciu realizovanú prostredníctvom predmetných emailových schránok [názov1...] **DI** a či eviduje udalosti a záznamy o vykonaných operáciách, tzv. logy²⁴ vzťahujúce sa k uvedeným emailovým schránkam [názov1...] **DI**.

34. Odpoveďou - záznam č. PMU/486/2023/OKT-1905/2023 zo dňa 6.4.2023 (ďalej len „Odpoveď 1“)²⁵ účastník uviedol, že k zmazaniu obsahu predmetných emailových schránok [názov1...] **DI** došlo podľa logov, ktoré evidujú k týmto emailovým schránkam [názov1...] **DI**, dňa 9.3.2023 a išlo približne o výmaz 500 000 emailov, pričom tieto majú pre prípad potreby ich vydania uchované, ich obsah, resp. záloh

²⁰ Dôverná informácia prístupná účastníkovi konania, identifikácia prešetrovaného podnikateľa pôsobiaceho na trhu nakladania s odpadom zo zdravotnej starostlivosti.

²¹ Dôverná informácia prístupná účastníkovi konania, emailové schránky identifikujúce prešetrovaného podnikateľa. Obsahuje aj osobné údaje zamestnancov prešetrovaného podnikateľa.

²² Vyjadrenie podnikateľa [názov1...] **DI** zo dňa 14.3.2023 v Zápisnici z inšpekcie záznam č. PMU/486/2023/OKT-1427/2023, ktorý nie je súčasťou spisu správneho konania voči spoločnosti Websupport.

²³ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 7 (záznam č. PMU/486/2023/OKT-1667/2023)

²⁴ Log je záznam o aktivite systému, v danom prípade o aktivite na serveri týkajúcej emailových schránok [názov1...] **DI**, z ktorého je možné zistiť najmä dátum zmazania a počet zmazaných emailov z emailových schránok [názov1...] **DI**.

²⁵ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 8 (záznam č. PMU/486/2023/OKT-1905/2023)

môžu vydať na samostatnom USB nosiči, avšak len na základe právoplatného rozhodnutia príslušného orgánu (prokuratúra, súd).

35. Listom - záznam č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023 zo dňa 20.4.2023 (ďalej len „Žiadosť 2“),²⁶ doručeného účastníkovi dňa 20.04.2023, úrad uviedol, že oprávnenie § 16 ods. 3 zákona vyžadovať informácie a podklady v akejkolvek podobe, ktorú sú nevyhnutné na činnosť úradu nevyžaduje súhlas súdu alebo prokuratúry a vyzval účastníka konania na predloženie nasledovných podkladov a informácií (zmazaných emailov a logov):

1. *Predložte LOGY vzťahujúce sa k zmazaniu emailov z emailových schránok [e-mailová schránka 1, e-mailová schránka 2, e-mailová schránka 3.....] DI a OÚ podnikateľa [názov1...] DI, kde bude uvedený POČET vymazaných emailov, DÁTUM zmazania, ako aj UŽÍVATEĽ, ktorý predmetné emaily zmazal.* (pozn. k uvedeným logom zaviedol úrad v rozhodnutí skratku „Logy zmazaných emailov“)

2. *Popíšte, akým spôsobom bola vytvorená príslušná záloha emailových schránok [e-mailová schránka 1, e-mailová schránka 2, e-mailová schránka 3.....] DI a OÚ a LOGY vzťahujúce sa k uvedenému procesu.* (pozn. k uvedeným logom zaviedol úrad v rozhodnutí skratku „Logy vytvorenia zálohy zmazaných emailov“)

3. *Predložte ZÁLOHU emailových schránok [e-mailová schránka 1, e-mailová schránka 2, e-mailová schránka 3.....] DI a OÚ podnikateľa [názov1...] DI, a to za obdobie od 1.1.2018 do 9.3.2023 vrátane, spolu s LOGOM vzťahujúcim sa k vytvoreniu kópie potvrdzujúcim integritu údajov. Uvedenú zálohu a príslušné logy predložte na dvoch nových, doposiaľ nepoužívaných USB nosičoch.* (pozn. k uvedeným logom zaviedol úrad v rozhodnutí skratku „Logy vytvorenia kópie zálohy na USB“)

4. *V prípade, že nie je možné vyselektovať dáta v rámci vymedzeného časového rozsahu, úrad Vás žiada o predloženie kompletnej zálohy emailových schránok [e-mailová schránka 1, e-mailová schránka 2, e-mailová schránka 3.....] DI a OÚ podnikateľa [názov1...] DI spolu s LOGOM vzťahujúcim sa k vytvoreniu kópie na USB nosič potvrdzujúcim integritu údajov. Uvedenú zálohu a príslušné logy predložte na dvoch nových, doposiaľ nepoužívaných USB nosičoch.*

Pričom uvedené požadoval úrad predložiť na dvoch nosičoch USB vložených v dvoch samostatných obálkach opatrených pečiatkou podnikateľa Websupport a podpisom zodpovedného zamestnanca cez zalepovací spoj obálky, žiadal tiež uvedenie formátu a popisu obsahu zalepených obálok, a to v lehote 7 pracovných dní odo dňa doručenia žiadosti.

36. Odpoveďou - záznam č. PMU/486/2023/OKT-2324/2023 doručenu dňa 02.05.2023 („Odpoveď 2“)²⁷ na Žiadosť 2 účastník okrem iného, že požadované údaje sú predmetom telekomunikačného tajomstva v zmysle § 117 ods. 1 zákona č. 452/2021

²⁶ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 9 (záznam č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023)

²⁷ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 10 (záznam č. PMU/486/2023/OKT-2324/2023)

Z. z. o elektronických komunikáciách a preto tieto podklady a informácie nemôže úradu sprístupniť (iba ak na základe povinnosti uloženej príslušným súdom alebo iným orgánom verejnej moci), poukázal tiež na trestnoprávnu úpravu a zákon o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon ochrane pred odpočúvaním) v zmysle ktorej žiadosť úradu nespĺňa zákonné náležitosti.

37. Keďže účastník neuviedol, že by podkladmi a informáciami vyžadovanými úradom v Žiadosti 2 nedisponoval a v Odpovedi 1 v tejto súvislosti uviedol, akými informáciami disponuje, pričom najmä tieto úrad v Žiadosti 2 úrad špecifikoval, účastník porušil povinnosť predložiť úradu časť požadovaných podkladov a informácií, keďže lehota na predloženie všetkých požadovaných podkladov a informácií márne uplynula dňom 2.5.2023.²⁸
38. V nadväznosti na list - záznam č. PMU/486/2023/OKT-2573/2023 zo dňa 16.5.2023 (ďalej len „Žiadosť 3“)²⁹ účastník v odpovedi - záznam č. PMU/486/2023/OKT-2894/2023 zo dňa 31.5.2023 (ďalej len „Odpoveď 3“)³⁰ uviedol vo vzťahu k zmluvám na základe, ktorých poskytuje služby týkajúce sa emailových schránok [názov1...] **DI**, že spravidla neuzatvára zmluvy v klasickej listinnej písomnej forme. K uzatvoreniu zmluvy o poskytovaní služieb elektronického obchodu dochádza vypísaním a odoslaním elektronického formulára „objednávky“ prostredníctvom webovej stránky podnikateľa Websupport a jej akceptáciou zo strany podnikateľa Websupport. Zmluvný vzťah však považuje za platne uzatvorený až uhradením dojednanej odplaty za služby zo strany odberateľa (objednávateľa). Pričom služby elektronického obchodu pre podnikateľa [názov1...] **DI** boli objednané a uhradené odberateľom INTERAKT, s.r.o., IČO: 46 140 875, so sídlom Idanská 39, 040 01 Košice (ďalej len „INTERAKT“) tzv. kreditom (možnosť odberateľa predplatiť si vopred neurčené služby zaslaním určitej sumy podnikateľovi Websupport). Tieto služby boli však spoločnosťou INTERAKT (objednávateľ, odberateľ a platiteľ) podradené pod užívateľské konto vedené pre iného odberateľa iMprove GROUP³¹, ktorý má uzatvorenú zmluvu o sprostredkovaní týchto služieb s podnikateľom [názov1...] **DI**. Podľa vyjadrenia podnikateľa Websupport nie je takýto postup neobvyklý a on sám nezasahuje do administrácie objednaných a ním poskytovaných služieb. Uvedené si spravuje, manažuje a presúva odberateľ služieb podľa vlastného rozhodnutia.
39. V Odpovedi 3 uviedol, že počet zmazaných emailov z emailových schránok [názov1...] **DI** dňa 9.3.2023, rozdelených podľa jednotlivých požadovaných emailových schránok ([e-mailová schránka 1] **DI a OÚ**: 38 464 zmazaných emailov dňa 9.3.2023 z priečinku INBOX, [e-mailová schránka 2] **DI a OÚ**: 1 561 zmazaných emailov dňa 9.3.2023 z priečinku INBOX, 5 308 zmazaných emailov dňa 9.3.2023 z priečinku Odeslaná pošta, 31 210 zmazaných emailov dňa 9.3.2023 z priečinku Trash, 943 zmazaných emailov dňa 9.3.2023 z priečinku Odoslaná pošta, 440 zmazaných emailov dňa 9.3.2023 z priečinku Sent Messages, [e-mailová schránka

²⁸ Pre úplnosť - informácie ohľadom postupu pri vytváraní zálohy zmazaných emailov z emailových schránok prešetrovaného podnikateľa [názov1...] **DI** podnikateľom Websupport, ktoré úrad požadoval v Žiadosti 2, podnikateľ Websupport doplnil v Odpovedi 3 a v Zápise 2 uvedené ďalej v texte.

²⁹ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 11 (záznam č. PMU/486/2023/OKT-2573/2023)

³⁰ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 12 (záznam č. PMU/486/2023/OKT-2894/2023)

³¹ Spoločnosti iMprove GROUP a INTERAKT sú ekonomicky a personálne prepojené spoločnosti (rovnaký spoločník a konateľ).

- 3] **DI**³²: 39 569 zmazaných emailov dňa 9.3.2023 z priečinku INBOX.Trash, 1 zmazaný email dňa 9.3.2023 z priečinku INBOX). Popísal tiež spôsob vytvorenia zálohy emailov vymazaných dňa 09.03.2023. Uviedol, že po zmazaní akéhokoľvek emailu (odberateľom, resp. administrátorom služby) zo servera, zostáva po zmazanom emaily operačný záznam tzv. log, z ktorého ako jediného vie následne určiť príslušné počty zmazaných emailov. Tieto logy sú držané po dobu 30 dní a pre trestnoprávne účely po dobu 185 dní (na základe príkazu sudcu alebo prokurátora) a preto nie je možné vyselektovať dáta od roku 2018. Účastník konania taktiež uviedol, že záloha bola vyhotovená po dopyte úradu koncom apríla 2023 (neskôr upresnené na konkrétny deň 05.04.2023).³³ Uviedol tiež, že emaily zamazané dňa 9.3.2023 sa v čase vytvárania zálohy (koncom apríla) na emailových serveroch spoločnosti Websupport už nenachádzali a teda nebolo/nie je možné tieto emaily ďalej preveriť, nahliadnuť do nich, či akokoľvek ich obnoviť. Zotrval tiež na svojom právnom názore, že komunikáciu bez príkazu súdu nevydá.
40. Dňa 26.06.2023 sa konalo ústne vypočutie účastníka konania podľa § 16 ods. 4 zákona („Zápis 1“)³⁴ z dôvodu vyjasnenia rozporov v Odpovedi 1 a Odpovedi 3 a presnejšieho vysvetlenia postupu pri zálohovaní emailových schránok [názov1...] **DI**. K skutočnosti, uvedenej v Odpovedi 1, že disponujú 500tis mailov uviedol, že tieto sa v danom čase nachádzali v koši – EXPUNGED. K rozporu v Odpovedi 3 o tom, že v čase vytvárania zálohy sa už emaily zmazané dňa 09.03.2023 na serveroch nenachádzali vysvetlil, že kolega čo pripravoval odpoveď 3 nemal vedomosť o vytvorenej (stiahnutej) zálohe (kópii) na nosiči USB z tzv. odpadkového koša (priečinkov EXPUNGED) a v danom čase videl na serveroch už len logy zmazaných emailov. Potvrdil, že zálohou (kópiou) emailov z emailových schránok [názov1...] **DI** zmazaných dňa 9.3.2023 na nosiči USB stále disponuje, nevedel však s istotou uviesť, či stále disponuje Logmi zmazaných emailov. Zotrval na svojom stanovisku o vydaní dát len na základe rozhodnutia súdu.
41. Na základe uvedeného dospel prvostupňový orgán k záveru, že v čase doručenia Odpovede 2 úradu, účastník disponoval zálohou zmazaných emailov z emailových schránok [názov1...] **DI** dňa 9.3.2023, ktorých predloženie požadoval úrad v Žiadosti 2, pričom túto vytvoril už na základe Žiadosti 1. Uvedené vyhodnotil úrad ako porušenie povinnosti uloženej v § 16 ods. 3 zákona a na uvedenom nemení nič ani skutočnosť, že nebolo zrejme, či sa na vyššie spomínanom USB nachádzali aj logy požadované úradom v Žiadosti 2.
42. Keďže úrad pre svoje Prešetrovanie nevyhnutne potreboval získať prístup k zálohe (kópii) emailov a súvisiacim logom, obrátil sa niekoľkokrát v tejto veci aj na podnikateľa [názov1...] **DI** ako užívateľa emailových schránok [názov1...] **DI**.³⁵ V žiadosti z 06.07.2023 žiadal od [názov1...] **DI** zabezpečenie prístupu pre úrad k emailom vymazaným z emailových schránok [názov1...] **DI** dňa 9.3.2023, ktorými disponuje podnikateľ Websupport, k Logom zmazaných emailov a k Logom vytvorenia kópie zálohy na USB, pričom úrad žiadal o predloženie požadovaných dát a logov v dvoch kópiách, t. j. na dvoch USB nosičoch, každý v samostatnej

³² DI prístupná účastníkovi konania, emailová schránka identifikujúca prešetrovaného podnikateľa.

³³ Poradové číslo záznamu v spise správneho konania č. 16 (PMU/56/2024/OKT-628/2024) (Odpoveď 5)

³⁴ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 17 (záznam č. PMU/56/2024/OKT- 977/2024, ktorého súčasťou je záznam č. PMU/486/2023/OKT-3376/2023)

³⁵ Napr. Žiadosť [názov1...] 1 **DI** z 06.07.2023, poradové č. záznamu v spise správneho konania 27 (záznam č. PMU/486/2023/OKT-3613/2023)

zapečatenej obálke opatrenej pečiatkou podnikateľa Websupport a podpisom zodpovedného zamestnanca cez zalepovací spoj obálky. Ďalej úrad požadoval uviesť formát, v akom sú dáta na USB zaznamenané a popis obsahu zalepených obálok. Úrad prehodnotil požadovanie Logov vytvorenia zálohy zmazaných emailov.³⁶

43. Dňa 11.08.2023 informoval právny zástupca [názov1...] DI,³⁷ že dňa 1.8.2023 sa právny zástupca [názov1...] DI poverený podnikateľom INTERAKT na prevzatie USB nosiča so zálohou (kópiou) emailov z emailových schránok [názov1...] DI zmazaných dňa 9.3.2023, Logov zmazaných emailov a Logov vytvorenia kópie zálohy na USB (úrad v prvostupňovom rozhodnutí vytvoril skratku „USB nosič so zálohou dát 1“) dostavil do priestorov právneho zástupcu podnikateľa Websupport, pričom ponúknutý USB nosič on ako právny zástupca [názov1...] DI, resp. ako poverený zástupca podnikateľa INTERAKT neprevzal z dôvodov, že mu bol ponúknutý jeden USB nosič v otvorenej prázdnej a nepopísanej obálke bez akýchkoľvek ďalších dokumentov, resp. vysvetlení a teda účastník mu neodovzdal čo požadoval, resp. čo požadoval úrad od [názov1...] DI. Uviedol tiež, že nebolo možné objektívne verifikovať aké dáta sa na USB nachádzajú a nebola vyhotovená pre neho kópia. O skutočnosti, že účastník konania nebude vyhotovovať ďalšie kópie bol informovaný (viď nižšie).
44. Dňa 14.09.2023 sa úrad opätovne obrátil na účastníka konania listom (Žiadosť 4)³⁸ o predloženie USB nosiča so zálohou 1, pričom uviedol aj formu akou majú byť tieto predložené (2x zapečatená obálka, s pečiatkou a podpisom, s popisom formátu a obsahu zalepených obálok). V uvedenom liste úrad predostrel argumentáciu, že účastník je povinný predložiť informácie bez ohľadu na to, či tieto predstavujú alebo nepredstavujú predmet telekomunikačného tajomstva. Uvedený list vyhodnotil prvostupňový orgán ako urgenciu.
45. Dňa 27.09.2023 účastník konania v odpovedi (Odpoveď 4)³⁹ zopakoval svoju argumentáciu k nemožnosti predloženia požadovaných podkladov a informácií z dôvodu telekomunikačného tajomstva a potreby autoritatívneho rozhodnutia príslušného orgánu na jeho vydanie. Uviedol, že dňa 18.7.2023 obdržal od podnikateľov INTERAKT a iMprove GROUP emailom žiadosť o odovzdanie predmetných dát (t. j. USB nosiča so zálohou dát 1) podnikateľovi [názov1...] DI, ktoré boli uchované/zálohované podnikateľom Websupport na nosiči USB na základe Žiadosti 1. V rámci dojednania odovzdania medzi právnym zástupcom účastníka a právnym zástupcom [názov1...] DI, účastník konania informoval, že nebude ďalej nijako nakladať so zálohovanými dátami, nebude vyhotovovať ďalšie kópie, ani vykonávať iné operácie s nimi. Stretnutie sa uskutočnilo 01.08.2023, pričom k prevzatiu USB nedošlo (viď vyššie bod 43), pričom právny zástupca [názov1...] DI poverený INTERAKT nepodpísal ani protokol o prevzatí. Uviedol, že je pripravený odovzdať predmetný USB (INTERAKT, s.r.o., resp. [názov1...] DI po preukázaní vlastníckeho práva) alebo na základe autoritatívneho príkazu (rozhodnutia na vydanie predmetu telekomunikačného tajomstva). Uviedol tiež, že záloha dát vytvorená na základe Žiadosti 1 je umiestnená **na jedinom existujúcom nosiči dát**

³⁶ Vo Vyjadrení Websupport 2 potvrdil, že tieto nevytváral. Poradové č. záznamu v spise správneho konania 4 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-158/2024)

³⁷ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 28 (záznam č. PMU/486/2023/OKT-4286/2023)

³⁸ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 14 (záznam č. PMU/486/2023/OKT-4873/2023)

³⁹ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 15 (záznam č. PMU/486/2023/OKT-5159/2023)

USB zn. SanDisk, 256 Gb, s/n: BQ2303001106Z. Zároveň účastník v odpovedi nešpecifikoval, či sa na USB nachádzajú aj Logy zmazaných emailov a Logy vytvorenia kópie zálohy na USB.

46. Keďže účastník konania neposkytol časť žiadaných podkladov a informácií v Žiadosti 2⁴⁰ t.j. neposkytnutia kópie emailov z emailových schránok [názov1...] **DI** zmazaných dňa 9.3.2023, Logov zmazaných emailov a Logov vytvorenia kópie zálohy na USB (spoločne označených v Rozhodnutí ako „USB nosič so zálohou dát 1“) vyhodnotil prvostupňový orgán ako porušenie povinnosti v zmysle § 16 ods. 3 zákona, ku ktorému došlo uplynutím lehoty, ktorá uplynula dňom 02.05.2023 a začal voči nemu správne konanie na základe oznámenia o začatí správneho konania dňa 1.12.2023 vo veci uloženia pokuty podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona za predloženie neúplných podkladov a informácií, pričom tieto v Oznámení o začatí konania identifikoval v nasledovanom rozsahu (zálohy e-mailov z emailovej schránky [názov1...] **DI**, ktoré boli dňa 09.03.2023 vymazané a ktorými účastník konania preukázateľne disponuje, log vzťahujúci sa k procesu vymazania emailov z emailových schránok [názov1...] **DI** zo dňa 09.03.2023 a logy vzťahujúce sa k procesu vytvorenia kópie (príslušnej zálohy) na USB nosič potvrdzujúci integritu údajov, t.j.:

Bod 1. Žiadosti 2

*1. Predložte LOGY vzťahujúce sa k zmazaniu emailov z emailových schránok [e-mailová schránka 1 ,e-mailová schránka 2, e-mailová schránka 3.....] **DI** a **OÚ** podnikateľa [názov1...] **DI**, kde bude uvedený POČET vymazaných emailov, DÁTUM zmazania, ako aj UŽÍVATEĽ, ktorý predmetné emaily zmazal.*

Účastník ku dňu vydania Oznámenia o začatí správneho konania neposkytol úradu logy vzťahujúce sa k zmazaniu emailov.

Bod 4. Žiadosti 2

*4. V prípade, že nie je možné vyselektovať dáta v rámci vymedzeného časového rozsahu, úrad Vás žiada o predloženie kompletnej zálohy emailových schránok [e-mailová schránka 1 ,e-mailová schránka 2, e-mailová schránka 3.....] **DI** a **OÚ** podnikateľa [názov1...] **DI** spolu s LOGOM vzťahujúcim sa k vytvoreniu kópie na USB nosič potvrdzujúcim integritu údajov. Uvedenú zálohu a príslušné logy predložte na dvoch nových, doposiaľ nepoužívaných USB nosičoch.*

47. Účastník ku dňu vydania Oznámenia o začatí správneho konania neposkytol úradu zálohy emailových schránok [názov1...] **DI**, ani logy vzťahujúce sa k vytvoreniu kópie na USB nosič potvrdzujúce integritu údajov (tzv. logy vytvorenia kópie zálohy na USB).
48. Vo vzťahu k bodu 2 Žiadosti 2 úrad vyhodnotil, že predmetné informácie mu účastník konania poskytol v Odpovedi 3, vo vzťahu k Logom vytvorenia zálohy zmazaných emailov, túto požiadavku prehodnotil (viď 42 vyššie, ako aj popísané v 36 Rozhodnutia). Vo vzťahu k bodu 3 Žiadosti 2, účastník v Odpovedi 3 vysvetlil, že nie je možné selektovať dáta od 01.1.2018 do 09.03.2023 a úrad považoval poskytnutie tohto vysvetlenia za poskytnutie informácie.

⁴⁰ Chybou v písaní prvostupňový správny orgán uviedol v bode 35 Rozhodnutia „Žiadosť 1“

49. V súvislosti s logmi vytvorenia kópie zálohy na USB, úrad počas správneho konania zistil na základe Vyjadrenia Websupport 1,⁴¹ že účastník nikdy nedisponoval Logmi vytvorenia kópie zálohy na USB (bod 39 Rozhodnutia) a preto netrval ďalej na ich vydaní a upustil od ich vyžadovania (v tejto súvislosti úrad zaviedol v Rozhodnutí skratku USB nosič so zálohou dát 2, pričom fyzicky sa jedná o ten istý nosič. Úrad však zistil, že sa na ňom môžu nachádzať len kópie e-mailov z e-mailových schránok [názov1...] **DI** zmazaných dňa 09.03.2023 a Logy zmazaných emailov).
50. Listom zo dňa 22.12.2023 („Vyjadrenie Websupport 1“) zaslal účastník vyjadrenie k Oznámeniu o začatí konania, z ktorého vyplynulo, že účastník nedisponuje „zálohou“ v technickom zmysle slova, keďže zákazník podnikateľ INTERAKT si takúto službu neobjednal. Bezpečnostné zálohy vytvára raz za 24 hodín, tieto uchováva pre prípad neočakávaného pádu zariadení a následnú potrebu obnovy dát najviac po dobu 14 dní späť. Účastník konania vykonal obnovu zmazaných dát zo serverového koša (tzv. priečinok EXPUNGED) a tieto uchoval na jednom nosiči USB len na základe Žiadosti 1, pričom nevie garantovať žiadnu integritu takto obnovených dát, ich úplnosť, správnosť ani spoľahlivosť.⁴² Potvrdil, že sa tam mohli nachádzať i logy zmazaných e-mailov. Účastník konania zotrval na svojom právnom názore vo vzťahu k ochrane požadovaných dát ako predmetu telekomunikačného tajomstva, ktoré bez príslušného rozhodnutia nevydá.
51. Žiadosťou o podanie ústneho vysvetlenia 2 z 09.01.2024⁴³ sa úrad obrátil na účastníka konania za účelom objasnenia niektorých ďalších skutočností v súvislosti s nakladaním s dotknutou e-mailovou komunikáciou. Dňa 22.1.2024 sa uskutočnilo ústne vysvetlenie (nižšie).
52. Medzitým dňa 12.1.2024 (ďalej len „Vyjadrenie Websupport 2“)⁴⁴ oznámil úradu, že bol dňa 3.1.2024 emailom požiadaný právnym zástupcom [názov1...] **DI** o vydanie dát obnovených zo serverového koša emailových schránok na doméne [názov1...] **DI**, t. j. o vydanie USB nosiča. Zároveň účastník konania úradu oznámil, že tieto dáta, resp. USB nosič so zálohou dát 2 plánuje na základe emailovej žiadosti právneho zástupcu [názov1...] **DI** zo dňa 3.1.2024 odovzdať dňa 16.1.2024 podnikateľovi INTERAKT alebo iMprove GROUP, prípadne inej tretej osobe, ktorá sa preukáže originálom splnomocnenia či poverenia uvedených subjektov, a to v zalepenej a podpísanej obálke. Vychádzal pritom z domnienky, že dáta patria objednávateľovi služby alebo správcovi služieb. Zdôraznil, že s dátami nikdy nemanipuloval ani nezasahoval do technických nastavení služieb zákazníka.
53. E-mailom dňa 15.1.2024 (ďalej len „Žiadosť 5“)⁴⁵ oznámil úrad účastníkovi konania, že pokiaľ dôjde k odovzdaniu predmetného USB nosiča podnikateľom INTERAKT, iMprove GROUP alebo [názov1...] **DI** bez prítomnosti zamestnancov úradu, bude takéto konanie v rozpore s požiadavkou úradu o poskytnutie súčinnosti pri predložení podkladov a informácií priamo úradu. Zároveň požiadal účastníka konania o vygenerovanie hash hodnôt súboru alebo súborov nachádzajúcich sa na

⁴¹ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 2 (záznam č. PMU/9692023/OKT-7015/2023)

⁴² Integrita dát znamená ich úplnosť a správnosť. V danom prípade sa môže neúplnosť/nesprávnosť dát prejavovať napríklad v tom, že emaily nebudú kompletne, t. j. bude chýbať príloha emailu.

⁴³ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 3 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-96/2024)

⁴⁴ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 4 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-158/2024)

⁴⁵ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 5 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-240/2024)

predmetnom USB nosiči. K odovzdaniu USB nakoniec v zmysle uvedenej intervencie úradu nedošlo.

54. Dňa 22.1.2024 sa konalo ústne vysvetlenie (ďalej len „Zápis 2“)⁴⁶. Účastník konania v rámci podania ústneho vysvetlenia úradu objasnil, že zmazané emaily z emailových schránok [názov1...] **DI** zo serverového koša (t. j. priečinku EXPUNGED) neobnovoval, len skopíroval stav uvedených emailových schránok z priečinku EXPUNGED vo formáte MAIL DIR niekedy v apríli 2023. Pri kopírovaní bol realizovaný medzikrok - kópia na serveri, ktorá bola zozipovaná a následne skopírovaná na USB nosič. Majú centrálny logovací systém a všetky logy týkajúce sa predmetných emailových schránok z neho stiahli a skopírovali na predmetný USB nosič, pričom údaje o počtoch vymazaných emailoch vybrali z centrálného logovacieho systému a v súčasnosti sa tieto logy v centrálnom logovacom systéme už nenachádzajú. Uvedol, že dáta vyhodené do koša už nemusia byť kompletne, nevedia teda či po zaplnení koša neboli prepísané a teda nevedia či všetky maily budú kompletne (napr. môže chýbať príloha).
55. Dňa 2.2.2024 v Odpovedi 5⁴⁷ predložil účastník informácie žiadané na ústnom vysvetlení - Hash hodnoty súborov, ktoré sú umiestnené na jedinom USB nosiči a informácie, kedy (dátum, čas) bola vykonaná obnova resp. vytvorená kópia emailov vymazaných dňa 9.3.2023 z emailových schránok [názov1...] **DI** na serveri (pre emailovú schránku [e-mailová schránka 3] **DI** dňa 5.4.2023 o 09:53:54, pre emailovú schránku [e-mailová schránka 2] **DI** a **OÚ** dňa 5.4.2023 o 10:35:52, pre emailovú schránku [e-mailová schránka 1] **DI** a **OÚ** dňa 5.4.2023 o 11:56:25), kedy (dátum, čas) bol vytvorený súbor archív.zip z emailových schránok [názov1...] **DI** (dňa 5.4.2023 o 12:09:42) a informáciu, že bol tento súbor archív .zip presunutý na USB nosič v bližšie nezistenom čase. Zároveň v Odpovedi 5 účastník konania požiadal úrad o vyjadrenie, kedy bude možné predmetný nosič USB odovzdať podnikateľom INTERAKT alebo iMprove GROUP, resp. inej tretej osobe, ktorá sa preukáže splnomocnením na prevzatie.
56. Za účelom opakovanej snahy získať jediný existujúci nosič USB úrad listom (ďalej len Žiadosť 6“)⁴⁸ vyzval 02.02.2024 účastníka konania, aby sa dňa 16.2.2024 o 10.00 hod. dostavil do priestorov úradu za účelom odovzdania predmetného USB nosiča a to [názov1...] **DI**, INTERAKT alebo iMprove GROUP, ktorá by mala nosič USB následne krátkou cestou odovzdať úradu. Z uvedeného dôvodu vyzval dňa 02.02.2024 aj právneho zástupcu [názov1...] **DI**⁴⁹ na zabezpečenie prevzatia uvedeného USB a jeho následného odovzdania krátkou cestou, aby sa v danom dátume a čase dostavil na úrad. Uvedený postup zvolil s cieľom zabezpečiť si prístup k predmetnému USB, keďže obsahuje dáta nevyhnutné pre jeho prešetrovanie činnosť, ako aj z dôvodu, že úrad už predtým vyzval podnikateľa [názov1...] **DI** na prevzatie USB so zálohou dát 1, resp. 2 od účastníka konania v prítomnosti zamestnancov úradu (záznam č. PMU/56/2024/OKT-6620/2023 zo dňa 8.12.2023)⁵⁰ avšak bez úspechu, keďže [názov1...] **DI** s prevzatím v prítomnosti zamestnancov

⁴⁶ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 6 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-347/2024)

⁴⁷ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 16 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-628/2024)

⁴⁸ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 22 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-603/2024)

⁴⁹ Žiadosť [názov1...] **DI** 2 Poradové č. záznamu v spise správneho konania 21 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-602/2024)

⁵⁰ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 25 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-6620/2023)

úradu nesúhlasil⁵¹ a úrad túto požiadavku prvotne adresoval ako návrh. Uvedené však podľa úradu nemá vplyv na oprávnenosť požadovať predmetné podklady a informácie bez ohľadu na ich charakter (t. j. či sú alebo nie sú predmetom telekomunikačného tajomstva) priamo od účastníka konania a účastník konania bol povinný ich priamo úradu poskytnúť.

57. Dňa 16.02.2024 o 10.00 hod. sa do priestorov úradu dostavil účastník konania a právny zástupca [názov1...] **DI**. Účastník predložil jediný existujúci USB s tým, že tento odovzdá v prítomnosti zamestnancov úradu právnenému zástupcovi [názov1...] **DI**. Tento dátový nosič neprevzal, nakoľko nemal žiaden mandát od podnikateľa [názov1...] **DI** na prevzatie predmetného USB.⁵² Úradu predmetné USB nebolo predložené ani ku dňu vydania Rozhodnutia.
58. Rada úradu uvádza, že ďalej v texte nepovažuje za potrebné rozlišovať medzi USB nosič so zálohou dát 1 a USB nosič so zálohou dát 2, t.j. skratiek tak ako ich definoval úrad v Rozhodnutí, keďže vo fyzickej podobe sa jedná o ten istý USB nosič a úradom požadované informácie a podklady vymedzené vo výroku Rozhodnutia sa, ako to vyplýva z vyššie uvedeného skutkového stavu, majú na tomto USB nachádzať.

Doplnenie skutkového stavu a právne posúdenie postavenia podnikateľa Websupport

59. Prvostupňový orgán v priebehu správneho konania zistil, že predmetom činnosti podnikateľa Websupport sú, okrem iného, počítačové služby a služby súvisiace s počítačovým spracovaním údajov. Taktiež podnikateľ Websupport poskytuje služby elektronického obchodu podľa zákona č. 22/2004 Z.z. o elektronickom obchode a o zmene a doplnení zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 284/2002 Z. z.⁵³ (ďalej len „zákon o elektronickom obchode“). Služby elektronického obchodu - doménové, serverové, webhostingové a mailhostingové služby, poskytuje aj vo vzťahu k emailovým schránkam podnikateľa [názov1...] **DI**, ktoré boli predmetom prešetrovania zo strany Úradu počas inšpekcie (bod. 12 Rozhodnutia). Zároveň z odpovedí účastníka konania počas správneho konania vyplynulo, že jeho činnosť sa spravuje predovšetkým zákonom o elektronickom obchode, zákonom o kybernetickej zodpovednosti a sčasti zákonom o elektronických komunikáciách.⁵⁴
60. V prvostupňovom rozhodnutí Úrad konštatuje, že povinnosť poskytovať informácie preto môže byť účastníkovi konania okrem zákona o elektronických komunikáciách uložená aj zákonom, a to bez ohľadu na charakter požadovanej informácie. Účastník konania, aj keď je poskytovateľom služieb elektronického obchodu a podnikom, ktorého pomery sú upravené v osobitnom zákone, je aj podnikateľom, na ktorého sa podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona vzťahuje ZOHS, vrátane jeho ustanovenia § 16 ods. 3 zákona.

⁵¹ Záznam č. PMU/56/2024/OKT-44/2024 zo dňa 3.1.2024, Poradové č. záznamu v spise správneho konania 26 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-44/2024)

⁵² Záznam č. PMU/56/2024/OKT-898/2024 Poradové č. záznamu v spise správneho konania 24 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-898/2024)

⁵³ Časová verzia právneho predpisu v znení účinnom od 01.09.2022 do 30.06.2024, t.j. v čase, kedy malo prísť k porušeniu povinnosti podľa ZOHS.

⁵⁴ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 17 (záznam č. PMU/56/2024/OKT- 977/2024, ktorého súčasťou je záznam č. PMU/486/2023/OKT-3376/2023)

61. Po preskúmaní napadnutého Rozhodnutia, ako aj priloženého spisového materiálu Rada úradu konštatuje, že z predmetného Rozhodnutia ani spisového materiálu nie je možné dospieť k záveru, že podnikateľ Websupport je podnikom na účely zákona o elektronických komunikáciách, pričom vychádzala z nasledujúceho.
62. Zákon o elektronickom obchode upravuje vzťahy medzi poskytovateľom služieb informačnej spoločnosti a ich príjemcom, ktoré vznikajú pri ich komunikácii na diaľku, počas spojenia elektronických zariadení elektronickou komunikačnou sieťou a spočívajú na elektronickom spracovaní, prenose, uchovávaní, vyhľadávaní alebo zhromažďovaní dát vrátane textu, zvuku a obrazu. Podľa uvedeného zákona službou informačnej spoločnosti je služba poskytovaná na diaľku počas spojenia elektronických zariadení elektronickou komunikačnou sieťou spravidla za úhradu na žiadosť príjemcu služby informačnej spoločnosti, najmä komerčná komunikácia, spracovanie, prenos, uchovávanie, vyhľadávanie alebo zhromažďovanie dát a elektronická pošta okrem osobnej elektronickej pošty.
63. Pri analýze postavenia účastníka konania Websupport Rada úradu vychádzala z nasledujúcich ustanovení zákona č. 452/2021 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „ZEK“ alebo „zákon o elektronických komunikáciách“)⁵⁵

§ 2 ZEK

(3) Verejná sieť je sieť, ktorá sa úplne alebo prevažne používa na poskytovanie verejne dostupných elektronických komunikačných služieb, ktoré podporujú prenos informácií medzi koncovými bodmi siete.

(18) Služba je služba obvykle poskytovaná za odplatu prostredníctvom sietí, ktorá zahŕňa službu prístupu k internetu,⁵⁾ interpersonálnu komunikačnú službu alebo služby pozostávajúce úplne alebo prevažne z prenosu signálov, napríklad prenosové služby používané na poskytovanie služieb komunikácie stroj-stroj (M2M) a na rozhlasové a televízne vysielanie. Službou nie je poskytovanie obsahu alebo vykonávanie redakčnej kontroly obsahu prenášaného pomocou sietí a služieb.

(19) Interpersonálna komunikačná služba je služba obvykle poskytovaná za odplatu, ktorá umožňuje priamu interpersonálnu a interaktívnu výmenu informácií prostredníctvom sietí medzi konečným počtom osôb, pričom osoby, ktoré komunikáciu začali alebo sa na nej zúčastňujú, určujú jej prijímateľa; táto služba nezahŕňa služby, ktoré umožňujú interpersonálnu a interaktívnu komunikáciu len ako vedľajšiu doplnkovú zložku neoddeliteľne spojenú s inou službou.

(21) Interpersonálna komunikačná služba nezávislá od čísel je interpersonálna komunikačná služba, ktorá nevyužíva číslo alebo čísla z národného číslovacieho plánu alebo medzinárodného číslovacieho plánu, alebo ktorá neumožňuje komunikáciu s číslom alebo číslami z národného číslovacieho plánu alebo medzinárodného číslovacieho plánu.

(22) Verejne dostupná služba je služba, o ktorej používanie sa môže uchádzať každý.

§ 3 ZEK

a) podnikom osoba, ktorá poskytuje siete alebo služby na základe všeobecného povolenia na poskytovanie sietí alebo služieb podľa § 8 (ďalej len „všeobecné povolenie“), všeobecného povolenia na používanie frekvencií podľa § 34,

⁵⁵ Časová verzia právneho predpisu v znení účinnom od 01.11.2022 do 31.08.2023, t.j. v čase, kedy malo prísť k porušeniu povinnosti podľa ZOHS a ku ktorému sa vyhodnocuje povinnosť spolupráce účastníka konania.

individuálneho povolenia na používanie frekvencií podľa § 35 alebo na základe individuálneho povolenia na používanie čísel podľa § 55 okrem subjektov podľa § 55 ods. 3.

h) užívateľom osoba, ktorá používa alebo požaduje poskytovanie verejne dostupnej služby,

j) účastníkom koncový užívateľ, ktorý uzatvoril s podnikom poskytujúcim verejne dostupnú službu zmluvu o poskytovaní verejne dostupných služieb (ďalej len „zmluva o poskytovaní služieb“).

§ 8 ZEK

(1) Všeobecné povolenie určuje podmienky, ktoré sa vzťahujú na poskytovanie sietí alebo služieb s výnimkou interpersonálnych komunikačných služieb nezávislých od čísel.

(2) Poskytovať siete alebo služby možno len na základe všeobecného povolenia; povinnosti ukladané podľa § 34, § 35, § 55, § 58 až 60, § 66 a 81 nie sú týmto dotknuté. Ak na poskytovanie siete alebo služby je potrebné udeliť individuálne právo na používanie frekvencií alebo individuálne právo na používanie čísel, podnik požiada o udelenie týchto práv podľa § 35 alebo podľa § 55.

§ 10 ZEK

(1) Osoba, ktorá chce poskytovať verejné siete alebo služby, na ktoré sa vzťahuje všeobecné povolenie, je povinná oznámiť tento zámer úradu najmenej 15 dní pred začatím poskytovania sietí alebo služieb. Za dátum začatia poskytovania siete alebo služby sa považuje deň uvedený v oznámení podľa odseku 2 alebo jeho zmene ako predpokladaný dátum začatia poskytovania siete alebo služby, ak sa nepreukáže iný dátum začatia poskytovania siete alebo služby.

64. Rada úradu má za to, že v zmysle uvedených ustanovení vzhľadom na opísaný predmet podnikania účastníka konania a služby informačnej spoločnosti, ktoré poskytuje podľa zákona o elektronickom obchode, tento nie je podnikom v zmysle ustanovení ZEK, na ktoré sa vzťahuje všeobecné povolenie. Povinnosti ustanovené v ZEK sa primárne vzťahujú na „podnik“ podľa ZEK.
65. Rada úradu tiež overila, že spoločnosť Websupport nie je evidovaná ako podnik poskytujúci siete a služby elektronických komunikácií vedených Úradom pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb v roku 2025 (ďalej len „**Podnik podľa ZEK**“).⁵⁶ Vzhľadom na opísaný predmet činnosti účastníka konania a zákonné definície v ZEK, Rada úradu dospela k záveru, že účastník konania nie je a ani v čase preskúmaného porušenia nebol podnikom v zmysle zákonných definícií ZEK.
66. K vyššie uvedeným skutočnostiam vo Vyjadrení k Výzve Rady účastníka konania uvádza, že tento ani netvrdil, že je „Podnikom podľa ZEK“ a vychádzajúc z § 117 ods. 2 ZEK nesúhlasí s výkladom Rady úradu, že povinnosti v ZEK sa primárne vzťahujú na „podnik podľa ZEK“. **Nad rámec povinnosti vyjadriť sa** k námietkam účastníka predložených po uplynutí lehoty, Rada úradu na tomto mieste stručne uvádza, že námietky účastníka konania k postaveniu účastníka a k povahe služieb nie sú spôsobilé spochybniť právne hodnotenie Rady úradu. Ustanovenia § 117 ZEK

⁵⁶ <https://www.teleoff.gov.sk/urad/odbory-oddelenia/odbor-regulacie-elektronickych-komunikacii/zoznam-podnikov/>, naposledy navštívené dňa 23.10.2025

upravuje povinnosti „podnikov podľa ZEK“ vo vzťahu k telekomunikačnému tajomstvu (aké informácie a komu môže sprístupniť „podnik podľa ZEK“). Podľa účastníka sa právo na súkromie vzťahuje k charakteru informácie, nie k štatútu subjektu. Predmetom žiadosti úradu je e-mailová komunikácia, ktorá bola vymazaná a logy k zmazaniu e-mailov. Rada úradu má za to, že úrad môže pri výkone svojej právomoci získavať a oboznamovať sa s takýmto typom informácií. Zároveň úrad postupuje podľa § 16 ods. 3 zákona. K možnému zásahu do práva na súkromie sa Rada úradu rozsiahlo vyjadrila už vo Výzve Rady (viď nižšie k právu na súkromie).

67. Účastník vo Vyjadrení k Výzve Rady poukazuje na § 117 ods. 2 ZEK, t.j., že každý je povinný zachovávať telekomunikačné tajomstvo, vrátane účastníka, pričom sa jedná o kategorický imperatív vzťahujúci sa na každého. Ako Rada úradu uvádza na viacerých miestach nižšie, právo na ochranu súkromia, vrátane korešpondencie, nie je absolútne. Povinnosť zachovať telekomunikačné tajomstvo sa vzťahuje i na úrad, pričom uvedenú povinnosť dbať aby sa nesprístupnilo telekomunikačné tajomstvo uvádza i § 54 ods. 2 ZOHS. ZEK upravuje, komu môže údaje podľa § 117 poskytnúť „podnik podľa ZEK“; neupravuje postup účastníka konania.

Právne posúdenie v prvostupňovom Rozhodnutí

68. Podľa § 16 ods. 3 zákona *„Úrad má právo na plnenie úloh podľa tohto zákona alebo podľa osobitného predpisu¹⁾ vyžadovať od podnikateľa, inej právnickej osoby alebo od inej fyzickej osoby akékoľvek informácie a podklady, ktoré sú nevyhnutné pre činnosť úradu, v akejkoľvek podobe, vyhotovovať z nich kópie a výpisy alebo vyžadovať ich úradne overené preklady do slovenského jazyka. Podnikateľ alebo osoba podľa prvej vety je povinná takéto informácie a podklady úradu bezplatne poskytnúť v lehote určenej úradom; ak ide o utajované skutočnosti za dodržania podmienok ustanovených osobitným predpisom.¹⁵⁾“* V prípade porušenia povinnosti, teda ak nedôjde k predpokladanému následku, nastáva sankcia definovaná v § 44 ods. 1 zákona.
69. Úrad v Žiadosti 2 poučil účastníka o možných následkoch nepredloženia informácií a podkladov v stanovenej lehote, resp. o predložení neúplných alebo nepravdivých informácií, napriek tomu emaily vymazané z emailových schránok [názov1...] **DI** dňa 9.3.2023 a Logy zmazaných emailov nepredložil. Účastník opakovane na žiadosti úradu uviedol, že úradom požadované informácie a podklady (pozn. emaily vymazané z emailových schránok [názov1...] **DI** dňa 9.3.2023 a Logy zmazaných emailov (uchované na jedinom existujúcom nosiči USB) nepredloží, keďže tieto majú predstavovať predmet telekomunikačného tajomstva a úrad nie je oprávneným subjektom, resp. len v prípade vydania autoritatívneho rozhodnutia. Úrad uviedol, že mu nič nebráni získať ako dôkaz aj samotný predmet telekomunikačného tajomstva v súlade so ZOHS, pričom tento je v zmysle § 54 ods. 2 zákona povinný chrániť a má právo takéto informácie vyžadovať, ak sú relevantné na plnenie úloh podľa ZOHS a osoba, ktorá danými informáciami disponuje je na základe žiadosti povinná ich poskytnúť. Predmetné informácie pritom vyhodnotil ako „*nevyhnutné*“ pre svoju činnosť (body 68-69, 71 Rozhodnutia; v bode 92 Rozhodnutia uviedol, že tieto považuje za kľúčové, nakoľko samotné Prešetrovanie môže byť zmarené), pričom prináleží súťažnému orgánu posúdiť nevyhnutnosť a naopak žiadaný podnik má povinnosť aktívnej spolupráce, t.j. sprístupniť súťažnej autorite všetky informácie týkajúce sa predmetu vyšetrovania. Podľa úradu, pokiaľ by bolo predloženie

informácií podmienené posúdením podnikateľa, narušilo by to účinné uplatňovanie súťažných pravidiel zo strany úradu, pričom charakter požadovanej informácie je v zásade irelevantný. Pokiaľ aj úrad nie je vyslovene uvedený v konkrétnom právnom predpise ako subjekt oprávnený požadovať určitý typ informácie, takáto právomoc mu vyplýva priamo z § 16 ods. 3 zákona. V tomto smere ZOHS a ZEK upravujú každý inú oblasť právnych vzťahov. Účastníkovi konania tak môže byť uložená povinnosť aj v zmysle ZOHS, keďže je podnikateľom podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZOHS a vzťahuje sa naň zákon, vrátane § 16 ods. 3. Úrad môže žiadať akékoľvek informácie a podklady, listinné alebo elektronické, ktoré má dotknutý subjekt k dispozícii, sú mu dostupné alebo má k nim prístup, pod podmienkou, že tieto sú nevyhnutné pre činnosť úradu. Dopytovaný subjekt je tak povinný poskytnúť nie len dostupné informácie, ale môže zahŕňať tiež v prípade potreby vykonať interný prieskum, vyhľadávanie alebo vytvoriť informácie vo forme požadovanej úradom na jeho vyšetrovacie účely (Bod 87 Rozhodnutia a tam uvedená judikatúra).

70. Na základe uvedeného dospel úrad v Rozhodnutí k záveru, že účastník konania mal povinnosť predložiť úradu v stanovenej lehote na základe Žiadosti 2, t.j. najneskôr do 02.05.2023 informácie a to bez ohľadu na to, či tieto predstavovali predmet telekomunikačného tajomstva. Neskoršie zaslané žiadosti s cieľom upozorniť ho na nepredloženie, resp. opätovné žiadanie (najmä Žiadosť 4) nemajú vplyv na vznik porušenia, ktoré nastalo uplynutím lehoty na predloženie údajov, t.j. 03.05.2023. Úrad vyhodnotil, že v čase Žiadosti 2 disponoval kópiami zmazaných emailov z emailových schránok [názov1...] DI dňa 09.03.2023⁵⁷ a mal za preukázané, že minimálne Logmi zmazaných emailov účastníka v čase Žiadosti 2 disponoval (na základe Odpovede 1) (body 80-83 Rozhodnutia), pričom na účely predmetného konania nie je rozhodujúce, že až Vyjadrením Websupport 1 sa v zásade ustálilo akými logmi disponuje.
71. Rada úradu sa s uvedeným posúdením stotožňuje, bližšie sa právnym posúdením zaoberá v reakcii na námietky uvedené účastníkom konania v podanom rozklade.

6. Námietky účastníka konania v podanom Rozklade

72. Účastník konania v podanom rozklade predkladá námietky týkajúce sa výroku Rozhodnutia, nesprávneho právneho posúdenia vo vzťahu k právomoci úradu podľa § 16 ods. 3 zákona a k telekomunikačnému tajomstvu. Odvoláva sa pritom aj na svoje predchádzajúce podania. Tam, kde to Rada úradu považuje za potrebné, v relevantnej časti sa stručne vyjadruje i k námietkam účastníka predloženým vo Vyjadrení k Výzve Rady, ku ktorým však nie je povinná prihliadať.

Námietky k výroku rozhodnutia

73. Vo vzťahu k výroku rozhodnutia účastník konania predovšetkým namieta absenciu údaju o tom kde a kedy sa účastník konania mal dopustiť konania (resp. opomenutia), v ktorom vidí Úrad spáchanie správneho deliktu ako aj v spôsobe spáchania deliktu.

⁵⁷ Pôvodne úradom v Žiadosti 2 označené ako záloh, pričom uvedené pojmové nepresnosti vychádzali z Odpovede 1 účastníka a následne v komunikácii s úradom tento uviedol, že sa nejedná o záloh v technickom slova zmysle, tieto neobnovoval len skopíroval.

74. Účastník namieta neuvedenie miesta spáchania správneho deliktu vo výroku prvostupňového Rozhodnutia, pričom toto nemá byť nijako špecifikované alebo vymedzené vo výroku (alebo v odôvodnení). Ďalej poukazuje na absenciu stanovenia jednoznačného času (okamihu) spáchania správneho deliktu, teda okamihu porušenia zákonného ustanovenia, pričom toto má byť jednoznačné a nevzbudzujúce pochybnosť, s vplyvom na súvisiace okolnosti – preklúzia práva na uloženie sankcie. Poukazuje pritom na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 8 Sžo/28/2007 zo dňa 06.03.2008⁵⁸ a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 20S/417/2011 podľa ktorého je nepreskúmateľné prvostupňové rozhodnutie, v ktorom vo výroku absentuje popis konkrétneho skutku⁵⁹ a teda z výroku prvostupňového rozhodnutia musí byť zrejmé aký konkrétny skutok mal byť subsumovaný pod konkrétne ustanovenie. Taktiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5S/193/2013 zo dňa 10.02.2015, podľa ktorého o.i. nepostačuje uviesť konkretizáciu skutku do odôvodnenia.
75. Na základe uvedených námietok tak podľa účastníka konania vymedzenie času spáchania správneho deliktu spôsobom „v lehote určenej úradom v žiadosti č. (...) z (...), ktorá uplynula dňom 2.5.2023“ je zjavne nedostatočné, pretože neurčuje jednoznačne kedy došlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty správneho deliktu.
76. Podľa účastníka konania, vo výroku Rozhodnutia nie je ani nezameniteľne identifikované a opísané konanie či opomenutie páchatela (Účastníka konania), v ktorom Úrad vidí spáchanie správneho deliktu. Poukazuje pritom na Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Sžo/62/2014 zo dňa 25.02.2016.⁶⁰
77. Účastník konania má za to, že výrok prvostupňového rozhodnutia nie je dostatočne určitý a zrozumiteľný, nie je v súlade s ustanovením § 47 ods. 2 Správneho poriadku, a to spôsobuje jeho nezrozumiteľnosť, nepreskúmateľnosť a nedostatok dôvodov na vydanie rozhodnutia vo veci samej a preto je potrebné ho zrušiť. Výrok Rozhodnutia podľa právneho názoru účastníka konania nespĺňa základné zákonné náležitosti výroku správneho rozhodnutia vo veci správneho trestania, pretože absentuje popis konkrétneho skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade aj evidencie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamienený s iným.

Námietky k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a k prekročeniu právomoci Úradom

78. Účastník konania počas konania, ako aj pred jeho začatím rozsiahlo argumentoval, prečo údaje žiadané Úradom (logy k zmazaniu e-mailov ako aj kópie zmazaných e-mailov) nemôže poskytnúť. V rozklade poukázal na svoje predchádzajúce podania.

⁵⁸ „Z vyššie uvedeného potom je potrebné vyvodiť, že výrok rozhodnutia o inom správnom delikte musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade i uvedenie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamienený iným. Ak správny orgán neuvedie tieto náležitosti do výroku svojho rozhodnutia, podstatne poruší ustanovenie o správnom konaní (§ 47 ods. 2 správneho poriadku).“

⁵⁹ „Nestačí, ak vo výroku rozhodnutia sú uvedené zákonné ustanovenia, podľa ktorých správny orgán sankciu uložil, ani zákonné ustanovenie, ktoré malo byť konaním účastníka konania porušené“

⁶⁰ „Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na to, že potreba úplnej špecifikácie správneho deliktu (z hľadiska vecného, časového a miestneho) plne korešponduje i s medzinárodným záväzkom Slovenskej republiky (...).“ Podľa účastníka konania Úrad vo výroku Rozhodnutia iba všeobecne uviedol, že „porušil povinnosť podľa § 16 ods. 3 zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov tým, že... poskytol neúplné podklady a informácie, keď nepredložil podklady a informácie k bodom č. 1 a 4 žiadosti...“

- (i) Odpoveď (Odpoveď 2) na list „Žiadosť o poskytnutie podkladov a informácií sp.zn.: PMU/486/2023/OKT-2096/2023, zo dňa 20.04.2023“, zo dňa 27.04.2023⁶¹
- (ii) Odpoveď (Odpoveď 3) na list „Vyjadrenie a žiadosť o poskytnutie podkladov a informácií sp.zn.: PMU/486/2023/OKT-2573/2023, zo dňa 16.05.2023“, zo dňa 31.05.2023⁶²;
- (iii) Odpoveď (Odpoveď 4) na list „Žiadosť o poskytnutie podkladov a informácií, sp. zn.: PMU/486/2023/OKT-4873/2023, zo dňa 14.09.2023“, zo dňa 27.09.2023, vrátane príloh;⁶³
- (iv) Vyjadrenie Účastníka konania k „Otázkam Úradu zo dňa 22.01.2024“, zo dňa 02.02.2024 (Odpoveď 5);⁶⁴
- (v) Vyjadrenie Účastníka konania pred vydaním rozhodnutia zo dňa 07.08.2024 („Vyjadrenie k výzve rozhodnutia“).⁶⁵

79. S podstatnými námietkami uvedenými v predchádzajúcom bode (i)-(v), ktoré účastník konania uvádzal vo svojich predchádzajúcich podaniach sa vysporiadal prvostupňový orgán v Rozhodnutí. Rovnako námietky uvádzané v Rozklade sa v rozsahu týkajúcom sa právomocí Úradu a telekomunikačného tajomstva v značnej časti zhodujú s námietkami účastníka konania uvádzaných vo Vyjadrení k výzve rozhodnutia zo dňa 07.08.2024.⁶⁶ S podstatnými námietkami sa prvostupňový orgán vo svojom Rozhodnutí taktiež vysporiadal.

80. Námietky účastníka konania smerujú predovšetkým k právomoci úradu. V prvom rade účastník uvádza, že nikdy nebol „preverovaným“ subjektom (podnikateľom) pri výkone právomocí Úradu v oblasti kontroly alebo inšpekcie na ochranu hospodárskej súťaže. Nezúčastňuje sa hospodárskej súťaže na relevantnom trhu označenom v Žiadosti 2. U účastníka konania nebola vykonávaná inšpekcia podľa § 17 zákona. Účastník konania je iba treťou osobou, ktorú Úrad vyzval na poskytnutie súčinnosti podľa § 16 ods. 3 zákona.

81. Taktiež uvádza, že nie je a nikdy nebol ani pôvodcom ani adresátom dotknutých údajov a informácií t. j. e-mailových správ a logov operácií podnikateľa [názov1...] **DI**. Tieto správy, resp. údaje mu teda nepatria. Dotknuté údaje a informácie boli len dočasne uložené na zariadeniach účastníka konania (počítačových zariadeniach a počítačových systémov ním prevádzkovaných v rámci výkonu svojej činnosti poskytovania služieb elektronického obchodu). Vo svojich podaniach uvádza, že nevie vyhodnotiť, či ktorákoľvek správa bola prevzatá jej príjemcom, teda či je „v preprave na trase“ alebo „bola doručená príjemcovi“. Tieto boli len uložené na mailserveri pri ich prenose v sieti. Vo vzťahu k úradom uvádzanému Rozsudku Krajského súdu sp. zn. 2S 414/2005 z 28. februára 2007, uvádza, že v prejedávanom prípade bola práve poisťovňa subjektom prešetrovania a bola zároveň vlastníkom informácií. Taktiež uviedol, že rozsudok sa zaoberá povinnosťou mlčanlivosti, pričom telekomunikačné tajomstvo ako zákonom chránené tajomstvo má mať vyššiu

⁶¹ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 10 (záznam č. PMU/486/2023/OKT-2324/2023)

⁶² Poradové č. záznamu v spise správneho konania 12 (záznam č. PMU/486/2023/OKT-2894/2023)

⁶³ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 15 (záznam č. PMU/486/2023/OKT-5159/2023)

⁶⁴ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 16 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-628/2024)

⁶⁵ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 34 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-4353/2024)

⁶⁶ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 34 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-4353/2024)

ochranu, nakoľko „tajomstvo“ je chránené verejnoprávnymi predpismi a sankcionované tak trestnoprávne ako aj administratívne.

82. Podľa účastníka konania v predmetnom správnom konaní, vznikajú dve zásadné právne otázky od ktorých sa odvíja jeho potenciálna zodpovednosť (i) Sú alebo nie sú dotknuté údaje a informácie, požadované Úradom, predmetom telekomunikačného tajomstva (ii) Inkorporuje ustanovenie § 16 ods. 3 zákona o ochrane hospodárskej súťaže aj neobmedzené právo Úradu oboznamovať sa bez ďalšieho aj s predmetom telekomunikačného tajomstva? Resp. „prelamuje“ zákonná povinnosť poskytnutia súčinnosti podľa § 16 ods. 3 ZOHS zákonnú povinnosť zachovávať telekomunikačné tajomstvo podľa zákona o elektronických komunikáciách?
83. Vo svojich podaniach argumentoval účastník konania, tým, že požadované údaje sú jednak „*obsahom prednášaných správ*“, ako i „*prevádzkovými*“ alebo „*lokalizačnými údajmi*“ podľa § 117 ZEK, ktoré je v zmysle § 117 ods. 2 povinný zachovávať každý. V tejto súvislosti poukazuje na § 117 ods. 6 až 8 zákona o elektronických komunikáciách a osobitné predpisy, podľa ktorých orgán činný v trestnom konaní alebo iný orgán štátu uvedený v § 109 ods. 9 zákona o elektronických komunikáciách vo veci postupuje, t.j. predovšetkým Trestný poriadok § 90, §115 a § 116 a zákon o ochrane pred odpočúvaním č. 166/2003 Z.z, § 4 a § 5.⁶⁷ Žiadosť 2 Úradu nespĺňa uvedené zákonné ustanovenia, nakoľko nie je vydaná ako zákonný príkaz sudcu alebo prokurátora, prípadne iného obdobného autoritatívneho rozhodnutia orgánu Slovenskej republiky alebo Európskej únie.
84. Vo vzťahu k logom, argumentuje, že nemožno akceptovať výklad úradu o tom, že tieto by mohli byť predmetom telekomunikačného tajomstva, ak sa spracúvajú s konkrétnym prenosom informácií, a to v čase ich prenosu. Tvrdí, že v zmysle § 109 ods. 2 logy sú nesporne prevádzkovým údajom a to nie len v čase ich prenosu, pričom poukazuje na povinnosti podniku spracúvať prevádzkové údaje v zmysle § 111 ods. 3 písm. e), § 112 ods. 2, § 117 ods. 1 až 3, § 117 ods. 6 až 8, § 117 ods. 11 až 12 zákona o elektronických komunikáciách a zákon o ochrane pred odpočúvaním.
85. Vo vzťahu k otázke, resp. charakteru požadovaných údajov ako predmetu telekomunikačného tajomstva namieta, že Úradu sa nepodarilo preukázať a presvedčivo vysvetliť, že by ním požadované dotknuté údaje a informácie neboli predmetom telekomunikačného tajomstva. Úrad tvrdí, že predmetom telekomunikačného tajomstva nie sú, pričom si podľa účastníka konania má odporovať v samotnom odôvodnení Rozhodnutia. Zároveň, Úrad nemá zákonom zverenú právomoc rozhodnúť o tom, či dotknuté údaje a informácie sú alebo nie sú predmetom telekomunikačného tajomstva. Podľa právneho názoru účastníka konania dotknuté údaje a informácie Účastník konania na žiadosť Úradu odmietol poskytnúť zo zákonných dôvodov, pretože sú nesporne predmetom telekomunikačného tajomstva. Túto skutočnosť rešpektujú orgány činné v trestnom konaní, prokuratúra i súdy. Poukazuje *per analogium iuris* na všeobecnú povinnosť súčinnosti podľa trestného poriadku v § 3 ods. 1 Trestného poriadku a osobitné ustanovenia trestného poriadku (§ 90, § 115, § 116), ktoré regulujú prístup

⁶⁷ Zákon č. 166/2003 Z.z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (zákon o ochrane pred odpočúvaním)

k telekomunikačnému tajomstvu. V zákone o ochrane hospodárskej súťaže však takáto osobitná právna úprava, regulujúca alebo dokonca prelamiujúca zákonnú povinnosť zachovávať telekomunikačné tajomstvo, úplne absentuje. Absencia osobitnej právnej úpravy o okolnostiach, spôsoboch a postupoch pri vydaní predmetu telekomunikačného tajomstva Úradu však nemôže byť pripisovaná na zodpovednosť Účastníkovi konania.

86. K rozsahu právomocí Úradu podľa § 16 ods. 3 zákona vo vzťahu k telekomunikačnému tajomstvu účastník konania uvádza, že vydanie dotknutých údajov a informácií ako predmetu telekomunikačného tajomstva je viazané na rozhodnutie, príkaz či súhlas súdu, prípadne prokuratúry, prípadne iného orgánu verejnej moci. Právne závery opiera o ustanovenie § 117 zákona o elektronických komunikáciách a zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) (§ 4 a 5) a *per analogiam iuris*. Ustanovenie § 16 ods. 3 zákona o ochrane hospodárskej súťaže je príliš všeobecné, ide o generálnu klauzulu na povinnosť každého poskytnúť súčinnosť Úradu, avšak len v zákonom definovanom rozsahu. Toto zákonné ustanovenie vôbec nerieši podmienky a rozsah poskytnutia predmetu telekomunikačného tajomstva. Z všeobecnej formulácie tohto zákonného ustanovenia pritom ani pri veľmi extenzívnom výklade nemožno vyvodit', že by zakladal zákonnú výnimku z povinnosti každého zachovávať telekomunikačné tajomstvo a nesprístupniť ho nikomu bez splnenia osobitných zákonných podmienok.
87. Ustanovenie § 16 ods. 3 zákona o ochrane hospodárskej súťaže tak neprelamuje zákonom uloženú povinnosť kohokoľvek zachovávať telekomunikačné tajomstvo podľa § 117 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách. Oprávnenie Úradu v zmysle ustanovenia § 16 ods. 3 zákona o ochrane hospodárskej súťaže nie je ani zákonnou výnimkou, ukladajúcou či dokonca umožňujúcou nositeľovi tejto zákonnej povinnosti sprístupniť predmet telekomunikačného tajomstva v zmysle niektorého z ustanovení § 117 (ods. 6, 7, 8, 19, 20 alebo 21) zákona o elektronických komunikáciách Úradu v konaniach podľa zákona o ochrane hospodárskej súťaže. Osobitné oprávnenie Úradu vyžadovať bez splnenia ďalších zákonných podmienok vydanie predmetu telekomunikačného tajomstva ani oboznamovať sa bez ďalšieho s predmetom telekomunikačného tajomstva tretej osoby nevyplýva ani zo žiadneho z iných ustanovení zákona o ochrane hospodárskej súťaže ani z iných všeobecne záväzných právnych predpisov.
88. Dotknuté údaje a informácie nesporne sú „*informáciou chránenou podľa osobitného predpisu*“ a teda *a contrario* k ustanoveniu § 3 ods. 12 písm. a) zákona o ochrane hospodárskej súťaže nie sú „*dôvernou informáciou*“. Ide o osobitnú kategóriu údajov a informácií, ktoré nie sú ani „*obchodným tajomstvom*“ ani „*dôvernou informáciou*“ a ktoré sú chránené osobitnými zákonnými predpismi ako „*predmet telekomunikačného tajomstva*“.
89. Oprávnenie Úradu na získavanie predmetu telekomunikačného tajomstva bez splnenia ďalších zákonných povinností a obmedzení nemožno vyvodit' ani z ustanovenia § 54 ods. 3 posledná veta zákona o ochrane hospodárskej súťaže. Predmetné zákonné ustanovenie nezakladá takéto oprávnenie Úradu, iba upravuje

ako je potrebné „primerane“ postupovať pri „označení a zdôvodnení iných, osobitnými predpismi chránených informácií“.

90. Vo svojich podaniach taktiež argumentoval tým, že pokiaľ by postupoval v súlade so Žiadosťou 2, mohol by sa, resp. jeho zamestnanci či štatutár dopustiť niektorého z trestných činov uvedených v § 247 až 247d trestného zákona alebo trestného činu „Ohrozenie obchodného, bankového, poštového, telekomunikačného a daňového tajomstva“ podľa § 264 Trestného zákona. Rovnakého trestného činu sa môže dopustiť aj iná osoba ako účastník či spolupáchateľ v zmysle § 20 alebo § 21 trestného zákona. Vo svojich podaniach uvádzal tiež trestný čin § 376 Trestného zákona.
91. Taktiež uvádza, že hoci sankcia v zmysle § 44 ods. 1 zákona má pôsobiť preventívne na povinný subjekt, ukladané povinnosti nemôžu byť nad rámec zákona o ochrane hospodárskej súťaže, ani nabádať, k porušeniu inej zákonnej povinnosti, či spáchaniu trestného činu.
92. Osobitná ústavná ochrana telekomunikačného tajomstva, garantovaná čl. 22 Ústavy Slovenskej republiky, je zrejmá tiež z toho, že zákonodarca v ustanovení § 117 zákona o elektronických komunikáciách kogentne vymedzil, ktorým orgánom verejnej moci a za splnenia akých zákonných podmienok je akýkoľvek subjekt povinný (ale zároveň i oprávnený) predmet telekomunikačného tajomstva vydať. Predmetné ustanovenia trestného poriadku sú teda „výnimkou“, ktorá je ustanovená zákonom a ktorá je pripustená v čl. 22 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
93. Za túto výnimku však nemožno považovať § 16 ods. 3 zákona. Výklad Úradu, že telekomunikačné tajomstvo, by malo platiť len „počas prepravy“ je podľa účastníka konania rozporný s čl. 22 Ústavy Slovenskej republiky. Pri akomkoľvek inom výklade právnych noriem, ako je uvedený vyššie (vrátane toho, ktorý prezentuje Úrad), by toto bezbrehé, ničím neobmedzené a nekontrolovateľné oprávnenie Úradu „vyžadovať čokoľvek od kohokoľvek“ znamenalo, že by Úrad kedykoľvek a bez splnenia akýchkoľvek ďalších podmienok, iba na základe „oznámenia o prešetrovaní“ nekonkrétnych a neurčitých podozrení z ohrozovania alebo porušovania pravidiel hospodárskej súťaže mohol žiadať e-mailovú komunikáciu ktoréhokoľvek občana, štátneho funkcionára, sudcu, prokurátora, alebo i prezidenta Slovenskej republiky. A nikto by nemal zákonnú možnosť akýmkoľvek spôsobom výkon tohto jeho „oprávnenia“ kontrolovať, preverovať alebo v konkrétnom prípade rušiť.
94. Účastník konania ďalej poukazuje na Rozsudok Súdneho dvora (veľkej komory) z 02. marca 2021, vo veci C-746/18 „H.K. v Prokuratuur týkajúci sa výkladu článku 15 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúcej sa spracovávanía osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/136/ES z 25. novembra 2009 (ďalej len „smernica o súkromí a elektronických komunikáciách“), v spojení s článkami 7, 8 a 11, ako aj článkom 52 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie.⁶⁸

⁶⁸ „1. Článok 15 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúcej sa spracovávanía osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/136/ES z 25. novembra 2009, v spojení s článkami 7, 8 a 11, ako aj článkom 52 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať

95. Poukazuje tiež na Uznesenie Ústavného súdu PL. ÚS 13/2020-103, zo dňa 13. mája 2020, v ktorom sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k ochrane telekomunikačného tajomstva a k požiadavkám právnej úpravy pri zasahovaní do tohto tajomstva. Poukazuje na nasledovné časti rozhodnutia body 69 až 101. „69. Ústavný súd sa v minulosti už viackrát vyjadril k otázke ochrany súkromia a osobných údajov (...) Článok 22 ústavy poskytuje osobitnú ochranu pre tajomstvo dopravovaných správ. Proti zberu a zneužitíu osobných údajov chráni ústava čl. 19 ods. 3 a čl. 22 ods. 1, ktoré takto zakotvujú právo jednotlivca na informačné sebaurčenie (sp. zn. PL. ÚS 10/2014, bod 133). (...) 70. Plošný zber a následné individualizované sprístupnenie identifikačných a lokalizačných údajov (ďalej len „údaje“) predstavujú obmedzenie práva na ochranu súkromia a osobných údajov. Zásah do týchto práv môže byť ospravedlniteľný verejným záujmom, ktorým je v prípade pandémie ochrana života a zdravia obyvateľov. Právo na ochranu súkromia nie je absolútnym právom (...) a preto môže byť primerane okolnostiam obmedzené (sp. zn. PL. ÚS 10/2014, bod 95). Akékoľvek obmedzenie však musí byť dostatočne určité, primerané okolnostiam zásahu a poskytovať silné záruky proti zneužitíu (sp. zn. PL. ÚS 10/2014, body 95, 102 a 133). 84. Už v minulosti ústavný súd judikoval (napr. PL. ÚS 19/09, bod 57), že neústavnosť zákonov môže spočívať rovnako aj vo vágnosti noriem. (...) Zákon obmedzujúci základné práva musí byť dostatočne konkrétny, aby jeho aplikácia bola predvídateľná. Problematické obmedzenie práv sa nemôže skrývať pod lepšie znejúce alebo nič nehovoriace abstraktné znenie. Právo musí poskytovať jednotlivcovi ochranu proti arbitrárnemu zásahu do jeho práv, a preto musí dostatočne jasne v pojmoch poskytovať občanovi náležitú indikáciu okolností a podmienok, za akých je verejná autorita zmocnená na zásahy do jeho práva na súkromie (...) Platí priama úmera, čím hlbšie zákonodarca obmedzuje práva jednotlivca, o to precíznejší musí byť pri formulovaní svojich zámerov, a naopak (...) Preto neobstoja ani argumenty o „rámcovosti“ zákona (pozri aj body 94 až 96 odôvodnenia tohto uznesenia). 86. Podľa § 63 ods. 19 a 20 zákona o elektronických komunikáciách môže štátna moc získať údaje podľa § 63 ods. 18 písm. c) zákona o elektronických komunikáciách do svojej dispozície (stanoveným postupom a v stanovenom čase). V predmetných ustanoveniach však takmer úplne absentujú viaceré ďalšie záruky, ktoré ústavný súd, ako aj Súdny dvor vo svojej judikatúre opakovane vyžadujú, a síce: (i) subsidiarita používania získaných údajov (...) (iii) kvalitný dohľad zo strany súdu alebo iných nezávislých inštitúcií (...) (iv) zabezpečenie mimoriadne vysokej úrovne ochrany a bezpečnosti (...) (v) časovo podmienené zničenie údajov (sp. zn. (...) a zároveň (vi) vyrozumenie dotknutých osôb. 88. (...) Čím hlbšie zákonodarca obmedzuje práva jednotlivca, o to silnejšie záruky musí poskytnúť pri ochrane práv pred ich možným zneužitím. 89. Subsidiarita

v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá umožňuje prístup orgánov verejnej moci ku všetkým údajom o prenose dát a polohe, ktoré môžu poskytnúť informácie o komunikáciách uskutočnených užívateľom prostriedku elektronickej komunikácie alebo o polohe koncových zariadení, ktoré používa a ktoré umožňujú vyvodit' presné závery o jeho súkromnom živote na účely predchádzania, vyšetrovania, odhalovania a stíhania trestných činov bez toho, aby sa takýto prístup obmedzoval na konania týkajúce sa boja proti závažnej trestnej činnosti alebo predchádzaniu vážnym hrozbám pre verejnú bezpečnosť, a to bez ohľadu na dĺžku obdobia, za ktoré bol prístup k uvedeným údajom vyžadovaný, na množstvo, ako aj druh dostupných údajov v rámci tohto obdobia.

2. Článok 15 ods. 1 smernice 2002/58, zmenenej smernicou 2009/136, v spojení s článkami 7, 8 a 11, ako aj s článkom 52 ods. 1 Charty základných práv sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá priznáva právomoc prokuratúre, ktorej úlohou je viesť prípravné trestné konanie a prípadne podať obžalobu v rámci následného konania, povoliť prístup orgánu verejnej moci k údajom o prenose dát a polohe na účely prípravného trestného konania.“

používania získaných údajov znamená, že údaje sa majú získať z citlivejších zdrojov (akým telekomunikačné tajomstvo nepochybne je), len ak ich nemožno získať z menej citlivých zdrojov. (...).91. Jasné vymedzenie účelu použitia daných údajov znamená, že údaje musia byť použité na vopred stanovený účel, ktorý musí byť vymedzený v zákone (...).92. Kvalitný nezávislý dohľad znamená, že musí existovať nezávislá inštitúcia, ktorá dokáže vopred odfiltrovať alebo následne korigovať prípadné nedodržovanie rozsahu a účelu právnej normy. (...) 93. Zabezpečenie mimoriadne vysokej úrovne ochrany a bezpečnosti pomocou technologických a organizačných opatrení znamená, že čím sú údaje citlivejšie, tým je potrebnéjsie trvať na kvalitnejších spôsoboch ochrany údajov proti zneužitiu (...) 94. Časová podmienenosť zničenia znamená, že ak pominuli dôvody na spracúvanie údajov, musia byť zneškodnené (vymazané). (...) 95. Požiadavka vyrozumienia dotknutých osôb znamená, že pokiaľ je to možné, je nutné o rozsahu a spôsobe použitia údajov upovedomiť dotknutú osobu, a to hoci aj dodatočne. (...). 96. Uvedené záruky vyplývajú v kontexte lokalizačných a identifikačných údajov z judikatúry ústavného súdu a Súdneho dvora k čl. 15 smernice o súkromí v elektronických komunikáciách. Aplikujú sa preto, že na „výstupe“ (t.j. pri odovzdaní údajov telekomunikačnými operátormi do rúk štátnej moci) stále ide o údaje spadajúce pod rozsah pôsobnosti tejto smernice. Po odovzdaní údajov štátnej moci sa aplikujú na ich spracovanie požiadavky ďalšieho aktu Európskej únie, a to všeobecného nariadenia o ochrane údajov (GDPR)- (...).100. Z čl. 13 ods. 2 ústavy jednoznačne vyplýva, že medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených ústavou len „zákonom“ (...) Ak by sme pripustili, že záruky proti zneužitiu môžu byť obsiahnuté v podzákonnom predpise, stratili by zmysel, keďže by ich zákonodarca vôbec jednotlivcom do budúca negarantoval. Výkonná moc by mohla takéto záruky kedykoľvek zmeniť alebo odstrániť. Záruky proti zneužitiu práv nie sú akýmsi odľahčením zásahov do práv, ale podmienkou ich ústavného akceptovania vôbec.101. (...) Podľa nálezu sp. zn. PL. ÚS 12/01 všetky základné spoločenské vzťahy, ktoré nie sú upravené priamo v ústave, musia byť upravené zákonom.

96. Uzatvára, že § 16 ods. 3 zákona, ani pri najintenzívnejšom výklade, nespĺňa Ústavným súdom Slovenskej republiky konštatované zákonné požiadavky na právnu úpravu, oprávňujúce Úrad na oboznamovanie sa s predmetom telekomunikačného tajomstva, požadovaného alebo získaného od tretej (nestrannej) osoby. Predmetné ustanovenie nezakotvuje oprávnenie Úradu získavať od tretích osôb, predmet telekomunikačného tajomstva.

97. Z vyššie uvedených dôvodov, navrhuje Rozhodnutie zrušiť a správne konanie zastaviť, pretože konanie, či opomenutie účastníka konania nie je správnym deliktom.

7. Vyjadrenie Rady úradu k námietkam

7.1. Námietky k výroku Rozhodnutia

98. K námietkam vo vzťahu k výrokovej časti Rozhodnutia rada úradu uvádza nasledovné. K aspektom výroku vo vzťahu aplikácii právneho predpisu sa Rada venovala vyššie (bod 20 a nasl.). V ostatnom má Rada úradu za to, že výrok prvostupňového rozhodnutia je jasný, určitý, zrozumiteľný, spĺňajúci všetky požiadavky kladené z hľadiska Správneho poriadku a správnej teórie.

99. Zákon o ochrane hospodárskej súťaže neupravuje osobitne náležitosti výroku, preto výrok musí spĺňať náležitosti v zmysle § 47 ods. 2 Správneho poriadku, podľa ktorého výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon. Správny poriadok v ustanovení § 47 jasne stanovuje požiadavky pre výrok o skutku a sankcii správneho rozhodnutia. Ďalšie požiadavky možno dovodiť z judikatúry, ktorá súčasne zohľadňuje špecifiká jednotlivých osobitných oblastí práva (ako napríklad daňové právo, colné právo, stavebné konanie, ochrana životného prostredia ako aj hospodárska súťaž). Zo znenia výroku musí byť zrejmé, podľa akých ustanovení úrad postupoval, akého skutku sa výrok týka, kto sa skutku dopustil, čas, prípadne v akej oblasti, resp. na akom trhu. Povinnosťou súťažnej autority je potom vo vzťahu k spôsobu spáchania iného správneho deliktu skutkovými okolnosťami prípadu bližšie vymedziť a konkretizovať skutok vo výroku a odôvodnení rozhodnutia tak, aby nebol zameniteľný s iným. Účastník poukazuje na rozhodnutia súdov, podľa ktorých majú iné správne delikty trestnoprávny charakter a v tejto súvislosti je potrebné pre určitosť výroku vymedziť miesto, čas a spôsob jeho spáchania).
100. Rada úradu v tomto smere poukazuje na skutočnosť, že podľa Rozhodnutia Ústavného súdu „**Ochrana hospodárskej súťaže je osobitným ústavným princípom** výslovné zaručeným čl. 55 ods. 2 ústavy. Ústavný súd konštatuje, že niet ústavnoprávneho dôvodu pre subsumpciu ochrany hospodárskej súťaže do kategórie kvázi trestného práva. Právo na ochranu hospodárskej súťaže je súčasťou odvetvia správneho práva,⁶⁹ ako aj na skutočnosť, že použitie analógie vo vzťahu k určitosti výroku podľa požiadaviek trestného práva nie je vhodné, čo potvrdzuje aj novšia judikatúra Najvyššieho správneho súdu.⁷⁰
101. Pri zohľadnení špecifik týkajúcich sa práva hospodárskej súťaže, je potom možné konštatovať, že výrok obsahuje ustanovenia zákona podľa, ktorých sa rozhodlo, skutok je dostatočne vo výroku identifikovaný a je nezameniteľný s iným konaním dotknutého podnikateľa. Pričom tento určuje zodpovedný subjekt, jeho sídlo, ako aj čas vyjadrený formuláciou „uplynutím lehoty.“
102. Spôsob spáchania skutku je dostatočne špecifikovaný v znení výroku prvostupňového rozhodnutia „tým, že v lehote určenej úradom v žiadosti č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023 z 20.04.2023 (...), poskytol neúplné podklady a informácie, keď nepredložil podklady a informácie k bodom č. 1 a 4 žiadosti č. (...), doručenej podnikateľovi (...) dňa (...), a to: logy (...), kópie zmazaných emailov (...). Je teda jasne a nezameniteľne popísané konanie, v ktorom prvostupňový orgán vidí porušenie právnej povinnosti. Toto konanie, resp. opomenutie, spočíva v poskytnutí neúplných podkladov a informácií v lehote určenej úradom vo vzťahu k tam špecifikovanému listu úradu a ďalej je **presne konkretizované, ktoré konkrétne podklady a informácie predložené neboli**. Konkretizácia konania o.i. presným označením listu - žiadosti, jeho číselným označením, dátumom vyhotovenia,

⁶⁹ Ústavný súd SR v náleze I. ÚS 505/2015-55 zo dňa 13.1.2016 vo veci Siemens AG

⁷⁰ „Rada (pozn. Protimonopolného úradu) žalovaného v preskúvanom rozhodnutí správne konštatovala, že **nie je namieste aplikovať na výrok prvostupňového rozhodnutia náležitosti výroku rozhodnutia v zmysle požiadaviek vychádzajúcich z trestnoprávnej úpravy.**“ Rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu, 4Shk/3/2022 z 19. júna 2025, bod 192

dátumom doručenia a špecifikácia jednotlivých bodov žiadosti ich číselným označením a uvedením tých podkladov, ktoré neboli predložené považuje Rada úradu za vyhovujúce požiadavkám kladeným na výrokovú časť rozhodnutia o správnom delikte. Takto definovaný skutok nemôže byť zameniteľný s iným. Účastníkom rozšírená argumentácia vo Vyjadrení k Výzve Rady neobsahuje nové zásadné skutočnosti. Podľa Rady sa nemožno stotožniť s tým, že výrok len mechanicky preberá právnu úpravu, výrok jasne špecifikuje v čom spočívalo porušenie povinnosti a aké konkrétne podklady a informácie neboli predložené a to ich uvedením tak číselným označením v žiadosti úradu ako aj pomenovaním „logy k zmazaniu emailov požadované v bode 1 žiadosti č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023 z 20.4.2023“ a „kópie zmazaných emailov požadované v bode 4 žiadosti č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023 z 20.4.2023.“ Skutok, ktorý je predmetom konania nie je zameniteľný s iným konaním, vzťahuje sa k predloženiu neúplných informácií v nadväznosti na Žiadosť 2; neskoršie upozornenia na nesplnenie povinnosti nemajú vplyv na vznik porušenia, ktoré nastalo uplynutím lehoty na predloženie údajov (viď vyššie bod 70, resp. bod 80 prvostupňového Rozhodnutia).

103. Účastník konania poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 20S/417/2011 v ktorom Krajský súd konštatoval, že z výroku rozhodnutia nie je zrejmé, aký konkrétny skutok mal byť subsumovaný pod konkrétne ustanovenie, ktoré malo byť porušené. V tam uvedenom prípade výrok obsahoval ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého bola pokuta uložená, ustanovenie, ktoré bolo konaním žalobcu porušené, výšku pokuty a určenú splatnosť pokuty a miesto plnenia pokuty, pričom však neobsahoval špecifikáciu skutku, za ktorý bola pokuta uložená. Uvedené však rozhodne nie je prípadom posudzovanej veci, nakoľko výrok Rozhodnutia obsahuje tak porušenú normu, ako aj dostatočnú špecifikáciu skutku – teda za aké konkrétne konanie, resp. opomenutie sa sankcia ukladá (viď bod vyššie) a podľa akého ustanovenia bola uložená pokuta, jej výška, splatnosť, miesto plnenia. Rada úradu, ako druhostupňový orgán tak neidentifikovala vadu spočívajúcu v absencii konkretizácie skutku vo výroku Rozhodnutia.

104. Vo vzťahu k vymedzeniu miesta spáchania správneho deliktu Rada úradu uvádza, že nie je vždy možné presne vymedziť napr. „miesto“ porušenia pravidiel hospodárskej súťaže ako miesto spáchania trestného činu v trestnom práve, s čím sa stotožnili aj súdy v SR vo svojej rozhodovacej praxi.⁷¹ Podľa Rady úradu vo výroku Rozhodnutia je postihovaný delikt vo výroku nezameniteľne opísaný, je určitý, jednoznačný a zrozumiteľný. Nad rámec uvedeného, však výrok obsahuje miesto sídla účastníka konania, ktorý mal povinnosť predložiť informácie a podklady, čo samé o sebe možno považovať za dostatočne z hľadiska konkretizácie konania, ktoré je sankcionované.⁷² Vzhľadom na charakter správneho deliktu (nepredloženie,

⁷¹ Kasačný súd sa v súvislosti s námietkou týkajúcou sa absencie miesta vo výroku rozhodnutia žalovaného (pozn. Protimonopolného úradu SR) stotožňuje s argumentáciou žalovaného, že nie vždy je vo výroku možné presne vymedziť miesto porušenia pravidiel hospodárskej súťaže, a to vzhľadom na okolnosti a charakter dohody obmedzujúcej súťaž. Podľa kasačného súdu sa to týka aj predmetnej veci. To však neznamená, že by z výroku prvostupňového rozhodnutia nebolo možné zistiť, akého skutku sa týka, akého protiprávneho konania sa sťažovateľa dopustil a akú povinnosť, resp. sankciu im v súvislosti s tým žalovaný uložil (k obdobnému záveru dospel aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžh/2/2015 z 2. novembra 2016, bod 260). Opačný názor by podľa kasačného súdu mohol pri istých zosúladených postupoch veľmi jednoducho vyústiť k návodu na obchádzanie súťažných pravidiel. K uvedenému zaujal právne korektné stanovisko aj správny súd. Rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu, 4Shk/3/2022 z 19. júna 2025, bod 192

⁷² Napr. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 2S/166/2020 z 29. 06. 2021, bod 231. Súd uznal miesto sídla ako dostatočné konkrétne vymedzenie miesta vo výroku rozhodnutia.

resp. predloženie neúplných informácií) nie je Rade úradu zrejmé, akým spôsobom by iné vymedzenie miesta spáchania správneho deliktu zabezpečilo väčšiu nezameniteľnosť správneho deliktu s iným. Nad rámec povinnosti vyjadriť sa, Rada úradu dodáva, že účastníkom rozšírená argumentácia vo vzťahu k miestu spáchania neobsahuje zásadné nové skutočnosti. Účastník sám uznáva, že miestom môže byť aj sídlo účastníka. Opomenutie účastníka z hľadiska miesta, je preto riadne individualizované vo výroku rozhodnutia, bez možnosti jeho zámene s iným skutkom.

105. Vo vzťahu k jednoznačnému určeniu času spáchania skutku vo výroku Rozhodnutia rada úradu poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6S/196/2016 z 2.júla 2019, bod 66, týkajúci sa nepredloženia informácií Úradu, resp. predloženia nepravdivých alebo neúplných informácií, podľa ktorého správny delikt je spáchaný *už momentom, kedy dopytovanému subjektu uplynie lehota určená úradom na poskytnutie informácií a podkladov, v ktorej mal predmetné informácie poskytnúť*.⁷³ Vyjadrenie skutočnosti, že ku spáchaniu deliktu došlo uplynutím lehoty, vyjadrenej vo výroku Rozhodnutia (...) *porušil povinnosť podľa § 16 ods. 3 zákona č. 187/2021 Z. z. (...) tým, že v lehote určenej úradom v žiadosti č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023 z 20.4.2023, ktorá uplynula dňom 2.5.2023, poskytol neúplné podklady a informácie, keď nepredložil podklady a informácie k bodom č. 1 a 4 žiadosti č. (...)* považuje Rada úradu za jednoznačné vymedzenie času vo výroku Rozhodnutia, pričom nemôže dôjsť k jeho zámene s iným skutkom. Z uvedeného dôvodu je potrebné námietky účastníka konania v tomto smere odmietnuť. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že Úrad v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že k porušeniu povinnosti došlo dňa 03.05.2023 (t.j. deň nasledujúci po dni, kedy došlo k uplynutiu lehoty na predloženie podkladov a informácií),⁷⁴ nakoľko **ide o vyjadrenie toho istého časového okamihu rôznym spôsobom** – momentom uplynutia lehoty je moment nasledujúci po uplynutí lehoty. Účastníkom rozšírená argumentácia vo Vyjadrení k Výzve Rady, vo vzťahu k času spáchania skutku, neobsahuje zásadné skutočnosti ku ktorým je potrebné sa vyjadriť nad rámec už uvedeného. Delikt je riadne individualizovaný a nemôže byť zameniteľný s iným konaním.

106. Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte, musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. V rozhodnutiach o iných správnych deliktoch je preto nevyhnutné vymedziť presne, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý, to v zmysle judikatúry, na ktorú poukazuje účastník konania v rozklade, je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné, aby skutok nemohol byť zamenený s iným.

107. Napriek špecifikám v súťažnom-práve, má Rada úradu za to, že výrok prvostupňového rozhodnutia spĺňa aj požiadavky účastníkom uvádzanej judikatúry (Rozsudok NS SR 8Sžo/28/2007 z 06.03.2008, Rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 20S/417/2011) nakoľko ustanovuje za aké konkrétne konanie (resp. opomenutie) má byť účastník postihnutý a to konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania ako aj uvedením

⁷³ Rozhodnutie Úradu bolo vydané za porušenie povinnosti podľa § 22 ods. 2 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov. Uvedenému ustanoveniu korešponduje povinnosť podľa § 16 ods. 3 zákona.

⁷⁴ Body 1, 5, 17, 35, 39, 80 prvostupňového Rozhodnutia

ďalších skutočností. Obsahuje teda všetky náležitosti, ktoré odlišujú spáchaný správny delikt od iných prípadných deliktov.

108. Na základe vyššie uvedeného, Rada úradu sa uzniesla na tom, že námietky účastníka konania smerujúce k výroku Rozhodnutia sú nedôvodné. Výroková časť napadnutého rozhodnutia spĺňa zákonné požiadavky na obsahovú stránku výroku Rozhodnutia predovšetkým z hľadiska určito, jasne a zrozumiteľne vymedzeného času, miesta a spôsobu spáchania skutku tak, aby skutok nemohol byť zameniteľný s iným a to aj s prihliadnutím na osobitosti súťažného práva. Výroková časť je tak dostatočne konkrétna, aby posudzované konanie nebolo možné zameniť s konaním iným a teda i preskúmateľná. Námietky účastníka konania, vznesené po uplynutí lehoty na vyjadrenie k Výzve, nie sú spôsobilé uvedené právne hodnotenie spochybníť. Keďže výrok obsahuje všetky náležitosti, ktoré odlišujú spáchaný správny delikt od iných prípadných deliktov jeho formuláciou nedochádza k porušeniu práv účastníka.
109. Nemožno preto prisvedčiť námietkám o nezrozumiteľnosti a nepreskúmateľnosti výroku pre nedostatok dôvodov, ani vyhovieť návrhu účastníka konania na zrušenie Rozhodnutia z tohto dôvodu.

7.2. Námietky k nesprávnemu právnemu posúdeniu, prekročenie právomoci úradu

Charakter úradom požadovaných údajov – telekomunikačné tajomstvo

110. Podstatná časť námietok účastníka konania smeruje k charakteru požadovaných informácií nachádzajúcich sa na dotknutom USB (pre vylúčenie pochybností, keďže v správnom konaní bolo zistené, že úradom požadované informácie sa nachádzajú na jedinom existujúcom nosiči USB a tieto boli vymedzené vo výroku prvostupňového rozhodnutia, Rada úradu nebude ďalej rozlišovať medzi pojmami USB so zálohou dát 1 a USB so zálohou dát 2), pričom tieto podľa účastníka konania predstavujú predmet telekomunikačného tajomstva, na ktoré, podľa jeho názoru Úrad nemá v zmysle jeho právomocí, podľa § 16 ods. 3 zákona oprávnenie.
111. Predtým, ako sa Rada úradu bude zaoberať jednotlivými námietkami, na úvod zhrnie relevantné ustanovenia ZEK⁷⁵:

OCHRANA SÚKROMIA A OSOBNÝCH ÚDAJOV

§ 109

(1) Správa je informácia, ktorá sa vymieňa alebo prenáša medzi konečným počtom subjektov prostredníctvom verejne dostupnej služby, okrem informácie prenášanej ako súčasť rozhlasového alebo televízneho vysielania sieťou, ktorú nemožno priradiť konkrétnemu užívateľovi, ktorý túto informáciu prijíma.

(2) Prevádzkové údaje sú údaje vzťahujúce sa na užívateľa a na konkrétny prenos informácií v sieti a vznikajúce pri tomto prenose, ktoré sa spracúvajú na účely prenosu správy v sieti alebo na účely fakturácie.

(3) Lokalizačné údaje sú údaje spracúvané v sieti alebo prostredníctvom služby, ktoré označujú geografickú polohu koncového zariadenia užívateľa verejne dostupnej služby. Podnik môže spracúvať lokalizačné údaje iné ako prevádzkové údaje, ktoré

⁷⁵ Časová verzia právneho predpisu v znení účinnom od 1.11.2022 do 31.8.2023, t.j. účinného v čase preskúmaného porušenia.

sa týkajú účastníka alebo užívateľa verejnej siete alebo verejne dostupnej služby len vtedy, ak sa anonymizujú alebo ak s tým účastník alebo užívateľ verejnej siete alebo verejne dostupnej služby súhlasí v rozsahu a trvaní nevyhnutnom na poskytnutie služby s pridanou hodnotou alebo ak tak ustanovuje tento zákon. Podnik je povinný informovať účastníka alebo užívateľa pred získaním ich súhlasu o druhu lokalizačných údajov iných ako prevádzkových údajov, ktoré sa budú spracúvať, o účele a čase ich spracúvania a či sa údaje budú poskytovať tretej strane na účely poskytovania služby s pridanou hodnotou. Účastník alebo užívateľ môže kedykoľvek odvolať svoj súhlas daný na spracúvanie takých lokalizačných údajov.

(4) Služba s pridanou hodnotou (...)

(5) Podnik, ktorý poskytuje verejne dostupnú sieť alebo službu alebo poskytovateľ verejne dostupnej služby, je povinný zabezpečiť technicky a organizačne dôvernú správu a s nimi spojených prevádzkových údajov, ktoré sa prenášajú prostredníctvom jeho verejnej siete a verejne dostupných služieb. Zakazuje sa najmä nahrávanie, odpočúvanie, ukladanie správ alebo iné druhy zachytenia alebo sledovania správ a s nimi spojených údajov osobami inými, ako sú užívatelia alebo bez súhlasu dotknutých užívateľov, ak tento zákon alebo osobitné predpisy neustanovujú inak.⁷⁶ To nebráni technickému ukladaniu údajov, ktoré sú nevyhnutné na prenos správ, bez toho aby bola dotknutá zásada dôvernosti.

(...)

(7) Zákaz uvedený v odseku 5 druhej vete sa nevzťahuje na dočasné zaznamenanie a uchovanie správ, ako aj súvisiacich prevádzkových údajov, ak je to nevyhnutné na poskytovanie služby s pridanou hodnotou, ktorú si účastník alebo užívateľ objednal, na preukázanie požiadavky na zriadenie, zmenu alebo zrušenie služby alebo na preukázanie existencie alebo platnosti iného právneho úkonu, ktorý vykonal účastník, užívateľ alebo podnik.

(8) Každý, kto ukladá alebo získava prístup k informáciám uloženým v koncovom zariadení užívateľa, je na to oprávnený iba ak dotknutý užívateľ udelil preukázateľný súhlas. Povinnosť získania súhlasu sa nevzťahuje na orgán činný v trestnom konaní a iný orgán štátu. To nebráni technickému uloženiu údajov alebo prístupu k nim, ktorých jediným účelom je prenos alebo uľahčenie prenosu správy prostredníctvom siete, alebo ak je to bezpodmienečne potrebné pre poskytovateľa služieb informačnej spoločnosti na poskytovanie služby informačnej spoločnosti, ktorú výslovne požaduje užívateľ.

(9) Iným orgánom štátu na účely tohto zákona je ozbrojený bezpečnostný zbor, ozbrojený zbor a štátny orgán, ktorý v rozsahu ustanovenom osobitnými predpismi plní úlohy na úseku ochrany ústavného zriadenia, obrany štátu, vnútorného poriadku, bezpečnosti štátu a správy daní. Iným orgánom štátu na účely tohto zákona je počas trvania mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu aj Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, ktorý môže spracúvať a uchovávať údaje získané od podniku podľa tohto zákona na účely plnenia svojich úloh po nevyhnutnú dobu, najdlhšie však do skončenia mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu. Iný orgán štátu na účely plnenia úloh na úseku ochrany ústavného zriadenia, vnútorného poriadku, bezpečnosti štátu, obrany štátu a správy daní môže spracúvať a uchovávať údaje účastníkov získané od podniku podľa tohto zákona.

§ 110

⁷⁶ Napríklad Trestný poriadok, zákon č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) v znení neskorších predpisov.

Ochrana osobných údajov

(1) Ochrana osobných údajov sa vzťahuje na účastníkov a užívateľov, ktorí sú fyzickými osobami. Práva a povinnosti poskytovateľa verejne dostupnej služby súvisiace s ochranou osobných údajov, ktoré nie sú upravené v tomto zákone, sa spravujú osobitným predpisom. (pozn. Zákon o ochrane osobných údajov a Nariadenie GDPR).

§ 117

Telekomunikačné tajomstvo

(1) Predmetom telekomunikačného tajomstva je

- a) obsah prenášaných správ,
- b) údaje komunikujúcej strany, ktorými sú telefónne číslo, obchodné meno a sídlo právnickej osoby, alebo obchodné meno a miesto podnikania fyzickej osoby – podnikateľa alebo osobné údaje fyzickej osoby, ktorými sú meno, priezvisko, titul a adresa trvalého pobytu ak sú spojené s údajmi podľa písmena a), c) alebo písmena d); predmetom telekomunikačného tajomstva nie sú údaje, ktoré sú zverejnené v telefónnom zozname,
- c) prevádzkové údaje,
- d) lokalizačné údaje.

(2) Telekomunikačné tajomstvo je povinný zachovávať každý, kto príde s jeho predmetom do styku pri poskytovaní sietí a služieb, pri používaní služieb, náhodne alebo inak.

(3) Úrad, účastník a užívateľ, ktorého sa telekomunikačné tajomstvo týka, jeho oprávnení zástupcovia alebo právni nástupcovia, majú právo na sprístupnenie telekomunikačného tajomstva, ak ďalej nie je ustanovené inak.

(4) Podnik, ktorý poskytuje verejne dostupné služby, môže na účely poskytovania súčinnosti iným orgánom štátu podľa § 109 ods. 9 získavať a spracúvať údaje účastníkov v rozsahu uvedenom v § 110 ods. 2.

(5) Podnik poskytujúci verejné siete alebo verejne dostupné služby je povinný umožniť na základe písomnej žiadosti inému orgánu štátu podľa § 109 ods. 9 s výnimkou Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky diaľkový, priamy a nepretržitý prístup k údajom účastníkov svojej siete alebo služby v rozsahu údajov podľa odseku 4, iné údaje pridelené na identifikáciu účastníka a pridelené označenie užívateľa a statickej adresy internetového protokolu (IP); tieto údaje spolu s údajmi o základňových stanicích verejnej telefónnej siete a databázou medzinárodných označení mobilných účastníkov (IMSI) je povinný na požiadanie poskytnúť elektronicky v šifrovanej forme. Náklady na zabezpečenie diaľkového prístupu až po rozhranie podniku uhrádza orgán štátu, ktorému sa takýto prístup umožnil.

(6) Podnik, ktorý poskytuje verejne dostupné služby je povinný poskytnúť orgánom činným v trestnom konaní na účely trestného konania a inému orgánu štátu podľa § 109 ods. 9 na účely plnenia jeho úloh v rozsahu podľa osobitných predpisov všetky podniku dostupné údaje, ktoré sú predmetom telekomunikačného tajomstva podľa odseku 1 písm. b) až d); v prípade údajov potrebných na účely trestného konania a pátrania po hľadanej osobe alebo nezvestnej osobe a odcudzených motorových vozidlách sa postupuje podľa osobitných predpisov. Podnik je povinný poskytnúť tieto údaje zrozumiteľným spôsobom v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe v šifrovanej forme. Náklady na hmotné nosiče, ktoré sú potrebné na poskytnutie údajov, uhrádza orgán štátu, ktorému sa takéto údaje poskytnú.

(7) Údaje podľa odseku 6 sa poskytujú inému orgánu štátu podľa § 109 ods. 9 len na základe jeho žiadosti doručenej podniku v písomnej forme alebo dohodnutým

spôsobom elektronicky v šifrovanej forme, ktorá bola vyhotovená na základe písomného súhlasu zákonného sudcu (ďalej len „súhlas súdu“). Žiadosť iného orgánu štátu podľa § 109 ods. 9 a vstupné údaje v nej obsiahnuté musia byť podniku poskytnuté vo forme umožňujúcej podniku automatizované spracovanie žiadosti. Súhlas súdu možno udeliť, len ak nemožno sledovaný účel dosiahnuť inak alebo ak by bolo jeho dosiahnutie iným spôsobom podstatne sťažené.

(8) Ak ide o vec týkajúcu sa obrany štátu a bezpečnosti štátu alebo trestných činov vymedzených osobitným predpisom, ktorá neznesie odklad a súhlas súdu podľa odseku 7 nemožno získať vopred, údaje podľa odseku 6 sa poskytnú na základe žiadosti iného orgánu štátu podľa § 109 ods. 9 doručenej podniku v písomnej forme alebo dohodnutým spôsobom v šifrovanej forme bez súhlasu súdu. Iný orgán štátu podľa § 109 ods. 9 je povinný doručenie žiadosti podniku podľa predchádzajúcej vety oznámiť zákonnému sudcovi do 1 hodiny od doručenia žiadosti a bezodkladne predložiť zákonnému sudcovi žiadosť o dodatočný písomný súhlas (ďalej len „dodatočný súhlas súdu“). Ak zákonný sudca neudelí dodatočný súhlas súdu do 24 hodín od doručenia žiadosti podniku, takto získané informácie nesmú byť ďalej použité a musia byť bezodkladne zničené, o čom iný orgán štátu podľa § 109 ods. 9, ktorý ich zničil, bezodkladne písomne informuje zákonného sudcu.

112. Vo vzťahu k jednotlivým námietkam, sa prvostupňový správny orgán zaoberal tým, či žiadané údaje, t.j. logy k zmazaniu e-mailov a kópie zmazaných e-mailov môžu predstavovať telekomunikačné tajomstvo v zmysle ZEK. Prvostupňový správny orgán vyhodnotil, že zo zákonnej formulácie („obsah prenášaných správ“) vyplýva, že telekomunikačné tajomstvo požíva ochranu od okamihu podania správy, resp. odoslania až do dodania, resp. prevzatia správy adresátom/prijemcom, teda len počas jej prepravy. Obsah správ už doručených a uložených na serveri, **hoci aj u externého správcu** nespadá pod telekomunikačné tajomstvo. Požadované údaje (uložená pošta doručená, odoslaná, k odoslaniu, archív pošty, zálohy, logy týkajúce sa procesu vymazania emailov) na základe žiadostí úradu nachádzajúce sa na serveroch, či počítačových zariadeniach alebo v počítačových systémoch podnikateľa Websupport, v zmysle zákonnej formulácie, tak nespádajú pod telekomunikačné tajomstvo. Zároveň Úrad zastáva názor, že ním požadované údaje nepredstavujú ani prevádzkové alebo lokalizačné údaje v zmysle zákonných definícií, keďže nepožadoval od účastníka konania údaje, z ktorých možno lokalizovať užívateľa koncového zariadenia, typ prístupu na internet, dátum čas a dĺžku spojenia, či ďalšie špecifické údaje (Body 62, 63 a 106 Rozhodnutia).

113. Rada úradu má za to, rovnako ako to vyhodnotil prvostupňový orgán, že telekomunikačné tajomstvo upravené v ZEK sa vzťahuje na čas prenosu správy v sieti. Po uložení správy na serveri, hoci aj u externého správcu, už nemožno hovoriť o správe v čase jej aktívneho prenosu a teda o telekomunikačnom tajomstve. O to viac to platí, pre vymazané e-maily, ktoré už museli byť prepravené a po výmaze ešte ostali uložené na serveri externej spoločnosti (hoci len dočasne). Ako sám účastník konania uvádza, tento nijako nezasahoval do technických nastavení služieb zákazníka.⁷⁷ ZEK poskytuje ochranu pred zachytávaním a sledovaním správ počas ich prenosu. Ak by sa uplatnil výklad ponúkaný účastníkom konania, že o telekomunikačné tajomstvo pôjde vždy, pokiaľ sa to týka elektronickej správy alebo akéhokoľvek počítačového/ elektronickeho údaju, tieto by požívali ochranu „doživotne“ a akákoľvek právna úprava ochrany osobných údajov by bola zjavne

⁷⁷ Spis por. č. 2 – Vyjadrenie účastníka konania k začatiu konania, 22.12.2023

nadbytočná. Uchovávanie a spracúvanie takýchto dát, a to najmä v prípade posudzovanej veci, kedy účastník konania nie je podnikom podľa ZEK, tak nepodlieha ani režimu telekomunikačného tajomstva ale podlieha režimu ochrany osobných údajov.

114. Vo vzťahu k logom k zmazaniu e-mailov z e-mailových schránok [názov1...] **DI**, prvostupňový orgán uviedol, že log je záznam o aktivite systému, v danom prípade o aktivite na serveri týkajúcej sa emailových schránok [názov1...] **DI**, z ktorého je možné zistiť najmä dátum zmazania a počet zmazaných emailov z emailových schránok [názov1...] **DI** (bod. 14 Rozhodnutia). Vyhodnotil, že tieto nemožno považovať za prevádzkové alebo lokalizačné údaje.
115. Rada úradu súhlasí so závermi prvostupňového orgánu a považuje za potrebné doplniť nasledovné. Logy by bolo možné považovať za prevádzkový údaj v zmysle ZEK ak by sa týkali (i) užívateľa (ii) vzťahovali sa na konkrétny prenos informácií v sieti a vznikajúce pri tomto prenose (iii) sa spracúvajú na účely prenosu správy v sieti alebo na účely fakturácie. Logy týkajúce sa vymazania e-mailov z e-mailových schránok za takýto prevádzkový údaj nie je možné považovať, nakoľko tento nie je spracúvaný na účely konkrétneho prenosu správy (medzi konečným počtom subjektov) ale jedná sa o záznam – aktivitu systému, nevzťahujúci sa na prenos danej správy. Úrad žiadal log o aktivite systému, teda že bol vymazaný e-mail, nie údaj označujúci geografickú polohu koncového zariadenia užívateľa verejne dostupnej služby. Takýto log poskytuje len informáciu o spracovaní e-mailu na serveri. Tieto sa v zmysle vyjadrení účastníka konania mohli nachádzať výlučne v serverovom koši (bod 38 Rozhodnutia). Navyiac, rovnako, ako bolo uvedené vyššie, nejedená sa ani o údaje uchovávané podnikom v zmysle ZEK.
116. Vzhľadom na vyššie uvedené, Rada úradu považuje závery prvostupňového správneho orgánu o tom, že ním požadované údaje (vymedzené vo výroku rozhodnutia) nepredstavujú predmet telekomunikačného tajomstva za správne.
117. Ako však Rada úradu uvádza nižšie, úrad je pri výkone svojich právomocí oprávnený oboznamovať sa i s obsahom e-mailov, vrátane osobných údajov s tým súvisiacich, ako aj správ vymazaných či neprečítaných. A dokonca aj tých v prenose (viď nižšie). Úrad teda má oprávnenie oboznamovať sa s takýmto typom údajov, bez ohľadu na ich charakter (t.j. či ich možno označiť za telekomunikačné tajomstvo v zmysle ZEK). Navyše úradom požadované údaje, vymazané e-mailové správy u externého správcu už nie sú v aktívnom prenose a rovnako aj logy týkajúce sa výmazu správy, ktoré úrad požadoval, nesúvisia s prenosom správy.
118. Ustanovenia ZEK v § 117 upravujú podmienky sprístupnenia niektorých údajov (prevádzkových, lokalizačných a údajov komunikujúcej strany) zo strany podniku v zmysle ZEK a ktorý tieto údaje spracováva. Ako bolo uvedené vyššie, Websupport nie je možné považovať za podnik v zmysle ZEK. ZEK teda ani neustanovuje postup, akým subjektom môže údaje poskytnúť Websupport. Povinnosť poskytnúť údaje môže byť uložená aj na základe iného právneho predpisu – týmto predpisom je ZOHS.
119. Právo na ochranu súkromia, vrátane korešpondencie nie je absolútne a ako Rada úradu na viacerých miestach nižšie uvádza, úrad sa môže oboznamovať s obsahom

elektronickej komunikácie (korešpondencie) vrátane s tým súvisiacich údajov pri výkone svojej činnosti; tieto môže získavať od podnikateľov, fyzických a právnických osôb a to aj od tých, ktorý nie sú predmetom prešetrovania, pokiaľ títo majú informácie potrebné na činnosť úradu. Websupport je podnikateľom a vzťahujú sa na neho ustanovenia ZOHS. Úrad je zároveň povinný ním získané informácie chrániť (vrátane tých, ktoré by bolo možné označiť za telekomunikačné tajomstvo).

120. K vyššie uvedenému hodnoteniu, účastník konania vo Vyjadrení k Výzve Rady uvádza, že e-maily uložené na serveri poskytovateľa mailhostingu (hoci aj v koši) sú stále súkromnou korešpondenciou. Podľa účastníka by e-mailová komunikácia stratila ústavnú ochranu a bola by prístupná bez súdneho príkazu. Dáta v pokoji (informácie na serveroch po prenose) majú podliehať „strednej až vysokej úrovni ochrany“. **Nad rámec povinnosti vyjadriť sa**, Rada úradu uvádza, že k podstate týchto námietok sa Rada úradu už vyjadrila vo Výzve Rady. Ústavná ochrana súkromia, resp. korešpondencie nie je absolútna. Rada úradu nižšie zdôvodňuje, že úrad pri výkone svojej právomoci má právomoc oboznamovať sa s e-mailovou komunikáciou, vrátane osobných údajov s tým súvisiacich, pričom ZOHS nevyžaduje súdny príkaz. K námietkam vo vzťahu zárukám proti zneužitiu (napr. Uzneseniu PL. ÚS 13/2020) účastník neuvádza nové skutočnosti; k týmto sa Rada úradu už obsiahlo vyjadrila vo Výzve a tieto uvádza nižšie. Vo vzťahu k rozsahu údajov účastník tiež poukázal *per analogium* na rozhodnutie C-207/16⁷⁸ z ktorého má vyplývať, že aj údaje o odosielateľovi/ prijímateľovi sú súčasťou telekomunikačného tajomstva, resp. osobitnej ochrany. Rada úradu zdôvodnila, že úrad je oprávnený oboznamovať sa s obsahom e-mailovej komunikácie, to znamená aj s údajmi ako je meno odosielateľa, ktorý je súčasťou obsahu správy s ktorými sa úrad môže oboznamovať (pozri napr. bod 158 a 161). Uvádzané rozhodnutie z oblasti trestného práva, tak nič nemení na Radou uvedenom právnom posúdení a v tomto smere Rada úradu odkazuje na argumentáciu uvedenú k rozhodnutiu H.K. v Prokuratuur (nižšie). Navyše, ako samotné rozhodnutie C-207/16 uvádza, tieto informácie samotné neumožňujú vyvodiť veľmi presné závery o súkromnom živote osôb⁷⁹, ktorých sa údaje týkajú, čo platí aj v tomto prípade (viď nižšie 159) a úrad takéto informácie ani nežiadal. Žiadal vymazané e-maily z 3 **pracovných** e-mailových schránok a logy k výmazu (teda len, že e-mail bol vymazaný, nie informácie o komunikácii).

121. Účastník vo svojom Vyjadrení k Výzve Rady ďalej uvádza, že ak aj nie je Podnikom podľa ZEK, je povinný dbať na ochranu súkromia, pričom § 16 ods. 3 ZOHS nie je dostatočným právnym základom na vydanie informácií. K právomoci podľa § 16 ods. 3 ZOHS sa Rada úradu vyjadruje nižšie, pričom právo získavať e-maily postupom podľa § 16 ods. 3 ZOHS podlieha ex post súdnej kontrole. Ku všetkým týmto skutočnostiam sa Rada úradu vyjadruje nižšie (vrátane zásahu do práva na súkromie). Poukaz na rozsudok SDEÚ vo veci C-511/18 La Quadrature du Net a i. uvedené nijako nespochybňuje, nakoľko predmetné rozhodnutie sa týka všeobecného a nediferencovaného uchovávaní údajov o prenose dát a polohe (v tomto smere Rada úradu odkazuje obdobne na bod 159 a nasl. nižšie). Úradom žiadané údaje sa týkajú pracovných e-mailových schránok a neumožňujú vyvodiť veľmi presné závery o živote fyzickej osoby. Úrad postupoval podľa ZOHS, pričom

⁷⁸ Rozsudok Súdneho dvora EÚ z 2. októbra 2018, **Ministerio Fiscal** (C-207/16, ECLI:EU:C:2018:788), bod 42

⁷⁹ C-207/16, bod 60

tento mu umožňuje získať ako dôkaz i obsah e-mailovej komunikácie (viď tiež napr. ECN+ Smernica bod 73 preambuly).⁸⁰

122. K námietke, že Úrad **nemá právomoc rozhodnúť, či dotknuté údaje a informácie sú alebo nie sú predmetom telekomunikačného tajomstva** Rada úradu uvádza nasledujúce. Prvostupňový správny orgán správne vyhodnotil, že bez ohľadu na to, či údaje na USB nosiči sú alebo nie sú telekomunikačným tajomstvom, Úrad mal právo tieto podľa § 16 ods. 3 zákona vyžadovať (bod 106 Rozhodnutia). Rada úradu zastáva názor, že je priamo kompetenciou úradu ako aj Rady úradu posúdiť, či ním požadované informácie môže v rámci jemu zverených kompetencií žiadať, nakoľko získavanie a vykonávanie dôkazov je imanentnou súčasťou správneho konania ako takého, resp. prešetrovania na účely zistenia, či je dôvod na začatie správneho konania podľa § 16 ods. 1 písm. b) zákona.
123. Rada úradu považuje za potrebné zdôrazniť, obdobne ako to uviedol prvostupňový orgán v bode 64 Rozhodnutia, že skutočnosť, že Úrad nie je uvedený ako subjekt, ktorému je v zmysle § 117 ods. 4 až 21 ZEK podnik podľa ZEK povinný poskytnúť telekomunikačné tajomstvo, neznamena, že Úrad sa nemôže vôbec oboznamovať s telekomunikačným tajomstvom. Navyše o takúto situáciu sa v predmetnom prípade ani nejedná, keďže (i) **požadované údaje nie sú telekomunikačným tajomstvom**, (ii) **podnikateľ Websupport nie je podnikom na účely ZEK. Ak by požadované informácie aj mali predstavovať telekomunikačné tajomstvo, úrad je oprávnený oboznamovať sa s takýmito informáciami a následne je povinný tieto informácie v súlade s § 54 ods. 2 ZOHS chrániť. Ustanovenie § 117 ZEK sa týka postupu podnikov definovaných v ZEK, pričom účastník konania nie je podnikom podľa ZEK.**
124. Výklad účastníka konania je v rozpore s existujúcou judikatúrou Európskeho súdneho dvora, podľa ktorej súťažné authority majú nepochybne právo na oboznamovanie sa s obsahom správ – e-mailových správ tak prijatých a v prípadoch inšpekcie dokonca aj tých ktoré prichádzajú (viď nižšie k právomoci podľa § 16 ods. 3 ZOHS), resp. aj správ vymazaných.
125. Na základe vyššie uvedeného, nemožno tiež prisvedčiť námietke účastníka konania, že tento **odmietol poskytnúť požadované údaje zo zákonných dôvodov**. Úrad predmetné dáta vyžadoval v rozsahu ZOHS, ktorým sa pri svojej činnosti riadi. Z judikatúry Európskeho súdneho dvora, ako aj slovenskej aplikačnej praxe je zrejmé, že Úrad má právo oboznamovať sa s obsahom e-mailových správ. Správy ukladané u externého subjektu, nemožno automaticky kategorizovať ako telekomunikačné tajomstvo. Zároveň, aj keby žiadané údaje mali predstavovať telekomunikačné tajomstvo, tak ako to tvrdí účastník konania, Rada úradu zastáva názor, že súťažná autorita, akou je Protimonopolný úrad SR má právo vyžadovať informácie (vrátane elektronickej pošty), ak takéto informácie sú nevyhnutné na plnenie jej zákonom zverených úloh v oblasti vyšetrovania, bez ohľadu na charakter takejto informácie (napr. Rozhodnutie Uznesenie Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 2SžNSS/1/2025, Smernica ECN+, Rozhodnutie *Meta* uvedené nižšie).

K právomoci úradu podľa § 16 ods. 3 ZOHS

⁸⁰ Podobne, vnútroštátne orgány na ochranu hospodárskej súťaže by tiež mali mať možnosť zohľadniť ako relevantné dôkazy aj elektronické správy, bez ohľadu na to, či sú tieto správy zdanlivo neprečítané alebo boli vymazané.

126. Ďalším okruhom námietok účastník konania namieta, či právomoc úradu podľa § 16 ods. 3 zahŕňa aj právo na oboznamovanie sa s obsahom telekomunikačného tajomstva, resp. či toto ustanovenie prelamuje povinnosť zachovávať telekomunikačné tajomstvo.
127. K právomoci úradu podľa § 16 ods. 3 ZOHS sa prvostupňový správny orgán vyjadril v bodoch 65 až 77 Rozhodnutia. Konštatuje, že podľa § 16 ods. 3 zákona má úrad právo vyžadovať od podnikateľa, inej právnickej osoby alebo od inej fyzickej osoby akékoľvek informácie a podklady v akejkoľvek podobe, ktoré sú nevyhnutné pre činnosť úradu. Podnikateľ je povinný takéto informácie a podklady úradu bezplatne poskytnúť v lehote určenej úradom. Uvedené ustanovenie oprávnenie úradu požadovať od podnikateľov informácie a podklady potrebné k svojej činnosti a naproti tomu povinnosť podnikateľov takéto informácie a podklady v úradom stanovenej lehote poskytnúť. Za porušenie povinnosti podľa uvedeného ustanovenia, uloží úrad v zmysle § 44 ods. 1 zákona sankciu. Správne tiež prvostupňový orgán uviedol, že vyžiadanie podkladov a informácií zo strany úradu nie je viazané na súhlas súdu, prokuratúry alebo žiadneho iného orgánu a podnikateľ je povinný takéto podklady a informácie úradu poskytnúť výlučne na základe jeho žiadosti, a to vrátane obchodného tajomstva, telekomunikačného tajomstva alebo utajovaných skutočností podľa zákona o ochrane utajovaných skutočností (bod. 59 Rozhodnutia). Úrad je v zmysle zákona oprávnený oboznamovať sa so všetkými informáciami, ktoré za účelom výkonu svojich právomocí považuje za potrebné (vrátane telekomunikačného tajomstva).
128. Zákon o ochrane hospodárskej súťaže je špeciálnym predpisom pre oblasť ochrany hospodárskej súťaže, ktorej garantom je úrad. Základom pre silné kompetencie úradu je predovšetkým vytvorenie zákonných podmienok na získavanie informácií a podkladov nevyhnutných pre činnosť úradu (t.j. odhaľovanie protiprávných konaní). Neodôvodnené obmedzovanie činnosti úradu v tomto smere by malo za následok výrazné spomalenie činnosti úradu pri prešetrovaní možnej kartelovej dohody a ohrozenie schopnosti úradu dostatočne a správne zistiť skutkový stav vecí v rámci samotného správneho konania. Právomoci úradu požadovať informácie a podklady je preto nevyhnutné vykladať striktnie tak, že úrad je oprávnený v súlade so zákonom oboznamovať sa s rôznym druhom a charakterom informácií, ktoré sú nevyhnutné na jeho činnosť. Taktiež poukázal na judikatúru Európskeho súdneho dvora vo vzťahu k vyšetrovacím právomociam Európskej Komisie, podľa ktorej je Európska komisia oprávnená uložiť podniku povinnosť poskytnúť všetky potrebné (resp. nevyhnutné) informácie o skutočnostiach, ktoré mu môžu byť známe, a poskytnúť jej v prípade potreby súvisiace dokumenty, ktoré má v držbe, aj keď tieto dokumenty môžu slúžiť na preukázanie existencie protisúťažného správania tohto podniku alebo akéhokoľvek iného podniku.⁸¹ Pojem „*nevyhnutné informácie*“ sa pritom má vykladať v súlade s účelom, na ktorý boli vyšetrovacie právomoci zverené. Podmienka existencie súvislosti medzi žiadosťou o informácie a údajným porušením

⁸¹ K tomu viď. odôvodnenie č. 23 nariadenia č. 1/2003; pozri tiež analogicky s ohľadom na uplatňovanie nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962, prvého nariadenia implementujúceho články [81 ES] a [82 ES] (Ú. v. ES 13, 1962, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3), rozsudky Súdneho dvora z 18. októbra 1989, Orkem proti Európskej komisii vo veci C - 374/87, Zb. s. 3283, body 34 a 35; zo 7. januára 2004, Aalborg Portland a i. proti Európskej komisii v spojených veciach C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Zb. s. I-123, bod 61, a z 29. júna 2006, SGL Carbon proti Európskej komisii vo veci C-301/04 P, Zb. s. I-5915, bod 41; rozsudok Všeobecného súdu z 28. apríla 2010, Amann & Söhne a Cousin Filterie proti Európskej komisii vo veci T-446/05, Zb. s. II-1255, bod 327.

je podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ (ďalej len „SDEÚ“) splnená, ak sa možno v tomto štádiu konania legitímne domnievať, že uvedená žiadosť má súvislosť s údajným protiprávnym konaním v tom zmysle, že Európska komisia môže dôvodne predpokladať, že jej tento dokument pomôže pri zistení údajného porušenia.⁸² Vzhľadom na širokú vyšetrovaciu právomoc, prináleží Európskej Komisii, posúdiť splnenie podmienky nevyhnutnosti, ktoré požaduje od podnikov⁸³ a podnik, ktorý je predmetom opatrenia, musí aktívne spolupracovať a poskytnúť všetky informácie týkajúce sa predmetu vyšetrovania.⁸⁴

129. Prvostupňový správny orgán vyhodnotil, že kópie e-mailov a logy k zmazaniu e-mailov z dopytovaných e-mailových schránok, spĺňajú požiadavku nevyhnutnosti. K takémuto záveru dospela i Rada úradu pri preskúmaní napadnutého Rozhodnutia. **Účastník konania je podnikateľom, na ktorého sa vzťahuje ZOHS a preto tento bol v zmysle Žiadosti 2 povinný predložiť podklady a informácie v lehote stanovenej úradom, a to podklady úplné a pravdivé.**
130. Ďalšie žiadosti úradu s cieľom upozorniť na nesplnenie povinnosti nemali vplyv na porušenie povinnosti predložiť úplné podklady v lehote určenej úradom v Žiadosti 2. Na právne následky bol podnikateľ upozornený. Z odôvodnenia napadnutého Rozhodnutia má pritom Rada úradu za preukázané, že podnikateľ Websupport, úradom žiadanými informáciami disponoval, resp. stále disponuje, čo účastník konania ani nenamieta.
131. Formulácia oprávnenia úradu vyžadovať akékoľvek informácie potrebné resp. nevyhnutné pre jeho činnosť vychádza z čl. 18 Nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy v znení konsolidovanej verzie z 01.07.2009⁸⁵ (ďalej len „nariadenie č. 1/2003“), ktoré sú premietnuté v § 16 ods. 3 zákona a ktoré prevzala do článku 8 aj Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1 z 11. decembra 2018 o posilnení právomocí orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v členských štátoch na účely účinnejšieho presadzovania práva a o zabezpečení riadneho fungovania vnútorného trhu (ďalej len „ECN+ Smernica“). Smernica ECN+ je implementovaná zákonom o ochrane hospodárskej súťaže. Cieľom Smernice ECN+, o.i. je, aby národné súťažné authority mali rovnaké právomoci v oblasti presadzovania práva hospodárskej súťaže a ukladania pokút, tak aby sa zabezpečilo, že sa

⁸² Rozsudok Všeobecného súdu z 22. marca 2012 v spojených veciach T-458/09 a T-171/10, Slovak Telekom a.s. proti Európskej komisii, bod 42. Pozri aj rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 1991, SEP proti Európskej komisii vo veci T-39/90, Zb. s. II-1497, bod 29, potvrdený v odvolacom konaní rozsudkom Súdneho dvora z 19. mája 1994, SEP proti Európskej komisii C-36/92 P, Zb. s. I-1911, bod 21, a návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Jacobs vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok z 19. mája 1994.

⁸³ Pozri v tomto zmysle aj rozsudky Súdneho dvora z 18. mája 1982, AM & S Europe/Komisia, 155/79, Zb. s. 1575, bod 17; Orkem/Komisia, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 15; z 22. októbra 2002, Roquette Frères, C-94/00, Zb. s. I-9011, bod 78, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. marca 2007, France Télécom/Komisia, T-340/04, Zb. s. II-573, bod 148. Rozsudok Všeobecného súdu zo dňa 22. marca 2012 v spojených veciach T-458/09 a T-171/10 Slovak Telekom a.s. proti Európskej komisii, bod 45; Rozsudok všeobecného súdu zo dňa 9. apríla 2019 vo veci T-371/17 Qualcomm, Inc. a Qualcomm Europe, Inc. proti Európskej komisii, bod 62.

⁸⁴ Rozsudok Všeobecného súdu z 22. marca 2012 v spojených veciach T-458/09 a T-171/10, Slovak Telekom a.s. proti Európskej komisii. body 43 a 44. Pozri aj rozsudky Orkem/Komisia, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 27; Aalborg Portland a i./Komisia, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 62, a Komisia/SGL Carbon, už citovaný v bode 41 vyššie, bod 40.

⁸⁵ Čl. 18 ods. 1 Nariadenia 1/2003 „Na plnenie povinností prenesených na Komisiu týmto nariadením môže Komisia jednoduchou žiadosťou alebo rozhodnutím požiadať podniky a združenia podnikov o poskytnutie všetkých nevyhnutných informácií.“

nedospeje k odlišnému výsledku.⁸⁶ V čl. 8 ECN+ Smernice⁸⁷ je uvedená právomoc orgánov ochrany hospodárskej súťaže členských štátov vyžadovať informácie potrebné pre plnenie ich úloh (t.j. všetky nevyhnutné informácie).⁸⁸ Ustanovenie § 16 ods. 3 ZOHS je implementáciou čl. 8 ECN+ Smernice.

132. V recitáli č. 4 ECN+ Smernice sa uvádza, cit.: *Okrem toho, udelenie právomoci vnútroštátnym orgánom na ochranu hospodárskej súťaže **získavať všetky informácie týkajúce sa podniku, ktorý je predmetom vyšetrovania**, a to aj v digitálnej forme bez ohľadu na médium, na ktorom sú uchovávané, by tiež ovplyvnilo rozsah ich právomocí, keď v počiatočných štádiách ich konania prijímajú relevantné vyšetrovacie opatrenie na základe vnútroštátneho práva v oblasti hospodárskej súťaže, ktoré uplatňujú paralelne s článkami 101 a 102 ZFEÚ. Ak by sa vnútroštátnym orgánom na ochranu hospodárskej súťaže udelili inšpekčné právomoci rôzneho rozsahu v závislosti od toho, či budú v konečnom dôsledku uplatňovať len vnútroštátne právo v oblasti hospodárskej súťaže alebo budú uplatňovať aj články 101 a 102 ZFEÚ, bránilo by to účinnému presadzovaniu práva v oblasti hospodárskej súťaže na vnútornom trhu. Rozsah pôsobnosti tejto smernice by preto mal zahŕňať samostatné uplatňovanie článkov 101 a 102 ZFEÚ, ako aj paralelné uplatňovanie vnútroštátneho práva v oblasti hospodárskej súťaže v rovnakej veci(...).*

133. Národné súťažné authority by „mali mať účinné vyšetrovacie právomoci na odhaľovanie akýchkoľvek dohôd, rozhodnutí alebo zosúladených postupov zakázaných podľa článku 101 ZFEÚ (...), a to v akomkoľvek štádiu konania, ktoré tieto orgány vedú. Vnútroštátne správne orgány na ochranu hospodárskej súťaže by mali mať možnosť uplatňovať uvedené právomoci **na podniky a združenia podnikov, ktoré sú predmetom konania vo veci uplatňovania článkov 101 a 102 ZFEÚ, ako aj na iných účastníkov trhu, ktorí môžu disponovať informáciami, ktoré sú relevantné pre takéto konanie (...).**“⁸⁹ „Vyšetrovacie právomoci (...) by mali zodpovedať tomu, aby tieto orgány boli schopné reagovať na výzvy v oblasti presadzovania práva v digitálnom prostredí a mali by týmto orgánom umožniť získanie všetkých informácií súvisiacich s podnikom alebo združením podnikov, ktoré sú predmetom vyšetrovania, **v digitálnej forme**, vrátane forenzne získavaných údajov bez ohľadu na médium, na ktorom sú tieto informácie uchované, ako sú napríklad laptopy, mobilné telefóny, iné mobilné zariadenia alebo **cloudové úložisko**.“⁹⁰ Zároveň napríklad počas inšpekcie má súťažná autorita mať právo preskúmať všetky formy korešpondencie vrátane elektronických správ a to bez ohľadu na to, či sú zdanlivo prečítané alebo boli vymazané.⁹¹

⁸⁶ Recitál Smernice ECN+, bod 3

⁸⁷ Čl. 8 ECN+ Smernice, cit.: „Členské štáty zabezpečia, aby vnútroštátne správne orgány na ochranu hospodárskej súťaže mohli vyžadovať od podnikov a združení podnikov, aby v stanovenej a primeranej lehote poskytl **všetky informácie**, ktoré sú potrebné na uplatňovanie článkov 101 a 102 ZFEÚ. Takéto žiadosti o informácie musia byť primerané a nemajú adresátov žiadostí vyzývať k tomu, aby priznali porušenie článkov 101 a 102 ZFEÚ. Povinnosť poskytnúť všetky potrebné informácie sa vzťahuje na informácie, ku ktorým majú takéto podniky alebo združenia podnikov prístup. Vnútroštátne orgány na ochranu hospodárskej súťaže musia byť tiež oprávnené požadovať od ktorejkoľvek inej fyzickej alebo právnickej osoby, aby v stanovenej a primeranej lehote poskytla informácie, ktoré môžu byť relevantné pre uplatňovanie článkov 101 a 102 ZFEÚ.“

⁸⁸ Čl. 18 ods. 1 nariadenia 1/2003 ako aj ECN+ Smernica v čl. 8 zhodne používajú pojem „all necessary information“, pričom Nariadenie 1/2003 je do slovenského jazyka preložené ako „všetky nevyhnutné informácie“ a v rámci ECN+ Smernice sa používa preklad „všetky informácie, ktoré sú potrebné“.

⁸⁹ Recitál Smernice ECN+, bod 29

⁹⁰ Recitál Smernice ECN+, bod 30

⁹¹ Recitál Smernice ECN+, bod 32

134. „Vnútroštátne orgány na ochranu hospodárskej súťaže by mali mať účinné právomoci na to, aby mohli od podnikov alebo združení podnikov požadovať poskytnutie informácií potrebných na odhalenie porušenia článkov 101 a 102 ZFEÚ. Na uvedený účel by vnútroštátne orgány na ochranu hospodárskej súťaže mali mať možnosť požadovať zverejnenie informácií, ktoré by im mohli umožniť vyšetrowanie predpokladaných porušení. To by malo zahŕňať **právo požadovať informácie v akejkoľvek digitálnej forme vrátane emailov a správ zo systémov okamžitého zasielania správ (instant messaging), a to bez ohľadu na to, kde sú uchovávané, vrátane uchovávaní v cloudoch a na serveroch, za predpokladu, že sú prístupné podniku alebo združeniu podnikov, ktoré sú adresátom žiadosti o informácie.** Uvedené právo by nemalo vyústiť do povinnosti na strane podniku alebo združenia podnikov, ktorá je neprimeraná požiadavkám vyšetrowania. Napríklad jeho dôsledkom by nemali byť nadmerné náklady alebo úsilie na strane podniku alebo združenia podnikov. Aj keď právo požadovať informácie má zásadný význam pre odhaľovanie porušení, takéto žiadosti by mali byť primerané z hľadiska rozsahu. Takéto žiadosti by nemali podnik alebo združenie podnikov prinútiť, aby priznali, že porušili predpisy, keďže dokázať porušenie je úlohou vnútroštátnych orgánov na ochranu hospodárskej súťaže. Tým by nemali byť dotknuté povinnosti podnikov alebo združení podnikov poskytnúť odpovede na vecné otázky a dokumenty. **Podobne by vnútroštátne orgány na ochranu hospodárskej súťaže mali mať účinné nástroje umožňujúce požadovať od ktorejkoľvek inej fyzickej alebo právnickej osoby poskytnutie informácií, ktoré môžu byť relevantné pre uplatňovanie článkov 101 a 102 ZFEÚ.** Členské štáty by mali mať možnosť ustanoviť procesné pravidlá týkajúce sa takýchto žiadostí o informácie, ako napríklad ich právnu formu, za predpokladu, že tieto pravidlá umožnia účinné používanie tohto nástroja. (...). Podobne, poskytovanie informácií tretími stranami, ako sú napríklad konkurenti, zákazníci a spotrebitelia, ktorí pôsobia na príslušnom trhu, z ich vlastnej iniciatívy môže prispieť k účinnému presadzovaniu a vnútroštátne orgány na ochranu hospodárskej súťaže by k tomu mali nabádať.“⁹²

135. Z vyššie uvedeného vyplýva, že cieľom právnej úpravy je právomoc národných súťažných autorít vyžadovať si **všetky informácie potrebné pre ich činnosť** („*all necessary information*“) v rovnakom rozsahu v akom táto právomoc prináleží Európskej Komisii podľa článku 18 Nariadenia 1/2003 a to práve z dôvodu efektívneho presadzovania práva hospodárskej súťaže, tak aby nedochádzalo k rozdielnosti v presadzovaní tohto práva. Preto pri výklade rozsahu právomoci Úradu v § 16 ods. 3 zákona treba vychádzať jednak zo Smernice ECN+ a rovnako aj z judikatúry Európskeho súdneho dvora týkajúcej sa článku 18 ods. 1 a 3 Nariadenia 1/2003.

136. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, **že takýmito informáciami môžu byť aj e-maily a iné elektronické dáta, potrebné pre činnosť úradu.** Zákon o ochrane hospodárskej súťaže, rovnako ako európske právne predpisy a judikatúra, nestanovujú úradu (ani iným orgánom ochrany hospodárskej súťaže) **žiadne obmedzenia, pokiaľ ide o žiadosti o poskytnutie informácií** – ani tých, ktoré by bolo možné označiť za telekomunikačné tajomstvo.

⁹² Recitál ECN+ Smernice, bod 35

137. Hoci inšpekcie a žiadosti o informácie predstavujú samostatné procesné nástroje, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora ako aj súdov Slovenskej republiky je nepochybné, že Úrad počas inšpekcie môže získavať e-maily, tieto prehliadať a použiť ako dôkaz. Na vykonanie inšpekcie a získanie údajov elektronickej komunikácie v podnikateľských priestoroch pritom nie je potrebné povolenie súdu. Všeobecný súd dokonca potvrdil pokutu za nespoluprácu počas inšpekcie vykonávanej Európskou Komisiou, keď podnikateľ presmeroval emaily prichádzajúce na server (teda prichádzajúce emaily ešte nachádzajúce sa v preprave), z čoho jednoznačne vyplýva oprávnenie súťažných orgánov oboznamovať sa aj s elektronickej komunikáciou, ktoré ešte nebola doručená/otvorená.⁹³ Žiadosť o poskytnutie informácií podľa § 16 ods. 3 ZOHS pritom jednoznačne predstavuje menej invazívny zásah do práva na súkromie ako vykonanie inšpekcie. Preto postup Úradu podľa § 16 ods. 3 je podľa názoru Rady úradu potrebné považovať za zákonný.
138. Navyše, obmedzenie právomoci Úradu, pokiaľ ide o možnosť vyžadovať si informácie môže zasiahnuť aj do účinného uplatňovania čl. 101 a 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, čo je z dôvodu efektívneho a jednotného uplatňovania európskeho súťažného práva neprípustné. Rovnaký obsah právomocí Európskej komisie, ako aj národných súťažných autorít, je kľúčový tiež pre medzinárodnú spoluprácu (čl. 22 nariadenia 1/2003 a tiež § 58 a nasl. zákona.).
139. Prvostupňový správny orgán ďalej v odôvodnení Rozhodnutia (bod. 117) poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 2S/166/2020⁹⁴ (predajcovia áut Volkswagen), kde Krajský súd navrhoval vyriešiť otázku verifikácie listinných kópií e-mailovej dokumentácie takmer identickým spôsobom, akým úrad postupoval v prípade zmazaných emailových schránok podnikateľa [názov1...] DI v tomto správnom konaní. V predmetnom rozhodnutí Krajský súd posudzoval fotokópie e-mailovej komunikácie, ktorú úrad získal ako dôkaz o existencii dohody obmedzujúcej hospodársku súťaž medzi účastníkmi konania, ktoré boli predložené v rámci žiadosti o neuloženie pokuty, tzv. leniency žiadost'. Podľa Krajského súdu bolo podstatné vyhodnotiť, či ide o celkovú e-mailovú komunikáciu ohľadom dohody alebo len o vyňaté fragmenty, na ktoré mohla nadväzovať ešte ďalšia komunikácia, ktorá mohla viesť viac svetla do zistenia skutkového stavu veci. Práve z tohto dôvodu bolo podľa Krajského súdu potrebné overiť tvrdenia leniency žiadateľov (najmä keď dôkazy boli predložené len vo fotokópii) prostredníctvom ich serverov, čo je významné pri verifikovaní, od koho komu boli e-maily zasielané, od ktorých konkrétnych účastníkov prišli reakcie na odoslané e-maily, prípadne či boli niektoré e-maily vymazané v období posudzovanej dohody. V tejto súvislosti je dôležité upozorniť, že Krajský súd priamo uviedol, že úrad môže vyžiadať tieto „chýbajúce“ informácie od hostingovej spoločnosti, ktorá poskytuje podnikateľovi služby webových stránok a elektronickej pošty, a vyzvať ho/ich na predloženie dôkazov selektovaných napríklad podľa dátumu, predmetu, mailovej adresy odosielateľa alebo prijímateľa v období, v ktorom tieto hostingové spoločnosti poskytovali podnikateľovi uvedené služby a zároveň v období posudzovanej dohody. Nie je preto zrejмый dôvod, pre ktorý by obdobný postup mal byť v jednom prípade možným a zákonným, ale v ďalšom prípade by taký postup predstavoval nezákonné konanie úradu. Rada úradu v tomto smere dodáva, že predmetné rozhodnutie bolo zrušené

⁹³ Rozhodnutie vo veci T-272/12 z 26. novembra 2014, Energetický a průmyslový holding a.s. a EP Investment Advisors s.r.o. proti Európskej komisii

⁹⁴ Rozsudok Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 2S/166/2020 z 29.06.2021, bod 220

Najvyšším správnym súdom, pričom k uvedenému uviedol „*Pokiaľ išlo o potrebu preverenia serverov leniency žiadateľov, tak správny súd nemal za to, že by fotokópie emailových správ boli samé o sebe nedostatočným dôkazom. Ďalším dokazovaním malo prísť najmä k prevereniu, či ide o celkovú emailovú komunikáciu alebo o vyňaté fragmenty a teda dôkladnejšie zistenie skutkového stavu.*“ V tomto smere tak, možnosť vyžadovať informácie od hostingových spoločností nezamietol.⁹⁵

140. Z vyššie uvedených dôvodov Rada úradu dospela k záveru, že argumenty účastníka konania treba odmietnuť. **Vyžiadanie si e-mailov nie je viazané na príkaz súdu, ani iného orgánu**, rozsah právomoci žiadať si informácie je formulované obdobne ako oprávnenie Európskej Komisie. Úrad teda v zmysle svojich právomocí má oprávnenie na oboznamovanie s akýmkoľvek typom informácií, hoc by aj tvorili telekomunikačné tajomstvo.
141. Nad rámec povinnosti vyjadriť sa k námietkam účastníka vo Vyjadrení k Výzve Rady predložených po lehote, vo vzťahu k nedostatku právomoci, absencii súdneho príkazu, zachovania princípu proporcionality pri prelomení telekomunikačného tajomstva v súťažnom práve, Rada úradu stručne uvádza nasledovné. Je potrebné zopakovať, že úrad si žiadal e-maily z 3 pracovných e-mailových schránok **prešetrovaného podnikateľa** a log o výmaze (nežiadal teda, tak ako to naznačuje účastník všetky prevádzkové údaje ale len informáciu o výmaze), pričom tieto údaje neposkytujú presné závery o súkromnom živote, ako už bolo uvedené aj vo Výzve Rady (viď nižšie) – **jedná sa o obchodné dokumenty**, pracovné e-maily a tieto sa nachádzali v tzv. odpadkovom koši účastníka konania. Úrad ani nežiadal informácie za účelom vyvodenia záverov o súkromnom živote. Akékoľvek osobné údaje nachádzajúce sa náhodile alebo rozptýlene v pracovnej elektronickej pošte by ani neumožňovali úradu vyvodiť závery o súkromnom živote fyzickej osoby mimo jej profesionálnej sféry; navyše to ani nie je cieľom vyšetrovania. Vzhľadom na to, že úrad žiadal len pracovnú elektronicкую poštu a jeden údaj o výmaze, bez ďalšieho, z elektronickej pošty dotknutého podnikateľa, resp. z obchodných dokumentov z nich pochádzajúcich, v zásade nemožno vyvodiť veľmi presné závery o súkromnom živote. Vo vzťahu k predchádzajúcemu vytrieďeniu bolo uvedené, že akékoľvek prehliadanie, resp. následná selekcia by sa uskutočnili za prítomnosti podnikateľa (nižšie); pričom z objektívnych dôvodov úrad nemal ako vykonať selekciu vopred. Prípadný zásah do práva podľa čl. 7 a 8 Charty tak nemožno považovať ani za závažný. Získavanie obchodnej elektronickej pošty v súťažnom práve podlieha ex post súdnej kontrole (viď nižšie). K ostatným námietkam vo vzťahu k testu proporcionality a nevyhnutnosti súdneho povolenia, nad rámec už uvedeného vo Výzve, sa Rada vyjadrí v k tomu prislúchajúcej časti.

K ostatným námietkam účastníka konania týkajúcich sa právomoci úradu

142. S námietkami týkajúcimi sa skutočnosti, že účastník konania **nie je a nikdy nebol preverovaný subjektom** pri výkone právomocí Úradu, nebola u neho vykonávaná inšpekcia, resp. je iba treťou osobou, ktorú úrad vyzval na poskytnutie súčinnosti (uvedené v bode 80 vyššie) sa prvostupňový orgán vysporiadal vo svojom rozhodnutí. Prvostupňový správny orgán určil účastníka konania, ako podnikateľa na ktorého sa vzťahujú ustanovenia zákona o ochrane hospodárskej súťaže (pozri časť k účastníkovi konania) a tieto aplikoval. Správne uviedol, že možnosť vyžadovať

⁹⁵ Rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu, sp. zn. 3Shk/3/2022

podklady a informácie nie je viazaná na skutočnosť, či je podnikateľ prešetrovaným subjektom, resp. je voči nemu vedené správne konanie, ale môže tieto informácie vyžadovať od akýchkoľvek podnikateľov, fyzických a právnických osôb, pokiaľ tieto subjekty disponujú podkladmi a informáciami, ktoré sú nevyhnutné pre činnosť úradu (pozri bod 128 vyššie,⁹⁶ resp. bod 71 Rozhodnutia). Poukázal pritom na judikatúru európskych súdov, v zmysle ktorej rozhodujúcou je nevyhnutnosť informácií pre plnenie súťažných úloh, pričom vyhodnotenie nevyhnutnosti prináleží konkrétnej súťažnej autorite (bod 71-72 Rozhodnutia). Zo spisu k správne konaniu je tiež zrejmé, prečo sa úrad obrátil v Žiadosti 1 a 2 na účastníka konania, a to z dôvodu, že tento poskytuje služby v oblasti hostingu, serverového riešenia a technickej podpory spoločnosti [názov1...] DI. V Odpovedi 1⁹⁷ zároveň účastník konania deklaroval, že uchoval vymazané e-maily pre prípad ich vydania. V rámci povinnosti poskytnutia súčinnosti úradu sú nielen prešetrované subjekty, ale aj iné právnické a fyzické osoby povinné aktívne spolupracovať s úradom. Dopytovaný subjekt žiadosťou o informácie a podklady musí sprístupniť úradu všetky informácie a podklady týkajúce sa predmetu prešetrovania. Povinnosť aktívnej spolupráce znamená, že podnikatelia sú jednoducho povinní nielen poskytnúť im dostupné informácie a podklady úradu, ale sú tiež povinní v prípade potreby vykonať interný prieskum, vyhľadávanie a vytvoriť informácie a podklady vo forme požadovanej úradom na jeho vyšetrovacie účely (bod 87 Rozhodnutia, obdobne 116).⁹⁸ Zároveň Rada úradu považuje skutočnosť, že u účastníka konania nebola vykonávaná inšpekcia, za bezpredmetnú. Úrad svoje kompetencie na získavanie podkladov a informácií môže uplatňovať prostredníctvom žiadosti o informácie a/alebo inšpekciou. Je pritom zrejmé, že žiadosťou o informácie sa môže obrátiť i na subjekt, ktorý má prístup k informáciám, ktoré súvisia s predmetom prešetrovania, resp. s prešetrovaným podnikateľom. Rovnako ako žiadosť o informácie pritom aj inšpekciu možno vykonať i v priestoroch subjektu, ktorý nie je podozrivý z porušenia súťažných pravidiel. Túto skutočnosť potvrdzuje o i Uznesenie Správneho súdu v Bratislave BA-7Sa/75/2017-1423 z 22.04.2025 vo vzťahu k výkonu inšpekcie u podnikateľa, ktorý nie je sám podozrivý z možného protisúťažného porušenia (...) (bod 131 Uznesenia).⁹⁹

143. Vo vzťahu k námietke, že účastník konania **nie je a nikdy nebol pôvodcom ani adresátom správ**, t.j. e-mailových správ a logov zmazaných e-mailov podnikateľa [názov1...] DI Rada úradu uvádza nasledujúce. Uvedené údaje mali byť len dočasne uložené na zariadeniach Účastníka konania. Nie je teda ich pôvodcom, prevádzkovateľom či užívateľom predmetných e-mailových schránok. Tieto údaje sú len ukladané na počítačových zariadeniach a v počítačových systémoch prevádzkovaných účastníkom konania v rámci ním poskytovaných služieb elektronického obchodu – web/server/mail-hosting. Podľa názoru Rady úradu, keďže v zmysle zákona o ochrane hospodárskej súťaže, tento má možnosť vyžadovať

⁹⁶ Pri plnení rozhodnutia Komisie nemôžu byť podniky nútené, aby pripustili, že spáchali priestupok, ale sú v každom prípade povinné odpovedať podľa skutočnosti na otázky a poskytnúť dokumenty, **dokonca aj keď tieto informácie môžu byť použité proti nim alebo proti inému podniku ako dôkaz o porušení**. Preambula č. 23 Nariadenia č. 1/2003

⁹⁷ Spis. Por. č. 8

⁹⁸ Rozsudok Všeobecného súdu zo dňa 14.3.2014 vo veci T-293/11 Holcim proti Európskej komisii, body 71-2; Rozsudok Všeobecného súdu zo dňa 14.3.2014 vo veci T-292/11 Cemex proti Európskej komisii bod 100; Rozsudok Všeobecného súdu zo dňa 14.3.2014 vo veci T-302/11 HeidelbergCement proti Európskej komisii, bod 85

⁹⁹ 131. „Inšpekcia nemá presne stanovený okruh osôb, ktoré by mohli byť označované za účastníkov, pretože PMÚ SR môže získavať informácie od subjektov, v prípade ktorých vzniklo podozrenie z protisúťažného konania, ale aj od iných subjektov. **Môže preto nastať aj situácia, keď bude žalovaný získavať informácie výlučne od subjektov, v prípade ktorých nie je podozrenie z protisúťažného konania, ale majú o takomto správaní podklady a informácie (...)**“.

akékoľvek informácie a to aj od subjektu, ktorý nie je predmetom prešetrovania, môže tieto informácie žiadať aj od externého správcu. Tak, ako v prípade papierových dokumentov, tieto môže podnikateľ uskladňovať priamo vo svojich priestoroch ako aj v externých priestoroch, to platí aj pre elektronické dokumenty (pozri bod 134 vyššie). Podstatným je, že sa jedná o informácie súvisiace s predmetom prešetrovania, pričom nevyhnutnosť týchto informácií dostatočne zdôvodnil prvostupňový správny orgán vo svojom Rozhodnutí (viď body 142 a 129 vyššie). Rade úradu z predloženého spisového materiálu, ako aj Rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový správny orgán mal za preukázané, že (i) e-mailové schránky podnikateľa [názov1...] **DI**, ktoré boli predmetom prešetrovania zo strany úradu počas inšpekcie spravuje účastník konania (uvedené uviedol už Žiadosti 1 a v nadväznosti nato v Žiadosti 2). Táto skutočnosť nebola spochybnená a účastník údaje na USB nosiči s požadovanými informáciami má k dispozícii, čo rovnako nepopiera; (ii) tieto súvisia s Prešetrovaním vedeným úradom, pričom informácie o prešetrovaní uviedol Úrad v Žiadosti č. 2. (iii) tieto informácie majú slúžiť na preukázanie možného protiprávneho konania – taktiež vymedzeného v Žiadosti č. 2; (iv) na vyžiadanie si dotknutých informácií v súlade s § 16 ods. 3 zákona je postačujúca žiadosť úradu. **Z hľadiska proporcionality zásahu, úrad zvolil postup, ktorý bol vo vzťahu k účastníkovi konania miernejší ako v prípade, ak by u účastníka konania vykonal inšpekciu.**

144. Vo vzťahu k námietke účastníka konania o **bezbrehom, neobmedzenom a nekontrolovateľnom oprávnení úradu** na základe nekonkrétnych porušení a podozrení z ohrozenia pravidiel hospodárskej súťaže a jeho možnosti vyžadovať e-mailovú komunikáciu akejkoľvek osoby, hoci aj prezidenta, Rada úradu uvádza nasledujúce. Prvostupňový orgán v tejto súvislosti poukázal (body 116-119 Rozhodnutia), že úrad postupuje podľa zákona, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave 2S/166/2020 (uvedené vyššie). S tam uvedenou argumentáciou sa Rada úradu stotožňuje. Úrad vysvetlil svoj postup a súvislosť s činnosťou úradu – prešetrovanie kartelovej dohody, medzi niektorými podnikateľmi na trhu nakladania s odpadom zo zdravotnej starostlivosti. Rada úradu uvádza, že oprávnenie úradu žiadať informácie umožňuje Úradu oboznamovať sa s e-mailovou komunikáciou súvisiacou s prešetrovaným konaním, pokiaľ takéto informácie sú nevyhnutné na účely ním vedeného vyšetovania voči podnikateľovi a ktoré má konkrétny subjekt k dispozícii. Úrad si nepožadoval akékoľvek informácie, žiadal si vymazané e-maily z e-mailových schránok používaných na podnikateľskú činnosť (nie súkromnú korešpondenciu fyzických osôb), vo vzťahu k ním prešetrovanému subjektu, pričom predmet prešetrovania tento popísal tak v prvotnej žiadosti adresovanej spoločnosti Websupport, ako aj v následnej Žiadosti 2 a v ďalšej komunikácii. V Žiadostiach uviedol porušenie, oblasť prešetrovania, relevantný trh na ktorom k porušeniu mohlo dôjsť, zo žiadosti je zrejmé aj sledované obdobie, nakoľko požadované údaje boli primárne žiadané za obdobie od 1.1.2018 do 9.3.2023, iba v prípade nemožnosti selekcie tieto požadoval Úrad predložiť mimo časového rámca. Rovnako je zrejмый prešetrovaný subjekt, pre ktorý sa obrátil žiadosťou o informácie na hostingovú spoločnosť – účastníka konania.¹⁰⁰ Odôvodnenie žiadosti treba posudzovať vždy v kontexte a fáze daného prešetrovania, pričom vzhľadom k fáze Prešetrovania možno považovať informácie poskytnuté Websupportu na účely poskytnutia spolupráce za dostatočné. Podnikateľ Websupport, pritom mal právne prostriedky obrany voči predmetnej Žiadosti (zásahová žaloba). Rovnako

¹⁰⁰ Spis por. č. 7 a 9 Žiadosť 1 a 2

prešetrovaný podnikateľ sa môže brániť takouto žalobou (po nadobudnutí informácie o tom, že e-maily sú žiadané od hostingovej spoločnosti, resp. pri akomkoľvek nakladaní s predmetnými dátami úradom, keďže o tejto skutočnosti by bol vopred oboznámený).

145. Účastník konania vo svojich podaniach poukazoval na ustanovenia **§ 117 ods. 6 až 21 ZEK**, ktoré vymedzuje okruh subjektov, ktorým je v zmysle zákona o elektronických telekomunikáciách možné telekomunikačné tajomstvo sprístupniť. Osobitnými predpismi, podľa ktorých orgán činný v trestnom konaní alebo iný orgán štátu podľa § 109 ods. 9 zákona o elektronických komunikáciách postupuje sú predovšetkým Trestný poriadok § 90, § 115, § 116 a Zákon o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (§ 4 a 5). Pričom Žiadosť 2 nemá spĺňať náležitosti v zmysle Trestného poriadku, pretože nebola vydaná ako zákonný príkaz sudcom alebo prokurátorom.
146. V tejto súvislosti ustanovenia § 117 ukladajú povinnosti podnikom podľa ZEK. Prvostupňový správny orgán poukázal tiež na skutočnosť, že úrad nie je uvedený v zákone o elektronických komunikáciách ako subjekt, ktorému sa môže podľa tohto zákona poskytnúť telekomunikačné tajomstvo, nič mu nebráni získať ako dôkaz aj samotný predmet telekomunikačného tajomstva v súlade so zákonom (čo je v danom prípade bezpredmetné, keďže úradom požadované údaje nepredstavujú telekomunikačné tajomstvo v zmysle § 117), pričom je povinný chrániť ho v zmysle § 54 ods. 2 zákona. Rada úradu taktiež poznamenáva, že ZEK ani neustanovuje akým subjektom môže údaje poskytnúť hostingová spoločnosť akou je účastník konania, nakoľko postup podľa § 117 ods. 4 a nasl. upravuje postup Podniku podľa ZEK (pričom zo zákonných definícií, týmto účastník konania nie je). Prvostupňový správny orgán poukázal taktiež na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S 414/05 zo dňa 28.2. 2007 v právnej veci: KOOOPERATÍVA poisťovňa, a.s. proti Protimonopolný úrad SR, z ktorého vyplýva, že hoci Úrad, nie je v zákone o poisťovníctve uvedený medzi subjektmi, ktorým poisťovňa napriek svojej povinnosti mlčanlivosti, na ich vyžiadanie poskytne informácie, tieto si môže žiadať na základe oprávnenia uvedeného v inom právnom predpise (konkrétne ZOHS). Úrad je pritom povinný poskytnuté údaje chrániť v zmysle § 54 ods. 2 ZOHS. So závermi uvedenými v bodoch 74 až 77 prvostupňového rozhodnutia Rada úradu súhlasí. Ustanovenie § 16 ods. 3 ZOHS sa aplikuje plošne, nestanovujú sa výnimky pre jednotlivých podnikateľov, či sektory. Ako je tiež uvedené vyššie v tomto texte, povinnosť poskytovať informácie sa vzťahuje nie len na prešetrovaný subjekt, ale aj iných podnikateľov a subjekty, ktoré môžu mať informácie nevyhnutné pre činnosť úradu. Povinnosť poskytovať informácie môže byť účastníkovi konania uložená aj ZOHS, a to bez ohľadu na charakter požadovanej informácie.
147. Účastník konania taktiež poukazuje **analogicky** na všeobecné ustanovenia o súčinnosti v § 3 ods. 1 Trestného poriadku a na inštitúty Trestného poriadku podľa § 90 (odňatie veci), § 115 (odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky), § 116 (oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke). Analogicky potom dôvodí, že zákon o ochrane hospodárskej súťaže neobsahuje špeciálne ustanovenie prelamujúce povinnosť zachovávať telekomunikačné tajomstvo a toto nemôže byť pripisované na zodpovednosť účastníkovi konania. Uvedená námietka je totožná s námietkou uvedenou vo Výzve k prvostupňovému rozhodnutiu, pričom

prvostupňový správny orgán sa s ňou vysporiadal v bodoch 108 – 112 svojho Rozhodnutia, poukazujúc na skutočnosť, že Úrad nie je orgánom činným v trestnom konaní a nepostupuje podľa Trestného poriadku a preto poukazanie na analógiu nie je relevantná pre dané konanie. Rada úradu sa s uvedeným stotožňuje. Postup úradu je daný zákonom o ochrane hospodárskej súťaže a použitie analógie v tomto prípade nie je na mieste.

148. Prvostupňový správny orgán v Rozhodnutí poukazuje na odlišnosti postupu podľa Trestného poriadku. Rada úradu sa stotožňuje so závermi prvostupňového orgánu, že inštitúty podľa § 90 (Odňatie veci), § 115 (Odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky) a § 116 (Oznámenie údajov o telekomunikačnej prevádzke) Trestného poriadku sú odlišné inštitúty a nie je možné ich navzájom porovnávať s § 16 ods. 3 zákona, nakoľko tieto sú využívané na odhaľovanie Trestným poriadkom vymedzených trestných činov v § 115 a 116. ZEK, ZOHS, ako aj zákon o ochrane pred odpočúvaním upravujú iné oblasti. Právomoc úradu je využívaná na účely prešetrovaní, resp. správnych konaní pred úradom, t. j. na účely odhaľovania porušení súťažných pravidiel. Už len z odlišnej povahy samotných konaní a jednotlivých prostriedkov na účely získavania informácií je zrejmé, že **prípadný zásah do práva na súkromie je menej invazívny v prípade súťažných konaní v porovnaní s trestným konaním, pretože úrad uplatňuje § 16 ods. 3 zákona len v súvislosti s určitým podnikateľským správaním.**
149. Rada úradu uvádza, že zatiaľ čo § 115 Trestného poriadku sa vzťahuje na záznam a odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky (teda zachytenie obsahu prenášanej správy počas jej prenosu), § 116 sa vzťahuje na údaje o telekomunikačnej prevádzke, na ktoré sa vzťahuje telekomunikačné tajomstvo alebo ochrana osobných údajov. O takéto údaje sa v predmetnom prípade nejdená, nakoľko Úrad si pýtal údaje už prenesené, ktoré navyše, ako bolo už uvedené vyššie, nemožno označiť za telekomunikačné tajomstvo. Skutočnosť, že Trestný poriadok upravuje získavanie údajov odlišne od ZOHS, automaticky neprezumuje nezákonnosť postupu Úradu; oba právne predpisy sledujú rozdielne účely, jednotlivé inštitúty nemožno medzi sebou porovnávať a to ani s ohľadom na prelomenie všeobecnej povinnosti poskytovať súčinnosť v Trestnom poriadku.
150. Rovnako je potrebné tiež odmietnuť argumenty účastníka konania **o nabádaní na spáchanie trestného činu**, keďže požadované informácie nie sú telekomunikačným tajomstvom, ak by aj boli, ich poskytnutie postupom podľa zákona (ZOHS) nemôže byť trestným činom.
151. Prvostupňový správny orgán reagoval **aj na námietky týkajúce sa čl. 22 ods. 2 Ústavy SR** (body 113-116 Rozhodnutia). Poukázal na skutočnosť, že čl. 22 Ústavy poskytuje ochranu základnému právu na súkromie (nie je teda osobitné ústavné právo na ochranu telekomunikačného tajomstva). Ochrana tajomstva dopravovaných správ, iných písomností a osobných údajov, nie je absolútna. Výnimky ustanoví zákon. Takýmto zákonom ZOHS nepochybne je. Rada úradu dodáva, že verejný záujem na ochrane a podpore hospodárskej súťaže je uvedený priamo v Ústave SR (čl. 55 ods. 2). Podľa Rady úradu žiadosť o informácie je upravená v zákone (právna úprava v § 16 ods. 3 ZOHS priamo predvída právo vyžadovať podklady a informácie v akejkoľvek podobe, t.j. vrátane elektronických údajov/dát), sleduje legitímny cieľ (hospodársky blahobyť krajiny, resp. ochranu a podporu hospodárskej súťaže

v zmysle čl. 55 ods. 2 Ústavy) a takýto zásah je proporcionálny vo vzťahu k sledovanému cieľu, ktorým je efektívna ochrana hospodárskej súťaže (úrad k žiadosti o informácie od subjektu, ktorý nie je predmetom prešetrovania, pristúpil až po tom, čo sa márne snažil získať uvedené informácie od prešetrovaného podnikateľa počas inšpekcie, s cieľom zabrániť zničeniu dát, ktoré môžu predstavovať dôkaz v rámci prešetrovania možnej kartelovej dohody a po tom ako mu účastník konania oznámil v Odpovedi 1¹⁰¹, že vymazané e-maily má pre prípad vydania uchované).

152. Účastník konania v súvislosti s telekomunikačným tajomstvom poukazuje na **nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 13/2020-103**, z 13. mája 2020, cituje jeho časti v niektorých bodoch 69 až 101. Uvedené rozhodnutie sa týka plošného preventívneho zberu a následne individualizovaného sprístupnenia identifikačných a lokalizačných údajov telekomunikačnými operátormi a týka sa údajov všetkých užívateľov komunikačnej siete. V predmetnom prípade sa však nejedná o plošný preventívny zber údajov podnikov podľa ZEK.

153. Napriek tomu Rada úradu poukazuje na niektoré závery prijaté Ústavným súdom. Uvedené rozhodnutie potvrdzuje o.i. skutočnosť, že právo na ochranu súkromia nie je absolútnym právom (bod 70.), jeho obmedzenie musí byť dostatočne určité, primerané okolnostiam zásahu a poskytovať silné záruky proti zneužitiu. Neústavnosť môže podľa súdu spočívať i vo vágnosti noriem. Zákon musí byť dostatočne konkrétny, aby jeho aplikácia bola predvídateľná. Podľa názoru Rady úradu ustanovenie § 16 ods. 3 ZOHS je dostatočne jasné a zrozumiteľné z pohľadu, že úrad je oprávnený získavať všetky informácie nevyhnutné pre jeho činnosť, t.j. na presne vymedzený účel – odhaľovanie porušenia a vedenie administratívneho konania vo veciach ochrany hospodárskej súťaže tak podľa ZOHS ako aj podľa čl. 101 a 102 ZFEÚ. Tieto ustanovenia sledujú verejný záujem – ochrana hospodárskej súťaže (viď nižšie). Žiadosť o informácie zároveň je spôsobilá dosiahnuť sledovaný cieľ (k tomu viď rozhodnutie *Meta* nižšie).¹⁰² Úradom získané údaje možno v zmysle ZOHS použiť len na plnenie úloh podľa ZOHS alebo osobitného predpisu (predovšetkým uplatňovania čl. 101/102 ZFEÚ).¹⁰³ Ústavný súd v prípade plošného preventívneho zberu údajov telekomunikačnými operátormi, vyžaduje splnenie najprísnejších kritérií pre prístup k takýmto údajom: (i) subsidiarita používania získaných údajov, (ii) jasné vymedzenie účelu použitia daných údajov, (iii) kvalitný dohľad zo strany súdu alebo iných nezávislých inštitúcií, (iv) zabezpečenie mimoriadne vysokej úrovne ochrany a bezpečnosti, (v) časovo podmienené zničenie údajov, (vi) vyrozumenie dotknutých osôb.

154. K vyššie uvedenému Rada úradu uvádza:

(i) subsidiarita znamená, že údaje sa majú získať z citlivejších zdrojov (akým telekomunikačné tajomstvo nepochybne je), len ak ich nemožno získať z menej

¹⁰¹ Spis por. č. 8

¹⁰² **Články 101 a 102 ZFEÚ sú ustanoveniami verejného poriadku**, ktoré zakazujú kartelové dohody, resp. zneužívanie dominantného postavenia, a **ktoré sledujú cieľ nevyhnutný pre fungovanie vnútorného trhu**, ktorým je zabezpečiť, aby hospodárska súťaž na tomto trhu nebola narušená. Uvedené vyplýva v prípade čl. 101 ZFEÚ napr. z Rozsudok z 22. marca 2022, *Nordzucker a i.* (C-151/20, EU:C:2022:203, bod 51 a citovaná judikatúra).

¹⁰³ Nariadenie (ES) č. 1/2003 v platnom znení, nariadenie (ES) č. 139/2004, nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/1925 zo 14. septembra 2022 o súťažeschopných a spravodlivých trhoch digitálneho sektora a o zmene smerníc (EÚ) 2019/1937 a (EÚ) 2020/1828 (akt o digitálnych trhoch) (Ú. v. EÚ L 265, 12. 10. 2022), nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2560 zo 14. decembra 2022 o zahraničných subvenciách narúšajúcich vnútorný trh (Ú. v. EÚ L 330, 23. 12. 2022).

citlivých zdrojov. V posudzovanom prípade Úrad vykonal inšpekciu priamo u prešetrovaného subjektu a až následne tieto žiadal od hostingovej spoločnosti. Takisto si dáta nežiadal od podniku podľa ZEK;

(ii) dôvod použitia údajov získaných Úradom je jasne stanovený v ZOHS – prešetrovanie za účelom prípadného stíhania protisúťažného správania podľa ZOHS a čl. 101 a 102 ZFEU. V § 56 ods. 1 ZOHS (informácie a podklady získané úradom môže úrad použiť len na plnenie úloh podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu)¹⁰⁴;

(iii) kvalitný dohľad zo strany súdu alebo iných nezávislých inštitúcií, čím sa myslí inštitúcia, ktorá dokáže vopred odfiltrovať alebo následne korigovať nedodržanie rozsahu a účelu normy. Rozhodnutia Úradu podliehajú súdnemu prieskumu a podnikateľ je taktiež oprávnený využiť zásahovú žalobu podľa správneho súdneho poriadku;

(iv) zabezpečenie mimoriadne vysokej úrovne ochrany a bezpečnosti. Úrad ním získané údaje chráni, čo vyplýva aj zo zákonnej právnej úpravy v § 54 ZOHS, prístup do spisu je obmedzený účastníkovi konania vo veci samej, z nazerania do spisu sú vylúčené chránené údaje (§ 54 ZOHS) a zamestnanci úradu sú povinní zachovávať mlčanlivosť (§ 56 ZOHS). Údaje získané úradom sa nesprístupňujú podľa zákona o slobode informácií (§ 56 ods. 4 ZOHS). Navyše úrad uvedené dáta žiadal predložiť v zapečatenej obálke.

(v) časová podmienenosť zničenia údajov, ak pominú dôvody spracúvania údajov. Dáta, resp. dokumenty s ktorými úrad pracuje počas prešetrovania sú evidované ako registratúrne záznamy podľa zákona č. 395/2002 Z.z. o archívoch a registratúrach a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.¹⁰⁵ Úrad do správneho spisu zaradí len tie podklady a informácie, ktoré môžu byť podkladom pre rozhodnutie (vyselektované dáta). V súlade s internou smernicou č. 2/2022 – Smernica o procesných pravidlách uplatňovaných pri manipulácii, vymazávaní údajov v elektronickej podobe alebo likvidácii ich nosičov má Úrad nastavené pravidlá vymazávania dát resp. likvidácie nosičov (napr. v prípade, že sa preukáže, že nebol daný dôvod na začatie správneho konania). O takomto postupe by úrad informoval tak účastníka konania ako aj [názov1...] DI, teda proces by prebiehal za ich prítomnosti a bol by vyhotovený zápis;

(vi) upovedomenie dotknutej osoby, pokiaľ je to možné, o rozsahu a spôsobe použitia údajov. K použitiu údajov zatiaľ žiadnym spôsobom nedošlo. Úrad upozornil aj priamo prešetrovaný subjekt o tom, že samotné prehliadanie dát uložených (nachádzajúcich sa na USB, ktorý úrad žiada predložiť zapečatený, alebo v prípade predloženia v prítomnosti úradu, zapečatí tento sám) sa bude uskutočňovať za prítomnosti [názov1...] DI ako vlastníka dát, pričom termín prehliadania a opečatenia by mu bol včas oznámený.¹⁰⁶

155. Hoci v prejednávanom prípade nemožno hovoriť o telekomunikačnom tajomstve získavanom od podniku v zmysle ZEK, zákonná úprava ZOHS spĺňa dokonca aj požiadavky právnej regulácie uvedenej vyššie. Uvedené rozhodnutie tiež zdôrazňuje, že **záruky proti zneužitiu práv** musia byť upravené v zákone, čo ZOHS jednoznačne

¹⁰⁴ Tamtiež

¹⁰⁵ Správny súd v Bratislave BA-7Sa/75/2017-143 z 22. apríla 2025 uviedol „súd dospel k záveru, že existuje dostatočná všeobecne záväzná právna úprava nakladania s dátami získanými v priebehu inšpekcie a ich likvidácie a zachytenie kópie informácií získaných v priebehu inšpekcie na DVD nosič nespôsobuje nezákonnosť inšpekcie resp. jej časti.“

¹⁰⁶ Spis por. č. 27, Žiadosť o poskytnutie podkladov a informácií adresovaná právnenému zástupcovi prešetrovaného subjektu. Rovnako spis por. č. 21.

spĺňa, keď upravuje v § 56 ZOHS že ním získané údaje môže použiť len na plnenie úloh podľa ZOHS a osobitného právneho predpisu (Nariadenie 1/2003), tieto údaje chráni (§ 54 ZOHS), z nazerania do spisu sú vylúčené chránené údaje a zamestnanci úradu sú viazaní zo zákona mlčanlivosťou (a to aj po skončení pracovného pomeru). Zároveň v súlade s rozhodovacou praxou SDEÚ pri výklade právnych noriem je potrebné dbať tiež na to, aby ich výkladom a aplikáciou nedochádzalo k ohrozovaniu účinného uplatňovania čl. 101/102 ZFEÚ.

156. Rada úradu vo vzťahu k možnému zásahu do práva na súkromie v oblasti hospodárskej súťaže, poukazuje na nasledovné. Všeobecný súd sa k právu na súkromie zakotveného v čl. 7 Charty základných práv Európskej Únie („Charta“), ako aj čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd („Dohovor“), vo veci T-451/20 z 23.mája 2023 (*Meta Platforms Ireland Ltd proti Európskej Komisii*), vyjadril k právnej úprave čl. 18 ods. 3 Nariadenia 1/2003 a k princípu proporcionality. Teda k uplatňovaniu práva na súkromie v oblasti hospodárskej súťaže a či obmedzenie základného práva spĺňa podmienky čl. 52(1) Charty základných práv Európskej Únie a je v súlade s čl. 7 Charty, ktorá sa vykladá v rovnakom rozsahu ako čl. 8 Dohovoru. Európska Komisia si v súlade s čl. 18 ods. 3 Nariadenia 1/2003 žiadala predložiť značné množstvo informácií na základe kľúčových slov určených Európskou Komisiou (okrem iného aj e-mailov a iné interné dokumenty). Všeobecný súd vyhodnotil, že v súlade s čl. 52(1) Charty základných práv Európskej Únie, obmedzenie práva na súkromie je ustanovené zákonom a toto obmedzenie má právny základ.¹⁰⁷ Uvedené je jednoznačne splnené aj v prípade § 16 ods. 3 ZOHS, ktoré ako už bolo uvedené vyššie v rozsahu svojej právomoci vychádza z čl. 18 Nariadenia 1/2003. Zároveň uviedol, že výkon právomoci podľa čl. 18 os. 3 Nariadenia 1/2003 (žiadosti o informácie na základe rozhodnutia) je právomocou Európskej Komisie, ktorá prispieva k ochrane hospodárskej súťaže v ZFEÚ a podnikatelia majú absolútnu povinnosť sa takejto právomoci podrobiť.¹⁰⁸ Obmedzenie základných práv a slobôd je možné len ak to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou. Právomoci priznané Európskej Komisii majú umožniť plnenie úloh zverených jej ZFEÚ. Žiadosť o informácie je prejavom výkonu tejto právomoci spĺňajúce ciele všeobecného záujmu uznaného Európskou Úniou.¹⁰⁹ Uvedené sa rovnako vzťahuje aj na § 16 ods. 3 ZOHS prijatého na presadzovanie jednak cieľov uvedených v ZFEÚ – t.j. čl. 101/102 ZFEÚ na základe Nariadenia 1/2003, jednak ochrany hospodárskej súťaže uvedenej v čl. 55 ods. 2 Ústavy SR, resp. v tomto prípade národného ekvivalentu čl. 101 ZEFÚ a to § 4 ZOHS.

157. Všeobecný súd tu tiež vyhodnocoval primeranosť záujmov – teda či zásah do práva na súkromie, je primeraný a nevyhnutný na dosiahnutie cieľov ochrany hospodárskej súťaže. Žiadosť o informácie predstavuje primerané opatrenie na dosiahnutie cieľov všeobecného záujmu sledovaných Komisiou (uvedené musí teda rovnako platiť aj pre § 16 ods. 3 ZOHS).¹¹⁰ K nevyhnutnosť zásahu, t.j. primeranosť cieľu ktorý sleduje uviedol, že pokiaľ existuje súvislosť medzi požadovanými údajmi a prešetrovanými porušeniami, spracovanie aj osobných údajov na uskutočnenie sledovaného významného verejného záujmu, možno zásah považovať za

¹⁰⁷ Rozhodnutie ESD vo veci T-451/20, Meta Platforms Ireland Ltd proti Európskej komisii, z 24. mája 2023, bod 168

¹⁰⁸ Rozhodnutie ESD vo veci T-451/20, Meta Platforms Ireland Ltd proti Európskej komisii, z 24. mája 2023, bod 193

¹⁰⁹ Rozhodnutie ESD vo veci T-451/20, Meta Platforms Ireland Ltd proti Európskej komisii, z 24. mája 2023, bod 195-198

¹¹⁰ Rozhodnutie ESD vo veci T-451/20, Meta Platforms Ireland Ltd proti Európskej komisii, z 24. mája 2023, bod 202

nevyhnutný.¹¹¹ Súd pripomenul, že vyhodnotenie relevantnosti dokumentu pre potreby prešetrovania prináleží súťažnej autorite, teda nie je možné aby prešetrovaný subjekt vopred sám určil, ktoré dokumenty sú relevantné.

158. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že pokiaľ ide o súťažné authority a rozsah ich právomocí, tieto sú oprávnené vyžadovať e-maily (bez ohľadu na to, či sú alebo nie sú telekomunikačným tajomstvom), hoc by aj obsahovali napr. osobné údaje. A rovnako, že právna úprava v § 16 ods. 3 Zákona, ktorá je implementáciou čl. 8 Smernice ECN+ a ktorá korešponduje oprávneniu Európskej Komisie podľa čl. 18 ods. 3 Nariadenia 1/2003 spĺňa požiadavky na zásah do súkromia podľa čl. 7 Charty a rovnako čl. 8 Dohovoru. Úrad žiadal informácie predložiť v zapečatenej obálke (Žiadosť 2), pričom informoval prešetrovaný subjekt, že údaje bude prehliadať len v jeho prítomnosti.¹¹² Výklad, ku ktorému dospel účastník konania, kedy Protimonopolný úrad by nemohol vyžadovať a oboznamovať sa s obsahom elektronickej pošty (e-mailov), by bol v rozpore s efektívnym vymáhaním súťažných pravidiel. Judikatúra nevyžaduje, v prípade aplikácie súťažných pravidiel, splnenie ďalších podmienok, rozhodnutie súdu, či prokurátora a to ani v prípade, že sa oboznamuje s obsahom e-mailových správ, ktoré získava na základe žiadosti o informácie, resp. počas inšpekcie. Žiadosť o informácie pritom jednoznačne treba považovať za menej invazívny zásah do práv ako vykonanie inšpekcie.

159. V súvislosti s vyššie uvedeným, v oblasti ochrany hospodárskej súťaže, je potom potrebné odmietnuť argumenty účastníka konania ohľadne rozhodnutia Rozsudok Súdneho dvora (veľkej komory) z 02. marca 2021, **vo veci C-746/18 H.K. v Prokuratuur**. Uvedený rozsudok sa týka trestného konania voči fyzickej osobe vo veci krádeže v relácii k právnej úprave stanovujúcej všeobecné a nediferencované uchovávanie údajov o prenose dát a polohe počas jedného roka. Úrad si informácie uvedené vo výroku rozhodnutia nežiadal na účely trestného konania ani na účely vyvodenia záverov o súkromnom živote fyzických osôb – žiadal informácie súvisiace s podnikateľskou činnosťou a e-mailovými schránkami využívanými na pracovné účely, pričom žiadané informácie sa vzťahujú k predmetu Prešetrovania, a tieto úrad môže použiť len na identifikáciu protisúťažného správania, ktoré je predmetom Prešetrovania. V rozhodnutí uvádzanom účastníkom konania sa jednalo o prístup ku všetkým údajom o prenose dát a polohe, *čo skutočne umožňuje vyvodiť presné, dokonca veľmi presné, závery týkajúce sa súkromného života osôb, ktorých údaje boli uchovávané, ako sú ich každodenné zvyklosti, miesta ich trvalého alebo prechodného pobytu, denné alebo iné presuny, vykonávané činnosti, spoločenské vzťahy týchto osôb a spoločenské kruhy, v ktorých sa pohybujú* (bod. 36, C-746/18). Naproti tomu vymazané e-maily z pracovných e-mailových schránok na účely prešetrovania v oblasti hospodárskej súťaže, resp. v údajoch pracovnej elektronickej pošty neumožňuje vyvodiť “veľmi presné” závery o súkromnom živote dotknutej fyzickej osoby, ani nevedie k neobmedzenému a všeobecnému získavaniu údajov. Tieto sa týkajú obchodných činností. Úrad si v Žiadosti 2 žiadal tak vymazané e-maily z troch pracovných kont identifikovaných na inšpekciu a ktoré, ako sa zistilo, sa ešte nachádzali v serverovom koši účastníka konania a logy vzťahujúce sa k procesu výmazu týchto správ (čo rovnako nemožno považovať za údaje umožňujúce vyvodiť veľmi presné závery o súkromnom živote fyzickej osoby). Tieto navyše, ako už bolo uvedené, nie je možno považovať za prevádzkové údaje v zmysle ZEK. Vyšetrovanie

¹¹¹ Rozhodnutie ESD vo veci T-451/20, Meta Platforms Ireland Ltd proti Európskej komisii, 215

¹¹² Spis, por. č. 21

kartelov pritom predstavuje cieľ všeobecného záujmu. Vo vzťahu k vyšetrovaniu súťažným orgánom, tak požiadavka predchádzajúceho súdneho povolenia môže byť nevyhnutná v prípade, ak sa majú údaje použiť na preukázanie trestnej zodpovednosti fyzickej osoby za protisúťažné konanie – čo nie je tento prípad, ani sa nejdená o zaistenie údajov v bydlisku fyzickej osoby.

160. Práva na súkromie je možné obmedziť aj z dôvodu hospodárskeho blahobytu štátu¹¹³, pričom ako bolo vyššie, § 16 ods. 3 zákona požiadavky Dohovoru spíňa (viď bod 156 vyššie). Dohovor v článku 8 uznáva ochranu hospodárskeho blahobytu ako dôvodu pre zásah do súkromia osôb (čo napokon deklaruje aj smernica o súkromí a elektronických komunikáciách v bode 11 Recitálu).¹¹⁴ Podľa čl. 15 ods. 1 Smernice o súkromí v elektronických komunikáciách, cit.: „*Členské štáty môžu prijať legislatívne opatrenia na obmedzenie rozsahu práv a povinností uvedených v článku 5, článku 6, článku 8 ods. 1, 2, 3 a 4 a článku 9 tejto smernice, ak také obmedzenie predstavuje **nevyhnutné, vhodné a primerané opatrenie** („necessary, appropriate and proportionate measure“) v demokratickej spoločnosti na zabezpečenie národnej bezpečnosti (t. j. bezpečnosti štátu), obrany, verejnej bezpečnosti a na zabránenie, vyšetovanie, odhaľovanie a stíhanie trestných činov alebo neoprávnené používanie elektronického komunikačného systému podľa článku 13 ods. 1 smernice 95/46/ES (...).*“ Všeobecný súd, vo veci T-451/20 (uvedenej vyššie) vyhodnocoval splnenie uvedených podmienok pri získavaní e-mailovej komunikácie prostredníctvom žiadosti o informácie vo vzťahu k možnému porušeniu práva na súkromie podľa čl. 7 Charty (ktorú vykladá v rovnakom rozsahu ako čl. 8 Dohovoru), preto nie je dôvod na odlišný výklad v prípade právomoci úradu získavať obsah elektronickej pošty a ukladať jej prísnejšie podmienky prístupu k takémuto typu informácie. Zásah do práva na ochranu súkromia pritom Všeobecný súd - v podobe získavania e-mailov, prostredníctvom žiadosti o informácie - vyhodnotil ako legitímne opatrenie stanovené právnou normou, ktoré zodpovedá cieľom všeobecného záujmu a je primerané a nevyhnutné na dosiahnutie cieľa – zachovania hospodárskej súťaže stanoveného v ZFEÚ. V prípade § 16 ods. 3 ZOHS je tento cieľ stanovený aj v Ústave SR.
161. Výklad podávaný účastníkom konania a to aj vo vzťahu k rozhodnutiu C-746/18, C-511/18, C-207/16 (vyššie) by okrem iného znamenal, že žiadna súťažná autorita, by sa nemohla oboznámiť s obsahom e-mailových správ, nakoľko tieto by vedela súťažná autorita získať len so súhlasom prešetrovaného subjektu, čo je v rozpore s existujúcou judikatúrou umožňujúcou získavať takéto informácie počas inšpekcie, ako aj prostredníctvom žiadostí o informácie. V tomto smere Rada úradu poukazuje na Uznesenie Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 2SŽNSS/1/2025¹¹⁵, ktorý v súvislosti s inšpekciou úradu uviedol “**32. K argumentácii žalobcu správny súd tiež uvádza, že výkon inšpekcie sa môže týkať aj osobitne chránených informácií. Túto skutočnosť bral do úvahy aj zákonodarca, keď v § 22a ods. 5 zákona o ochrane**

¹¹³ Alebo i prevencie, vyšetrovaniu a odhaľovaniu „trestných činov“

¹¹⁴ Táto Smernica „*nemení existujúcu rovnováhu medzi právami jednotlivca na súkromie a možnosťami členských štátov prijať opatrenia uvedené v článku 15 ods. 1 tejto smernice, ktoré sú potrebné na ochranu verejnej bezpečnosti, obrany, bezpečnosti štátu (vrátane ekonomického blahobytu štátu, keď sa činnosti týkajú záležitostí bezpečnosti štátu) a presadzovanie trestného práva. Následne táto smernica nemá vplyv na možnosť členských štátov zachytávať elektronické správy alebo prijímať iné opatrenia, ak je to nevyhnutné z akýchkoľvek iných dôvodov a v súlade s Európskym dohovorom na ochranu ľudských práv a základných slobôd, interpretovaným rozsudkami súdneho dvora týkajúcimi sa ľudských práv; také opatrenia musia byť primerané, prísne proporcionálne vo vzťahu k zamýšľanému účelu a potrebné v rámci demokratickej spoločnosti a mali by byť predmetom primeranej ochrany v súlade s Európskym dohovorom na ochranu ľudských práv a základných slobôd.*“

¹¹⁵ Rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu zo dňa 31. júla 2025, sp.zn. 2SŽNSS/1/2025

hospodárskej súťaže zdôraznil povinnosť nakladať s týmto typom informácií v súlade s osobitnou právnou úpravou regulujúcou nakladanie s týmto druhom informácií. V tom čase účinná legislatíva však umožňovala v rámci kontroly za zákonom splnených podmienok aj prístup žalovaného k takým dokumentom žalobcu, ktoré sa týkali pracovnej e-mailovej komunikácie orgánov a zamestnancov žalobcu. 33. (...) čl. 22 Ústavy Slovenskej republiky v účinnom znení, ktorý v odseku 2 v prípadoch ustanovených zákonom umožňuje zásah do práva na listové tajomstvo. Vo vzťahu k právu na rešpektovanie komunikácie upravenému v čl. 7 Charty základných práv Európskej únie, správny súd poukazuje na návrh generálnej advokátky v spojenej veci vedenej pred Súdnym dvorom Európskej únie pod C-258/23 až C-260/23 z 20. júna 2024, podľa ktorého čl. 7 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, podľa ktorej počas inšpekcie v priestoroch podniku vykonávanej v rámci vyšetrovania porušení článku 101 alebo 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie môže vnútroštátny orgán na ochranu hospodárskej súťaže prehľadať a zaistiť elektronickú poštu, ktorej obsah súvisí s predmetom inšpekcie, bez predchádzajúceho súdneho povolenia pod podmienkou, že je stanovený striktný právny rámec právomoci tohto orgánu, ako aj primerané a dostatočné záruky proti zneužívaniu a svojvôli, a to najmä úplné súdne preskúmanie dotknutých opatrení ex post. Správny súd si uvedomuje, že daný právny názor generálnej advokátky nie je záväzný, avšak podporuje správnosť záveru o možnosti žalovaného prehľadávať a zaistiť elektronickú poštu zamestnancov alebo členov žalobcu za dodržania zákonných podmienok. Rada úradu dopĺňa, že podľa uvedeného názoru generálnej advokátky čl. 7 Charty základných práv Európskej únie nebráni takejto právnej úprave bez ohľadu na to či je alebo nie je korešpondencia, resp. komunikácia prečítaná, neprečítaná alebo vymazaná. Inými slovami, za dodržania zákonných podmienok, súťažná autorita, ktorá získava prístup k obsahu komunikácie (vrátane osobných údajov o prenose dát) nekoná v rozpore s čl. 7 Charty základných práv Európskej únie resp. čl. 8 Dohovoru. Hoci v uvedenom prípade sa jedná o posúdenie právomoci inšpekcie, nie je zrejmé, prečo by postup v prípade žiadosti o informácie mal byť prísnejší, keď v prípade inšpekcie ide zjavne o výraznejšie obmedzenie vo vzťahu k podnikateľom, keďže sa vstupuje do priestorov podnikateľa a pre legalitu takéhoto zásahu nie je nevyhnutný súhlas súdu. V prípade § 16 ods. 3 potom rovnako, nie je opodstatnené vyžadovať súhlas súdu, právomoc žiadať informácie je upravená v zákone (zásada zákonnosti), úrad žiadal informácie len vo vzťahu k vymazanej elektronickej pošte a logom o vymazaní emailov dňa 09.03.2023 pre učenie počtu, dátumu a užívateľa, ktorý tieto vymazal, teda všetko vo vzťahu k predmetu Prešetrovania a na tento účel, žiadosť sa týkala pracovných e-mailových adries, t.j. aspektov pracovného života a preto opatrenie akým je žiadosť o informácie nemôže narušiť podstatu práva na rešpektovanie komunikácie; obmedzenie práv taktiež zodpovedá cieľom všeobecného záujmu – t.j. článok 101 ZFEÚ je ustanovením verejného poriadku, ktoré zakazuje kartelové dohody a sleduje cieľ nevyhnutný pre fungovanie vnútorného trhu, ktorým je zabezpečiť, aby hospodárska súťaž na tomto trhu nebola narušená, resp. vo vzťahu k ochrane hospodárskej súťaže na území Slovenskej republiky je všeobecný záujem vyjadrený v § 4 ZOHS a čl. 55 ods. 2 Ústavy SR. Vo vzťahu k proporcionálnosti zásahu úrad zvolil menej obmedzujúce opatrenie – žiadosť o informácie. Dôležitosť cieľa ochrany účinnej a neskreslenej hospodárskej súťaže na vnútornom trhu ako i v Slovenskej republike, môže odôvodniť zásah (i závažný), do práva spoločnosti na rešpektovanie ich komunikácie a to aj s ohľadom na to, že zásah verejnej moci môže byť rozsiahlejší ak sa týka obchodných priestorov alebo činností. Uvedené platí aj vo

vzťahu k požadovaných informáciám, ktoré ako už bolo uvedené sa týkajú činnosti prešetrovaného subjektu – právnickej osoby a to vo vzťahu k pracovným emailovým kontám a to v nadväznosti na inšpekciu u prešetrovaného subjektu, kde sa zistilo, že krátko pred inšpekciou boli tieto dáta vymazané. Úrad si pýtal informácie vzťahujúce sa k obchodnej činnosti, nie súkromné informácie fyzickej osoby. Neexistencia súdneho povolenia v prípade inšpekcií v obchodných priestoroch môže byť vyvážená ex post súdnou kontrolou – uvedené platí aj v prípade žiadostí o informácie kedy je možné podať žalobu na nezákonný zásah, resp. procesný postup je preskúmaný aj v konaní vo veci samej (ako aj v tomto konaní). Požiadavka ex post súdnej kontroly je v prípadoch vyšetrovaní orgánmi hospodárskej súťaže, pritom súladná i s čl. 7 a 8 Charty vo vzťahu k ochrane osobných údajov, ktoré úrad spracúva v súlade s čl. 6 ods. 1 písm. e) GDPR¹¹⁶, resp. korešpondujúceho ustanovenia § 13 ods. 1 písm. e) ZOU – t.j. na plnenie úlohy vo verejnom záujme, resp. pri výkone verejnej moci.¹¹⁷ Podľa názoru Rady úradu tak postupom podľa § 16 ods. 3 ZOHS nedošlo k porušeniu podstaty práva na rešpektovanie komunikácie v zmysle čl. 7 Charty a čl. 8 Dohovoru.

162. V tomto rozsahu aj pri výklade čl. 22 Ústavy je potrebné dbať na to, aby samotným výkladom ústavou zaručených práv, resp. ustanovení zákona o elektronických komunikáciách nedochádzalo k ohrozovaniu účinného uplatňovania čl. 101/102 ZFEÚ, ktoré zabezpečuje úrad ako súťažný orgán vo všeobecnom záujme. Aj z uvedeného dôvodu má Rada úradu za to, že úrad mohol žiadať informácie, ktoré sú predmetom tohto konania na základe § 16 ods. 3 ZOHS.
163. Vo vzťahu k vyššie uvedenému, účastník vo Vyjadrení k Výzve Rady uvádza námietky **k testu proporcionality** ako kritériom pri posudzovaní zákonnosti zásahu orgánov verejnej moci do základných práv a slobôd. Tento test sa má vykonať obzvlášť dôkladne, keďže ide o stret dvoch verejných záujmov – záujem na efektívnom vyšetrovaní protisúťažného konania a na druhej strane záujem na ochrane súkromia a dôvernosti komunikácie. **Nad rámec povinnosti vyjadriť sa k uvedeným námietkam**, Rada úradu stručne uvádza v ďalších bodoch nasledovné. Vo vzťahu k testu vhodnosti (t.j. či žiadané opatrenie je vhodné na dosiahnutie cieľa) sám účastník uvádza, že e-maily sú štandardným dôkazom v súťažnom práve a teda je nepochybné, že prístup k e-mailom je vhodným prostriedkom na odhalenie zakázaných dohôd (viď vyššie). Druhým krokom má byť neexistencia menej invazívneho prostriedku na dosiahnutie cieľa – k čomu sa Rada úradu už vyjadrila vyššie.
164. Podľa účastníka však žiadosť na hostinghovú spoločnosť mala nasledovať až po zlyhaní všetkých prostriedkov získať dáta priamo od pôvodcu. Rada úradu poukazuje na to, že úrad vykonal inšpekciu, pri ktorej sa mu požadované informácie nepodarilo získať. Rozdiel medzi žiadosťou o informácie a vykonaním inšpekcie spočíva predovšetkým v prvku prekvapenia, úrad teda voči prešetrovanému podnikateľovi už použil „najsilnejší“ nástroj akým disponuje a preto sa obrátil na účastníka konania. Opakovane sa však obracal i na prešetrovaný subjekt, ako to vyplýva i zo spisu k správne konaniu, pričom vo vzťahu k zmazaným údajom mu účastník prvotne poskytol rozporné informácie, čo viedlo k vykonávaniu ďalších úkonov.

¹¹⁶ Nariadenie Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov), konsolidované znenie

¹¹⁷ Zákon č. 18/2018 Z.z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (resp. v čase Žiadosti 2, pr. predpis účinný do 31.01.2024)

165. Vo vzťahu k namietanému rozsahu údajov, t.j. že úrad žiada plošný zber bez predchádzajúceho vytriedenia irelevantnej súkromnej komunikácie Rada úradu poukazuje na to, že úrad si žiadal vymazané e-maily z 3 e-mailových schránok, obmedzené časom, pričom sám účastník uviedol, že dáta nie je možné časovo selektovať;¹¹⁸ pričom predchádzajúce vytriedenie „irelevantnej súkromnej komunikácie“ úradom nebolo objektívne možné, keďže úrad predmetným USB nedisponuje. Rada úradu tiež poukazuje na to, že dokonca ani nevykonanie selekcie počas inšpekcie úradu nezakladá za každých okolností porušenie práv dotknutého podnikateľa.¹¹⁹ Rovnako z ničoho nevyplýva, že na dotknutom USB by sa mala nachádzať „irelevantná“ súkromná komunikácia. Rada úradu má za to, že ak by akýkoľvek náhodný súkromný údaj mal znemožniť vykonávanie právomoci úradu pri presadzovaní verejného záujmu akým ochrana hospodárskej súťaže nepochybne je, bolo by to v rozpore s efektívnym uplatňovaním ustanovení čl. 101 ZFEÚ. V každom prípade úrad niekoľko krát poučil aj samotný prešetrovaný subjekt, že selekcia dát sa bude vykonávať v priestoroch úradu v prítomnosti vlastníka dát, preto uvedené námietky je potrebné odmietnuť.
166. Ďalšie námietky vo Vyjadrení k Výzve Rady smerujú **k testu primeranosti v užšom zmysle** – teda k závažnosti zásahu do práva na súkromie s dôležitosťou verejného záujmu. V tomto smere poukazuje účastník konania na absenciu ex ante (nezávislej) súdnej kontroly vo vzťahu k údajom, z ktorých možno vyvodiť presné závery o súkromnom živote – k uvedenému sa Rada úradu už vyjadrila vyššie (pracovné e-maily nemožno považovať za také, že by viedli k všeobecnému získavaniu osobných údajov a teda nie je z nich možné ani dovodiť presné závery o súkromnom živote). Rovnako sa Rada úradu už vyjadrila k zárukám proti zneužitiu, pričom v oblasti hospodárskej súťaže tieto záruky, okrem už vyššie uvedeného, majú najmä formu ex post súdneho preskúmania (čo vyvažuje neexistenciu predchádzajúceho súdneho povolenia).
167. Vo vzťahu k námietkam k dátam v pokoji vs. dátam v prenose, sa Rada úradu tiež vyjadrila (orgán hospodárskej súťaže pri výkone svojej právomoci má právomoc získavať obsah komunikácie, bez ohľadu na to či tieto sú prečítané, neprečítané, vymazané ako aj správy prichádzajúce).
168. Vo vzťahu k námietke k zásahu v iných ako obchodných priestoroch, t.j. že u účastníka nebola vykonaná inšpekcia podľa § 17 ods. 8 ZOHS so súhlasom súdu, čím sa majú obchádzať procesné záruky, ktoré by sa uplatnili pri inšpekcii, Rada úradu uvádza nasledujúce. Z ECN+ Smernice jednoznačne vyplýva, že úrad môže žiadať predloženie e-mailov aj prostredníctvom žiadosti o informácie,¹²⁰ pričom prostriedky procesnej obrany v prípade žiadosti o informácie sú rovnaké ako v prípade inšpekcií (preskúmanie súdom v žalobe o nezákonný zásah ako aj v správnom konaní). Zo spisového materiálu je zároveň zrejmé, že úrad vzťahoval na požadované informácie (umiestnené na USB) rovnaké postupy a s tým spojené záruky, aké poskytuje v rámci prehľadania dát získaných na inšpekcii (mali byť v zapečatenej obálke, uložená v zabezpečených priestoroch úradu a prehľadanie sa

¹¹⁸ V odpovedi záznam č. PMU/486/2023/OKT-2894/2023 zo dňa 31.5.2023 (ďalej len „Odpoveď 3“), že nie je možné časovo selektovať dáta od roku 2018

¹¹⁹ Napr. Uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 2SŽNSS/1/20225 z 31. júla 2025.

¹²⁰ Vid' Recitál Smernice ECN+, bod 35

malo vykonať za prítomnosti prešetrovaného podnikateľa, pričom termín a čas by mu boli vopred oznámené). V danom prípade ustanovenie § 17 ods. 8 zákona o inšpekcii v súkromných priestoroch nemožno aplikovať – úrad ani nevykonával inšpekciu v priestoroch Websupport a ani sa nejedná o súkromné priestory zamestnanca či iné priestory, ktoré nesúvisia s činnosťou Websupport, keďže Websupport je podnikateľom.

169. Vo vzťahu k námietkam uvedených vo Vyjadrení k Výzve Rady, že účastník je len tretím subjektom, Rada úradu uvádza, že k týmto námietkam sa už dostatočne vyjadrila vyššie. Úrad neprenáša dôkazné bremeno na účastníka, úrad žiadosťou v zmysle zákona požadoval predloženie ním špecifikovaných informácií. Vo vzťahu k proporcionality výšky pokuty sa vyjadruje Rada v príslušnej časti (k úmyselnému konaniu i k právnej neistote a ochrane ústavných práv).
170. Rada úradu sa rovnako stručne vyjadrí k závažnosti zásahu vo Vyjadrení k Výzve Rady – k všetkým uvedeným skutočnostiam sa Rada úradu už vyjadrila - pracovná e-mailová pošta o akú ide vo veci samej neumožňuje vyvodiť veľmi presné závery o súkromnom živote preto ani takýto zásah nemožno považovať za závažný; v oblasti hospodárskej súťaže je nedostatok súdneho príkazu vyvážený ex post súdnou kontrolou; úrad nezískaval ani sa nesnažil získať súkromné údaje, žiadal pracovné e-mailové kontá, pričom zásah do práv týkajúci sa profesionálnych či obchodných činností môže byť rozsiahlejší a nevedie ani k neobmedzenému a všeobecnému získavaniu osobných údajov (viď vyššie) a nemôže tak narušovať podstatu práva na rešpektovanie súkromného života a korešpondencie. Z tohto dôvodu aj tieto námietky účastníka je potrebné odmietnuť.
171. Na základe vyššie uvedeného, námietky účastníka konania smerujúce k absencii súdneho príkazu, princípu proporcionality, k nedostatku právomoci úradu, žiadať prostredníctvom žiadosti o informácie od externého subjektu spravujúceho úložisko, resp. server, kópiu vymazaných e-mailov a logy vzťahujúce sa k výmazu týchto e-mailov, tak ako to je to v prejedávanom prípade, je potrebné zamietnuť.
172. V rozklade predkladané námietky sú vo veľkej časti totožné so skôr uplatnenými námietkami a názormi účastníka konania, a nie sú, podľa názoru Rady úradu, spôsobilé spochybniť zákonnosť napadnutého prvostupňového Rozhodnutia. Nad rámec povinnosti vyjadriť sa k námietkam uvedeným vo Vyjadrení k Výzve Rady, ani tieto, pridávajú sa skôr uplatnenej argumentačnej línii, nie sú spôsobilé spochybniť závery Rady úradu.
173. Rada úradu dospela k záveru, že návrh na zrušenie Rozhodnutia a zastavenie konania z dôvodu, že predloženie neúplných podkladov a informácií účastníkom konania nie je správnym deliktom, z dôvodu absencie zákonného oprávnenia na prelomenie telekomunikačného tajomstva bez súhlasu súdu, existenciu právnej neistoty a procesné vady prvostupňového Rozhodnutia, treba zamietnuť.

8. Pokuta

174. Účastník konania v podanom rozklade neuviedol samostatné námietky k uloženej pokute prvostupňovým rozhodnutím, okrem námietky smerujúcej k účtovnej závierke za predchádzajúce účtovné obdobie, ktorú uviedol vo svojej Odpovedi zo dňa

15.04.2024 (Odpoveď 5).¹²¹ Podľa účastníka pri výpočte pokuty nemal úrad vychádzať z účtovnej závierky za rok 2023 ale z účtovnej závierky za rok 2022, keďže predchádzajúcim účtovným obdobím na účely uloženia pokuty bol rok 2022, a to s ohľadom na moment porušenia. S uvedenou námietkou sa prvostupňový správny orgán vysporiadal v bodoch 120 a 122 napadnutého Rozhodnutia. Rada úradu so záverom prvostupňového správneho orgánu súhlasí a túto námietku treba zamietnuť. Podľa § 47 ods. 1 zákona je predchádzajúcim účtovným obdobím na účely § 44 zákona účtovné obdobie, za ktoré bola zostavená posledná účtovná závierka. **Predchádzajúce účtovné obdobie za ktoré bola zostavená účtovná závierka sa určuje ku dňu vydania rozhodnutia**,¹²² teda prvostupňový správny orgán správne vychádzal z účtovnej závierky za rok 2023 (keďže rozhodnutie bolo vydané v 2024, t.j. prechádzajúcim účtovným obdobím je rok 2023). Účastník konania zároveň uvedenú námietku rozvinul vo svojom Vyjadrení k Výzve Rady, pričom postup kedy sa vychádza z obratu za rok predchádzajúci vydaniu Rozhodnutia má byť v rozpore so zásadou právnej istoty a predvídateľnosti sankcie (čas spáchania vs. čas rozhodnutia) a zároveň tým má byť v rozpore so zákazom retroaktivity v neprospech páchatel'a. Uvedené námietky treba odmietnuť. Zákon neukladá, akým spôsobom má úrad, resp. Rada dospieť ku konkrétnej sankcii, t.j. či tento môže ako základ pre uloženie použiť % alebo túto určí napr. ako absolútnu hodnotou. Ustanovenie § 44 ods. 1 písm. a) len uvádza, že nesmie byť vyššia ako 1% z obratu za predchádzajúce účtovné obdobie – t.j. obratu, ktorý predchádzal vydaniu prvostupňového rozhodnutia (ide o strop, nejedná sa nevyhnutne o hranicu určenú len pre najzávažnejšie porušenia, vid' nižšie). Ak teda správy orgán uviedol, aké skutočnosti bral do úvahy pri stanovení výšky pokuty a svoj postup odôvodnil, pričom sankciu stanovil vo vzťahu k obratu za predchádzajúce účtovné obdobie ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia, je takýto postup v súlade so zákonom. Maximálna hranica pokuty stanovená percentom z obratu pri podnikateľoch zohľadňuje závažnosť porušenia a najlepšie odráža postavenie podnikateľa, tak aby neprekročila rámec primeranosti. Zároveň sankcia má pôsobiť v rámci individuálnej aj generálnej prevencie. Námietku vo vzťahu k zásade retroaktivity (spätné pôsobenie právnych noriem, čo nie je tento prípad) je rovnako potrebné odmietnuť ako irelevantnú, nakoľko s predmetným nijako nesúvisí. Navyiac, na rozdiel od toho čo tvrdí účastník, že sankcia má odrážať ekonomickú silu v čase porušenia, nie jeho následný ekonomický rast, je potrebné poukázať na § 47 ods. 3, ktorý pamätá na situácie, kedy si subjekt umelo zníži obrat a preto pri výpočte sankcie v takom prípade môže úrad vychádzať zo skoršieho (vyššieho) obratu; t.j. presný opak toho, čo tvrdí účastník.

175. Podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona úrad za porušenie povinnosti predložiť úradu v určenej lehote podklady alebo informácie, za predloženie nepravdivých alebo neúplných podkladov alebo informácií, za neumožnenie ich preverenia, za nepodanie ústneho vysvetlenia alebo za porušenie povinnosti zabezpečiť dostavenie sa

¹²¹ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 30 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-3074/2024). Účastník konania v podanom Rozklade zotrval na svojich vyjadreniach uvedených vo Vyjadrení Účastníka konania pred vydaním rozhodnutia zo dňa 07.08.2024 (spis por. č. 34) v ktorom odkazuje na Odpoveď 5 (námietka k účtovnej závierke za „predchádzajúce“ účtovné obdobie).

¹²² Dôvodová správa k zákonu č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení do 29.02.2024). Dostupné online:

<<https://www.antimon.gov.sk/data/att/ef5/2277.58e937.pdf?csrt=3346271735883424925>> str. 63

Predchádzajúcim účtovným obdobím je v zmysle § 47 ods. 1 také účtovné obdobie, za ktoré bola zostavená posledná účtovná závierka. Zákon zakotvuje, že skutočnosťou rozhodujúcou pre určenie predchádzajúceho účtovného obdobia je vydanie rozhodnutia, to znamená, že relevantným účtovným obdobím bude účtovné obdobie predchádzajúce vydaniu rozhodnutia.

zamestnanca na podanie ústneho vysvetlenia podľa § 16 ods. 3 alebo ods. 4 uloží podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nie je podnikateľom, pokutu do 1 % z obratu podľa § 3 ods. 10 **za predchádzajúce účtovné obdobie**. Podľa § 3 ods. 10 zákona sa obratom rozumejú výnosy alebo akýkoľvek účtovný ekvivalent výnosov, dosiahnutých z predaja tovaru a iné výnosy, ktoré súvisia s bežnou činnosťou podnikateľa po odpočítaní zliav a nepriamych daní a pripočítaní finančnej pomoci.

176. Podľa § 47 ods. 5 zákona môže úrad pokutu uložiť aj opakovane.
177. Z prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že úrad posúdil porušenie zákona účastníkom spočívajúce v nepredložení časti informácií ako jeden skutok tak po hmotnoprávnej ako i procesnej stránke, za čo uložil jednu sankciu. S uvedeným postupom sa Rada úradu stotožňuje. Prvostupňový správny orgán uložil sankciu za predloženie neúplných podkladov a informácií vo vzťahu k žiadosti č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023 z 20.4.2023, pričom v čom spočívala neúplnosť konkretizoval vo výroku Rozhodnutia, špecifikoval teda, ktoré údaje považoval za nepredložené, pričom k spáchaniu správneho deliktu došlo v jeden moment (uplynutím lehoty určenej v Žiadosti 2).
178. Vo všeobecnosti porušovanie zákonných povinností úradom dopytovaných subjektov môže mať negatívny dopad na možnosť efektívneho výkonu pôsobnosti úradu pri ochrane hospodárskej súťaže. Sťažuje sa tým možnosť odhaliť a dokázať protiprávne konanie, resp. môže dôjsť až k jej úplnému zmareniu (napr. uplynutím lehôt, zatajením rozhodujúcich skutočností). Takéto konanie nemožno tolerovať. Vyšetrovacie právomoci úradu sa stávajú neúčinnými, ak nie sú podporené účinnými sankciami pre prípad, že podnikatelia nespolupracujú. V prípade nedostatočných trestov majú podnikatelia potom malú motiváciu dodržiavať pravidlá hospodárskej súťaže a spolupracovať s úradom. To následne posilňuje narušenia trhu nielen v Slovenskej republike ale v celej Európe a oslabuje to vnútorný trh.
179. Ako správne uviedol prvostupňový orgán, ZOHS v prípade procesných porušení nevymedzuje konkrétne skutočnosti, ktoré je potrebné brať do úvahy pri ukladaní sankcie, okrem určenia hornej hranice, v tomto prípade maximálne do 1% z obratu podľa § 3 ods. 10 za predchádzajúce účtovné obdobie (pričom maximálna horná hranica slúži len na limitovanie úradu pokiaľ ide o strop pre uloženie pokuty).¹²³ Úrad však pri ukladaní pokuty podľa § 44 ods. 1 písm. a) musí aplikovať kritériá, na základe ktorých určí výšku pokuty.
180. Rada úradu preto zisťovala, či prvostupňový orgán postupoval v medziach zákona pri ukladaní pokuty s prihliadnutím na jej primeranosť, závažnosť konania účastníka ako aj na potrebu jej represívneho a preventívneho charakteru. Úrad štandardne zohľadňuje všetky skutkové okolnosti daného prípadu. Zároveň prihliada, či je uložená pokuta v primeranej výške k následku konania účastníka, ktorý podľa prvostupňového rozhodnutia spočíval v sťažení činnosti úradu.
181. Z hľadiska závažnosti zohľadnil prvostupňový orgán skutočnosť, že predloženie neúplných podkladov a informácií v lehote určenej úradom (t.j. nepredloženie podkladov nachádzajúcich sa na jedinom existujúcom USB nosiči) predstavovalo

¹²³ Nejedná sa teda nevyhnutne o hranicu vyhradenú len pre najzávažnejšie porušenia.

výrazné spomalenie činnosti úradu a nutnosť vykonať ďalšie úkony k získaniu predmetných informácií, ktoré minimálne o niekoľko mesiacov odsunulo možnosť úradu vykonať ďalšie kroky v rámci Prešetrovania možnej kartelovej dohody.

182. Zo spisu správneho konania a tak ako bolo opísané v skutkovom stave prvostupňového rozhodnutia (body 18, 23, 29, 45), resp. body 38, 40, 44 a 54 vyššie, Rada úradu zistila, že prvostupňový správny orgán za účelom získania dát zaslal účastníkovi konania viaceré žiadosti s cieľom upozorniť ho na nepredloženie požadovaných podkladov (Žiadosť 3¹²⁴, kde o.i. argumentoval, že sa nejedná o telekomunikačné tajomstvo, Žiadosť 4¹²⁵ kde opätovne vyzval na predloženie dotknutých informácií), takisto s účastníkom konania vykonal 2 ústne vysvetlenia dňa 16.06.2023¹²⁶ a 22.01.2024¹²⁷ s cieľom zistiť skutočný stav a vysvetliť rozpory v jeho vyjadreniach. Taktiež sa obrátil aj na [názov1...] DI žiadosťou zo dňa 6.7.2023¹²⁸ na zabezpečenie prístupu k vymazaným e-mailovým schránkam a tiež dňa 08.12.2023¹²⁹ (body 26 a 48 prvostupňového rozhodnutia, resp. bod 42 a 56 vyššie. Následne oba subjekty vyzval aby sa dostavili na zabezpečenie prevzatia a odovzdania predmetného USB do priestorov úradu dňa 16.02.2024¹³⁰ (bod 48 a 51 prvostupňového rozhodnutia, resp. 56 vyššie).
183. Ďalej prvostupňový správny orgán, pri určovaní výšky pokuty zohľadnil, že časť úradom žiadaných podkladov v Žiadosti 2 predstavuje esenciálny dôkazný materiál, bez ktorého nemôže pokračovať vo vecnom prešetrovaní kartelovej dohody (bod 10 prvostupňového Rozhodnutia, resp. 30 vyššie). Tieto neboli ani do vydania prvostupňového rozhodnutia poskytnuté. Činnosť úradu je tak naďalej sťažená, až znemožnená.
184. Účastník konania bol opakovane na splnenie povinnosti vyzvaný, resp. na osobných stretnutiach požadované dáta umiestnené účastníkom konania na jediný nosič USB nepredložil a trval na svojom stanovisku, že predmetné informácie nemôže vydať z dôvodu ochrany telekomunikačného tajomstva. Účastník konania bol o možných následkoch nesplnenia povinnosti poučený. Prvostupňový správny orgán považuje uvedené informácie za nevyhnutné na prešetrovanie možnej kartelovej dohody. Z hľadiska významnosti dopytovaných informácií preto vyhodnotil konanie ako veľmi závažné.
185. Prvostupňový správny orgán takisto vychádzal zo skutočnosti, že sa jedná o objektívnu zodpovednosť a teda neskúmal mieru zavinenia a nebol preto povinný ani preukazovať úmysel predložiť neúplné podklady a informácie.
186. Rada úradu považuje za preukázané, že účastník konania predložil neúplné podklady a informácie v lehote stanovenej úradu, t.j. časť informácií, konkrétne kópie zmazaných e-mailov z dopytovaných e-mailových schránok a logy k zmazaniu e-

¹²⁴ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 11 (záznam č. PMU/486/2023/OKT-2573/2023)

¹²⁵ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 14 (záznam č. PMU/486/2023/OKT-4873/2023)

¹²⁶ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 17 (záznam č. PMU/56/2024/OKT- 977/2024, ktorého súčasťou je záznam č. PMU/486/2023/OKT-3376/2023)

¹²⁷ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 6 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-347/2024)

¹²⁸ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 27 (záznam č. PMU/486/2023/OKT-3613/2023)

¹²⁹ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 25 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-6620/2023)

¹³⁰ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 24 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-898/2024), Poradové č. záznamu v spise správneho konania 22 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-603/2024), Poradové č. záznamu v spise správneho konania 21 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-602/2024)

mailov nepredložil ani do vydania prvostupňového rozhodnutia (lehota na predloženie uplynula dňom 02.05.2023). Účastník je teda aj počas konania pred Radou úradu stále v omeškaní s plnením povinnosti. Účastník konania bol v Žiadosti 2 poučený o následkoch nepredloženia požadovaných informácií, resp. predloženia neúplných informácií (možnosť uloženia sankcie ako aj povinnosť poskytnúť podklady podľa § 16 ods. 3 ZOHS) v lehote určenej úradom, pričom samotnú lehotu (7 pracovných dní) možno považovať za primeranú. Úradom požadované podklady a informácie nachádzajúce sa na jedinom existujúcom nosiči USB sú pre úrad nevyhnutné informácie pre výkon jeho právomocí, ktoré majú priamy vplyv na prešetrovanie možnej kartelovej dohody, resp. na schopnosť úradu odhaliť a dokázať kartelovú dohodu. Napriek intenzívnej komunikácii úradu s účastníkom konania a viacerým ústnym vypočutiam k odovzdaniu dát nedošlo. Tieto údaje sa nachádzajú na jedinom existujúcom USB nosiči, pričom úrad v rámci zabezpečenia týchto dát komunikoval nielen s účastníkom konania ako poskytovateľom webhostingových, mailhostingových a serverhostingových služieb, ale taktiež s [názov1...] DI a snažil sa získať dáta aj prostredníctvom neho, keďže ide o prešetrovaný subjekt o ktorého dáta sa jedná. Využil tak viaceré možnosti pre získanie informácií nachádzajúcich sa na dotknutom USB, bezúspešne.

187. Zároveň, účastníkovi konania je zrejmé aké dáta úrad žiadal a na ktorých predložení trvá, tieto existujú a tento ich uchováva na jedinom existujúcom USB. Toto v konaní nebolo sporné. Uvedené dáta totiž odmietol predložiť pre iný právny názor (t.j. že sa jedná o telekomunikačné tajomstvo).
188. Prvostupňový správny orgán pri ukladaní pokuty nevzhladol žiadnu priťažujúcu okolnosť, s čím sa Rada úradu stotožňuje.
189. Prvostupňový správny orgán posúdil konanie účastníka uvedené v bode 132 a 133 prvostupňového Rozhodnutia ako poľahčujúce okolnosti. Rada úradu preskúmala poľahčujúce okolnosti a dospela k záveru, že tieto nie je možné akceptovať v rozsahu v akom to akceptoval prvostupňový orgán.
190. Ako prvé dve poľahčujúce okolnosti uznal prvostupňový orgán skutočnosť, že účastník konania prejavil vôľu odovzdať predmetný USB nosič aspoň podnikateľovi INTERAKT, podnikateľovi iMprove GROUP, resp. podnikateľovi [názov1...] DI s cieľom, aby si úrad požadované informácie následne vyžiadal od týchto podnikateľov. Účastník konania v dvoch prípadoch (body 32., 33., 48. až 51. prvostupňového Rozhodnutia) aktívne poskytol súčinnosť pri odovzdaní predmetného USB nosiča uvedeným podnikateľom, avšak títo podnikatelia odmietli predmetný nosič prevziať a v jednom prípade aj v prítomnosti zamestnancov úradu v priestoroch úradu. Ako tretiu poľahčujúcu okolnosť vyhodnotil informovanie o navrhovanom prevzatí požadovaných dát, bez prítomnosti zamestnancov úradu.
191. Ako vyplýva z prvostupňového rozhodnutia (udalosti popísané v bode 26-28, 32-33 prvostupňového rozhodnutia) i spisu k správne konaniu, úrad oslovil za účelom zabezpečenia kópie vymazaných e-mailov a logov k vymazaniu e-mailov, ktoré sa nachádzali na USB i samotný prešetrovaný subjekt u ktorého sa pôvodne snažil tieto informácie získať bezúspešne počas inšpekcie. Okrem žiadosti na podnikateľa Websupport, sa preto viac krát obrátil i na prešetrovaný subjekt [názov1...] DI s cieľom zabezpečiť prístup k požadovaným informáciám. V odpovedi [názov1...] DI

uviedol, že na základe poverenia od podnikateľa INTERAKT na prevzatie USB sa dostavil dňa 01.08.2023 do priestorov právneho zástupcu Websupport. Následne odmietol prevziať ponúknutý USB, keďže podľa [názov1...] DI nespĺňal požiadavky úradu (napr. nezalepená obálka).¹³¹ K odovzdaniu USB a jeho sprístupneniu úradu teda nedošlo. Stretnutie sa odohralo, bez prítomnosti zamestnancov úradu. Ochotu odovzdať USB vyhodnotil úrad ako poľahčujúcu okolnosť č. 1.

192. Druhé stretnutie (poľahčujúca okolnosť č. 3) sa malo uskutočniť bez prítomnosti zamestnancov úradu dňa 16.01.2024. Po interakcii úradu sa neuskutočnilo. Dňa 12.01.2024 (Vyjadrenie Websupport 2)¹³² účastník konania oznámil úradu, že bol dňa 3.1.2024 emailom požiadaný právnym zástupcom [názov1...] DI o vydanie dát zo serverového koša emailových schránok na doméne [názov1...] DI. Zároveň účastník konania úradu oznámil, že tieto dáta, plánuje na základe emailovej žiadosti právneho zástupcu [názov1...] DI zo dňa 3.1.2024 odovzdať dňa 16.1.2024 podnikateľovi INTERAKT alebo iMprove GROUP, prípadne inej tretej osobe, ktorá sa preukáže originálom splnomocnenia či poverenia uvedených subjektov, a to v zalepenej a podpísanej obálke (bod 42 prvostupňového rozhodnutia). K odovzdaniu dát malo dôjsť bez prítomnosti zamestnancov úradu. V nadväznosti, úrad emailom zo dňa 15.1.2024 - záznam č. PMU/56/2024/OKT/240/2024 (ďalej len „Žiadosť 5“) oznámil účastníkovi konania, že pokiaľ dôjde k odovzdaniu predmetného USB nosiča podnikateľom INTERAKT, iMprove GROUP alebo [názov1...] DI bez prítomnosti zamestnancov úradu, bude takéto konanie v rozpore s požiadavkou úradu o poskytnutie súčinnosti pri predložení podkladov a informácií požadovaných úradom a vyzval ho na vygenerovanie hash hodnoty súborov na USB. (bod 44 prvostupňového rozhodnutia). K odovzdaniu USB nosiča nakoniec v zmysle uvedenej intervencie úradu nedošlo.

193. Ako Rada úradu zistila zo správneho spisu, úrad deklaroval svoj záujem, aby k odovzdaniu predmetného USB došlo v jeho prítomnosti v Žiadosti adresovanej právnemu zástupcovi [názov1...] DI.¹³³ Požiadavka úradu však bola adresovaná ako návrh, aby nedošlo k ďalším prieťahom a obštrukciám pri preberaní predmetného USB. Navyše prešetrovaný subjekt s takýmto návrhom na prevzatie v prítomnosti zamestnancov úradu nesúhlasil.¹³⁴ Po oznámení skutočnosti Websupport, že by k prevzatiu USB malo dôjsť bez prítomnosti zamestnancov úradu, Žiadosťou 5¹³⁵ úrad e-mailom informoval účastníka konania, že pokiaľ dôjde k odovzdaniu bez jeho prítomnosti, bude to v rozpore s požiadavkou o súčinnosť – predloženie požadovaných podkladov a informácií, ktorými Websupport disponuje, priamo úradu. Následne úrad vyzval oba subjekty, aby sa dostavili do priestorov úradu dňa 16.02.2024.

194. Tretie stretnutie (poľahčujúca okolnosť č.2) sa uskutočnilo 16.02.2024. Účastník konania V Odpovedi 5¹³⁶ požiadal úrad o vyjadrenie, kedy bude možné predmetné USB odovzdať oprávneným osobám. Za účelom opakovanej snahy o získanie predmetného USB, Žiadosťou 6¹³⁷ a žiadosťou adresovanou [názov1...] 2 DI

¹³¹ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 28 (záznam č. PMU/486/2023/OKT-4286/2023)

¹³² Poradové č. záznamu v spise správneho konania 4 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-158/2024)

¹³³ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 25 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-6620/2023 z 8.12.2023).

¹³⁴ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 26 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-44/2024)

¹³⁵ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 5 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-240/2024)

¹³⁶ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 6 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-347/2024)

¹³⁷ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 22 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-603/2024)

z 2.2.2024¹³⁸ vyzval účastníka konania a prešetrovaný subjekt na dostavenie sa do priestorov úradu dňa 16.02.2024 za účelom odovzdania USB za prítomnosti zamestnancov úradu. Tento postup úrad zvolil s cieľom zabezpečiť si prístup k USB, ktoré sú nevyhnutné pre jeho prešetrovaciu činnosť (pretože bez prístupu k dátam nachádzajúcich sa na jedinom USB bude táto znemožnená) ako aj z dôvodu, že pokus o prevzatie a odovzdanie dát v prítomnosti zamestnancov úradu (bod 192 vyššie) bol bezúspešný, keďže prešetrovaný subjekt s takým návrhom nesúhlasil (bod 48 prvostupňového rozhodnutia). Prvostupňový orgán zdôraznil, že takýto postup, keď by umožnil odovzdanie dát priamo [názov1...] **DI** v prítomnosti zamestnancov úradu, nemá vplyv na skutočnosť, že má právo požadovať predmetné podklady a informácie (bez ohľadu na ich charakter) priamo od účastníka konania, resp. že účastník konania je povinný tieto úradu priamo poskytnúť. Účastník konania na výzvu úradu dňa 16.02.2024 predložil predmetné USB právnenému zástupcovi [názov1...] **DI** v prítomnosti zamestnancov úradu, ten však USB neprevzal s tým, že nemá na to mandát (o tom, že USB neprevezme vopred informoval) (body 48-51 prvostupňového rozhodnutia). Dostavenie sa na odovzdanie a ochota odovzdať USB podnikateľovi [názov1...] **DI**, resp. jeho právnenému zástupcovi za prítomnosti zamestnancov úradu, bolo vyhodnotené ako súčinnosť účastníka konania a poľahčujúca okolnosť.

195. Rada úradu dospela k nasledovnému záveru. Účastník konania bol v omeškaní s plnením jemu uloženej povinnosti predložiť úradu ním požadované podklady a informácie, ktoré, ako sa v priebehu správneho konania zistilo, sa nachádzali na jedinom existujúcom USB nosiči. Úrad sa obrátil niekoľkokrát so snahou o získanie dotknutých údajov, tiež na podnikateľa [názov1...] **DI** ako užívateľa emailových schránok [názov1...] **DI**, od ktorého žiadal zabezpečiť prístup pre úrad k emailom vymazaným z emailových schránok [názov1...] **DI** dňa 9.3.2023, ktorými disponuje podnikateľ Websupport a k Logom zmazaných emailov. Rada úradu má za to, že skutočnosť, že účastník konania bol ochotný poskytnúť súčinnosť pri plnení povinnosti [názov1...] **DI**, na dohodnutom stretnutí dňa 01.08.2023 s účastníkom konania, resp. jeho právnym zástupcom (stretnutie bez prítomnosti zamestnancov úradu) nemožno hodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť (teda ako prípadnú spoluprácu nad rámec zákona vo vzťahu k jemu trvajúcej povinnosti predložiť požadované informácie) nakoľko tento predložil predmetný USB podnikateľovi [názov1...] **DI** bez dodržania akýchkoľvek požiadaviek úradu, ktoré boli adresované tak účastníkovi konania v Žiadosti 2 – napr. zapečatená obálka opatrená pečiatkou a podpisom cez zalepovací spoj obálky, ako aj v požiadavke [názov1...] **DI** prostredníctvom INTERAKT, čo mal byť jeden z dôvodov neprevzatia ponúknutého USB a to aj napriek tomu, že účastník vopred informoval, že nebude vyhotovovať žiadne ďalšie kópie.
196. Vo vzťahu poľahčujúcej okolnosti 2 Rada úradu dospela k záveru, že túto je možné akceptovať, keďže svojou súčinnosťou účastník konania v priestoroch úradu umožnil plnenie povinnosti uloženej [názov1...] **DI** a to poskytnutím predmetného USB k dispozícii [názov1...] **DI**, ktorý však ponúkané USB neprevzal.
197. Rovnako sa Rada úradu stotožňuje s hodnotením poľahčujúcej okolnosti (3) keď účastník konania iniciatívne informoval úrad o návrhu [názov1...] **DI**, o odovzdaní dát

¹³⁸ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 21 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-602/2024)

bez prítomnosti úradu, pričom k tomuto odovzdaniu nakoniec po intervencii úradu nedošlo.

198. Rada úradu pri hodnotení vyššie uvedených poľahčujúcich okolností na jednej strane vzala do úvahy, že povinnosť spolupracovať s úradom, t. j. predložiť požadované podklady a informácie zo strany účastníka konania stále trvala, a táto nebola splnená, avšak tieto okolnosti zohľadnila vo svetle účelu žiadosti úradu a príspevní činnosti účastníka konania k jej naplneniu. Teda Rada úradu zohľadnila, že predmetom jej žiadosti bolo nielen samotné získanie požadovaných podkladov a informácií na USB, ale aj zachovanie obsahu a integrity dát na ňom pod kontrolou úradu, t.j. mimo dispozície potenciálneho porušovateľa zákona bez prítomnosti úradu (keďže tieto sa nachádzajú na jedinom existujúcom USB). Z tohto pohľadu Rada úradu považuje aktívnu činnosť účastníka konania spočívajúcu jednak v informovaní úradu o plánovanom odovzdaní bez prítomnosti úradu, ako aj participáciu na potenciálnom umožnení plnenia zákonnej povinnosti iným subjektom, podozrivým z porušenia zákona - [názov1...] **DI**, za spoluprácu predstavujúcu poľahčujúcu okolnosť.
199. Podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona výška maximálnej možnej ukladanej pokuty sa odvíja od výšky obratu podľa § 3 ods. 10 zákona za predchádzajúce účtovné obdobie, ktorým je účtovné obdobie, za ktoré bola zostavená posledná účtovná závierka v zmysle § 47 ods. 1 zákona. Účtovná závierka bola zostavená za obdobie od 1.1.2023 do 31.12.2023 a podľa nej predstavoval obrat podnikateľa Websupport za uvedené obdobie 10 017 787 EUR.¹³⁹ Prvostupňový správny orgán v rámci zákonom stanoveného rozpätia stanovil výšku pokuty v sume 60 100 EUR, čo predstavuje približne 0,6% z obratu účastníka konania za rok 2023.
200. Rada úradu považuje postup prvostupňového orgánu pri ukladaní pokuty za zákonný, tento uviedol ktoré faktory hodnotil pri určovaní výšky pokuty a tieto aj odôvodnil (charakter a význam požadovaných informácií a jej vplyv na možnosť zistiť alebo preukázať možné porušenie vo vzťahu k prešetrovaniu, resp. vplyv na činnosť úradu, nutnosť vykonania ďalších úkonov za účelom získania predmetných informácií, čas omeškania, t.j. že neboli predložené ani do vydania prvostupňového rozhodnutia, viaceré výzvy a osobné stretnutia v priestoroch úradu, skutočnosť, že požadované dáta mal k dispozícii na jedinom existujúcom USB). Nestotožňuje sa však s akceptáciou poľahčujúcej okolnosti 1 (ochota odovzdať predmetný USB [názov1...] **DI** dňa 01.08.2023), tak ako to uviedla vyššie.
201. Keďže Rada úradu sa, sa vo svetle vyššie uvedeného nestotožňuje so zohľadnením ako poľahčujúcej okolnosti s postupom účastníka konania, prostredníctvom ktorého nerešpektoval pokyny úradu v súvislosti so zabezpečením obsahu USB pred zásahmi pri prvom pokuse odovzdať ho [názov1...] **DI**, Rada úradu v druhostupňovom konaní uplatní správnu úvahu a dospela k záveru, že pri zohľadnení všetkých skutočností za spravodlivú a primeranú sankciu, plniacu preventívnu a represívnu úlohu, v tomto prípade bude považovať uloženie pokuty vo výške 0,6 %, t.j. v rovnakej výške v akej bola uložená prvostupňovým orgánom a to aj napriek neakceptácii jednej poľahčujúcej okolnosti.

¹³⁹ Poradové č. záznamu v spise správneho konania 31 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-3569/2024) a 32 (záznam č. PMU/56/2024/OKT-3828/2024) a zverejnená v Registri účtovných závierok na <https://registeruz.sk/cruz-public/domain/financialreport/show/9194034/552>

202. Rada úradu pritom zohľadnila všetky okolnosti prípadu a vyššie uvedené faktory. Rada úradu dodáva, že napriek tomu, že účastník konania nie je prešetrovaný subjekt vo veci možnej kartelovej dohody je tento povinný spolupracovať s úradom v zmysle § 16 ods. 3 ZOHS. Úrad je ústredný orgán štátnej správy, ktorý plní úlohy vo verejnom záujme a spolupráca podnikateľov je preto odôvodnená a nevyhnutná. Skutočnosť, že nie je prešetrovaným podnikateľom však Rada úradu zohľadnila pri miere závažnosti, tak, že nevyšila pokutu z dôvodu neakceptácie jednej z poľahčujúcich okolností.
203. Podľa názoru Rady úradu, takto uložená výška pokuty bude odzrkadľovať vysokú mieru závažnosti konania účastníka, ako aj s ohľadom na to, že žiadané informácie a podklady do vydania prvostupňového rozhodnutia neboli úradu predložené (a stále nimi nedisponuje), ako aj vzhľadom na dôležitosť požadovaných informácií pre ďalší postup úradu.
204. Takto určená pokuta zároveň neprekračuje zákonom stanovenú maximálnu hornú hranicu 1% z obratu za predchádzajúce účtovné obdobie. Takto určenú pokutu bude tiež možné považovať za primeranú vo vzťahu k následku konania, ktorý spočíval v sťažení činnosti úradu a oddialení možnosti prešetriť možnú kartelovú dohodu, pričom toto sťaženie možno považovať za zásadné, keďže ako bolo preukázané jedná sa o podklady a informácie nevyhnutné pre ďalšiu činnosť úradu, ktoré zásadným spôsobom sťažujú až znemožňujú možnosť prešetriť kartel (bod 129 prvostupňového rozhodnutia).
205. Ako úrad v prvostupňovom rozhodnutí dostatočne zdôvodnil, uvedené informácie považuje za nevyhnutné, pričom tieto sa snažil zaopatriť uplatnením jeho právomocí tak počas inšpekcie u prešetrovaného subjektu, ako aj žiadosťou u účastníka konania a tiež prešetrovaného subjektu. Rada úradu zároveň považuje pokutu vyčíslenú ako 0,6% primeranú vo vzťahu k následku konania.
206. Rada úradu má za preukázané, že účastník konania na Žiadosť 2 predložil v úradom určenej lehote neúplné podklady a informácie, keď nepredložil kópie zmazaných emailov požadované v bode 4 žiadosti č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023 z 20.4.2023 a logy k zmazaniu emailov požadované v bode 1 žiadosti č. PMU/486/2023/OKT-2096/2023 z 20.4.2023, ktoré sa nachádzajú na jedinom existujúcom nosiči USB, čím porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 ZOHS. Výška uloženej sankcie je zásadne v diskrečnej právomoci správneho orgánu. To či bude uložená v maximálnej výške alebo v inej výške, závisí od správnej úvahy, pričom je orgán ukladajúci pokutu povinný rešpektovať zákonné kritériá pri jej ukladaní.
207. Na základe vyššie uvedeného Rada úradu preskúmala uloženú sankciu ako aj jej odôvodnenie, uplatnila správnu úvahu a dospela k záveru, že pokuta v zmysle § 44 ods. 1 písm. a) ZOHS vo výške zodpovedajúcej **0,6% obratu za rok 2023**, čo po zaokrúhlení v zmysle interných postupov úradu na stovky nadol predstavuje sumu **60 100 EUR** bude primeraná a bude spĺňať represívnu a preventívnu funkciu, pretože podľa Rady úradu by nižšie uložená pokuta nespĺňala funkciu represie, keďže by nezasahovala významným spôsobom do majetkovej sféry podnikateľa.

208. Zároveň Rada úradu v tejto súvislosti vychádzala zo skutkového stavu zisteného prvostupňovým správny orgánom, keďže tento zistil správne obrat pre účely výpočtu pokuty – za posledné účtovné obdobie, ktoré predchádzalo vydaniu prvostupňového rozhodnutia. Rada úradu ako odvolací orgán je oprávnená preskúmať úradom zistený skutkový stav a jeho právne posúdenie. Vzhľadom na to, že úrad pri určení obratu ako základu pre výpočet pokuty postupoval správne, nie je zákonný dôvod na zmenu v tomto smere.¹⁴⁰
209. **Nad rámec povinnosti Rady úradu vyjadriť sa** k námietkam účastníka konania uvedených vo Vyjadrení k Výzve Rady, Rada stručne uvádza nasledovné.
210. Námietky účastníka konania vo vzťahu k nesprávnemu posúdeniu závažnosti konania z dôvodu absencie obštrukčného úmyslu (cieľom bola ochrana ústavných práv) ako aj konania ktoré vylučuje úmysel sťažiť činnosť úradu z dôvodu zachovania dôkazov treba odmietnuť. Zodpovednosť za správny delikt je objektívna, pričom sa neskúma miera zavinenia ani úmysel. Namietanú skutočnosť, že účastník konania nie je prešetrovaným subjektom však Rada úradu zohľadnila v miere závažnosti, tak ako bolo uvedené už vo Výzve Rady a preto nezvýšila sankciu napriek neakceptácii všetkých poľahčujúcich okolností. Účastník sa odvoláva na Vyjadrenie Websupport 1 z 22.12.2023 podľa, ktorého aktívne zmazané dáta „obnovil“, nad rámec jeho povinností. Rada úradu uvádza, že túto skutočnosť sám účastník na ústnom vypočutí vysvetlil tak, že zmazané e-maily neobnovoval (viď bod 54 vyššie), zároveň sám úradu deklaroval, že vymazná e-maily má k dispozícii a v čase Žiadosti 2 týmito disponoval. Skutočnosť, že účastník konania uvedenými dátami disponoval, nie je konanie nad rámec zákona vo vzťahu k jeho povinnosti predložiť tieto informácie úradu na základe Žiadosti 2, ktorá je predmetom tohto konania.
211. Účastník tiež namietal neakceptáciu poľahčujúcej okolnosti (pokús o odovzdanie dňa 01.08.2023) z dôvodu, že postup Rady je formalistický a nespravodlivý. Rada úradu odôvodnila, prečo nie je možné uvedené akceptovať ako poľahčujúcu okolnosť, bez ohľadu na to, či neprevzatie USB [názov1...] **DI** mohlo byť účelové. Účastník konania mal povinnosť predmetné USB predložiť úradu, skutočnosť, že k pokusu o odovzdanie nedošlo z dôvodu výhrad na strane [názov1...] **DI** nie je prenášaním zodpovednosti ani trestanie za obštrukcie tretieho subjektu, nakoľko povinnosť odovzdania účastníka bola voči úradu. Ak teda účastník prispel k tomu, že nedošlo k odovzdaniu USB (napr. nezalepením obálky) nie je možné uznať takýto pokús ako poľahčujúcu okolnosť vo vzťahu k jemu trvajúcej povinnosti.
212. Podľa účastníka Rada úradu ignoruje nadštandardnú súčinnosť v podobe vytvorenia Hash hodnôt. Toto mala posúdiť ako poľahčujúcu okolnosť, keďže hash hodnoty mal vytvoriť účastník nad rámec zákonnej povinnosti spolupráce, keďže sa nejednalo o existujúci podklad, tieto hodnoty musel vytvoriť a tým aktívne prispel k zabezpečeniu integrity dôkazov pre Úrad; táto nadštandardná spolupráca mala byť výrazne zohľadnená pri moderácii pokuty smerom nadol, čo Rada úradu neurobila. V prvom rade účastník konania túto námietku prvý krát predkladá až vo Vyjadrení

¹⁴⁰ Rada úradu v tejto súvislosti podoporne k svojmu postupu poukazuje na uznesenie rozšíreného senátu Nejvyššího správního soudu zo dňa 24. 6. 2014, čj. 7 Afs 57/2011-1234, podľa ktorého „*pojmem poslední ukončené účetní období*“ stanovený v § 22 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění účinném do 31. 8. 2009, se *při rozhodování o pokutě i v řízení o rozkladu vztahuje k období, které bezprostředně předcházelo době vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.*“

k Výzve Rady, na ktoré Rada nie je povinná prihliadať. Po druhé, poukazuje na hodnotenie zákonnosti požiadavky úradu požadovať vytvorenie Hash hodnôt v prvostupňovom Rozhodnutí v bode 84-88 s ktorým sa Rada úradu stotožňuje, t.j. že bolo povinnosťou účastníka tejto požiadavky úradu vyhovieť, pričom ako správne úrad uviedol, námietky v súvislosti s požiadavkou o vygenerovanie hash hodnôt sú pre predmetné správne konanie, vo veci porušenia povinnosti predložiť úradu (úplné) poklady a informácie v nadväznosti na Žiadosť 2 bezpredmetné. V prvom rade, za poľahčujúcu okolnosť nie je možné považovať plnenie si povinností účastníkom konania, ktorý na základe požiadavky správneho orgánu poskytol potrebné informácie (bod 87-88 prvostupňového Rozhodnutia). Nejde teda o spoluprácu nad rámec zákona ani o predloženie týchto informácií z vlastnej iniciatívy a už **vôbec nie vo vzťahu k tu prejedávanej povinnosti predložiť informácie**, ktoré sú predmetom tohto konania (t.j. USB). Uvedené námietky je potrebné odmietnuť ako neopodstatnené.

213. Námietky vo vzťahu k neprimeranosti sankcie sú taktiež neopodstatnené. Neproporcionalita sankcie má spočívať v tom, že účastník nevydal požadované informácie bez súhlasu súdu, pričom táto otázka nemá byť v slovenskom práve jednoznačne vyriešená (ZEK vs. ZOHS). Sankcia má mať odstrašujúci účinok na uplatňovanie základných práv a má byť disproporčná voči dožiadanému subjektu, keďže tento nemá žiadny záujem na výsledku kartelového konania. Takáto pokuta je potom v rozpore s princípom primeranosti zásahu verejnej moci. K uvedenému Rada úradu uvádza, že sankcia za porušenie zákona má plniť generálnu ako aj individuálnu prevenciu. Rada úradu má za to, že požiadavka úradu na predloženie informácií bola legitímna, nesplnením tejto požiadavky sa dopustil účastník spáchania správneho deliktu, za čo mu je uložená sankcia, účastník konania bol opakovane poučený o povinnosti spolupráce, ako aj možnej sankcii. Skutočnosť, že účastník nemá žiadny záujem na výsledku kartelového konania, je irelevantná, ako bolo už vyššie uvedené, aj neprešetrovaný subjekt má povinnosť spolupráce s úradom.

214. Tak isto nie je možné vyhovieť návrhu účastníka konania na upustenie od uloženia pokuty (zákon takú možnosť neprípúšťa) ani na uloženie symbolickej pokuty. V uvedenom správnom konaní je podstatná skutočnosť, že účastník mal v čase Žiadosti 2 požadované podklady a informácie, tieto úradu nepredložil, pričom boli zohľadnené dve poľahčujúce okolnosti a odôvodnené, prečo nebolo možné uznať ďalšie účastníkom uvádzané skutočnosti ako poľahčujúce. Požadované podklady a informácie úradu predložené neboli. Zároveň Rada úradu uviedla všetky skutočnosti, ktoré boli pri určovaní sankcie zohľadnené.

9. Záver

215. Rada úradu dospela k záveru, že návrhu účastníka konania na zrušenie Rozhodnutia a zastavenie konania nie je možné vyhovieť. Požiadavka úradu vychádza z ustanovení ZOHS, pričom právna úprava nevyžaduje súhlas súdu. Zároveň Rada úradu nezistila procesné vady takého charakteru, pre ktoré by bolo potrebné prvostupňové Rozhodnutie zrušiť alebo vec vrátiť. Po preskúmaní administratívneho spisu spolu s prvostupňovým rozhodnutím dospela Rada k záveru, že Rozhodnutie je potrebné čiastočne zmeniť z dôvodu odstránenia rozporu medzi odôvodnením a výrokom týkajúce sa uplatnenia časovej verzie právneho predpisu, ako aj v časti pokuty, keďže Rada úradu sa nestotožnila v plnom rozsahu s poľahčujúcimi

okolnosťami, ktoré vzal do úvahy prvostupňový orgán, ako aj zohľadnila ďalšiu skutočnosť v rámci závažnosti. V ostatnom považuje preskúmané rozhodnutie za vecne správne.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu sa podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov nemožno odvolať.

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať žalobu podľa § 177 a nasl. v spojení s § 194 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku na Správny súd v Bratislave do dvoch mesiacov od jeho oznámenia. Zmeškanie lehoty na podanie správnej žaloby nemožno odpustiť.

(elektronický podpis)

Mgr. Juraj Beňa, LL.M.
predseda

Rady Protimonopolného úradu Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručí:

do elektronickej schránky Okenica & Co. s. r. o., so sídlom Pražská 11, 811 04 Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 36 866 512, splnomocnený právny zástupca Websupport s. r. o., so sídlom Karadžičova 7608/12, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 36 421 928